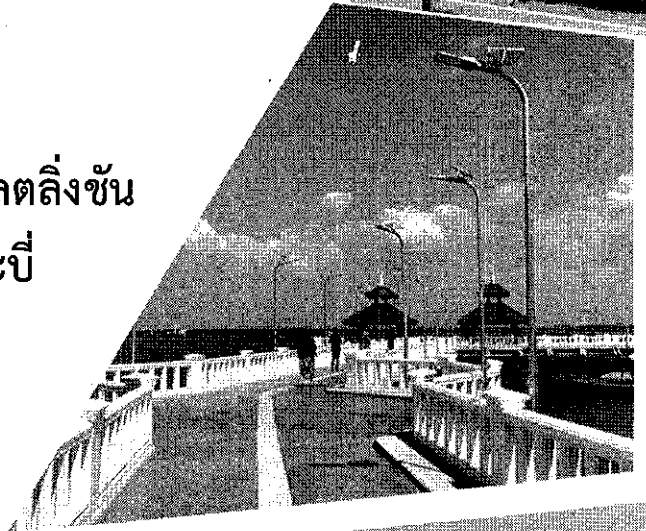
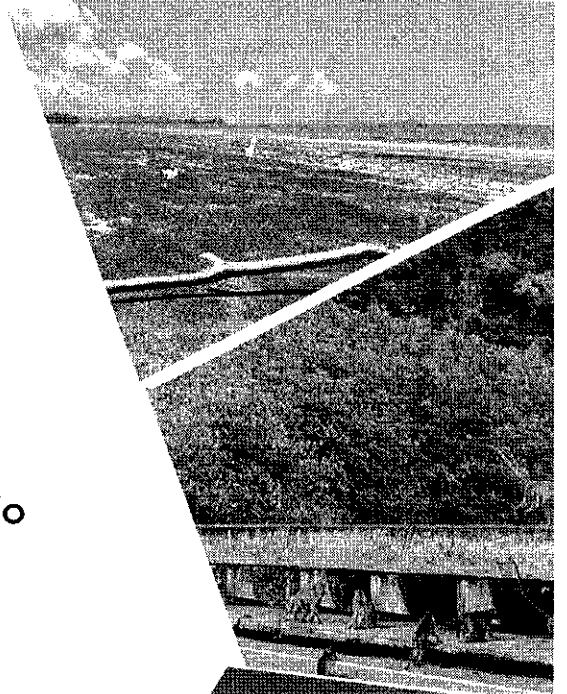
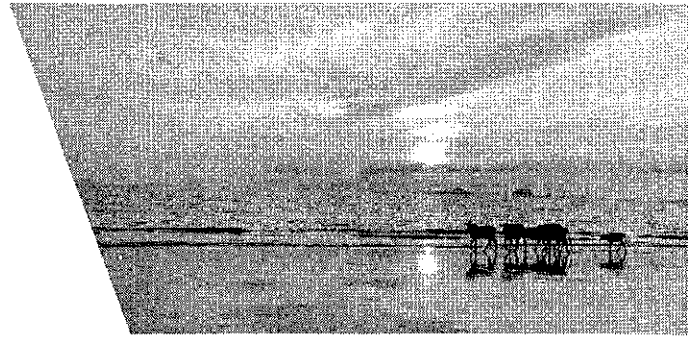

แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว ตำบลลิงชั้น

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

งานส่งเสริมการท่องเที่ยว
สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลิงชั้น
อำเภอเหนือคลอง จังหวัดกระบี่

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน

เรื่อง ประกาศใช้แผนส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลตลิ่งชัน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตนเอง (๘) การส่งเสริมการท่องเที่ยว

บัดนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน ได้จัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลตลิ่งชัน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือและเป็นกรอบทิศทางการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในตำบลตลิ่งชัน อำเภอเหนือคลอง จังหวัดกระบี่ สามารถนำกลยุทธ์และนโยบายในการพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างถูกต้องและเหมาะสม จึงขอประกาศใช้แผนส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลตลิ่งชัน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายว่าเหตุน ระวังชา)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน

คำนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยมาโดยตลอด และประเด็นทางด้านการยกระดับมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย ไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “High-Value and Sustainable Thailand” โดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (๒๕๖๔) ตามร่างแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวคุณค่าสูงอย่างยั่งยืน สอดคล้องไปกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ซึ่งกำหนดวิสัยทัศน์ให้ “การท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นอุตสาหกรรมที่เน้นคุณค่า มีความสามารถในการปรับตัว เติบโตอย่างยั่งยืนและมีส่วนร่วม (Rebuilding High Value Tourism Industry with Resilience, Sustainability and Inclusive Growth)” การพัฒนาและบริหารจัดการเมืองท่องเที่ยวนั้น ต้องอาศัยยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนบนพื้นฐานของเศรษฐกิจชุมชนที่เข้มแข็ง โครงสร้างพื้นฐานที่ดี การมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีปราศจากมลภาวะ อีกทั้งต้องมีการบูรณาการภาคการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง ดังนั้นการกำหนดยุทธศาสตร์และการวางแผนจึงเปรียบเสมือนทางลัดในการกำกับทิศทางให้บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพบรรลุเป้าหมายของประเทศ

นโยบายในการพัฒนาบริการและส่งเสริมการท่องเที่ยว มีความสำคัญต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวทุกระดับโดยเฉพาะในระดับท้องถิ่น โดยกำหนดเป้าหมายหลักในการพัฒนาด้านสาธณูปโภค ที่พัก สาธารณสุข พื้นฐาน การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว รูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลาย การเสนอวัฒนธรรมไทยที่เป็นเอกลักษณ์ การกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งเป้าหมายดังกล่าวมีความจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย เพื่อส่งเสริมให้การท่องเที่ยวของไทยได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพและบรรลุเป้าหมายได้ประโยชน์ด้วยกันทุกฝ่ายและมีความยั่งยืน ประกอบกับแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยว ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้งานด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวยังเป็นภารกิจตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรส่วนท้องถิ่นตามที่กฎหมายกำหนด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวควรมีแนวทางในการดำเนินการ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อชุมชนและการท่องเที่ยวโดยรวมของประเทศ โดยยึดหลักการส่งเสริมการท่องเที่ยวตามการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยใช้เป็นแนวทางและแนวปฏิบัติในการดำเนินงานท่องเที่ยว

องค์การบริหารส่วนตำบลลี้ช้าง จัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยว ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ โดยยึดแนวการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism) ตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปตามแบบแผนและสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยนำแผนงานและโครงการไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป แผนส่งเสริมการท่องเที่ยวจะเกิดประโยชน์สูงสุดได้ หากดำเนินงานไปตามแนวทางที่กำหนด ตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย กิจกรรมแผนงาน/โครงการที่วางไว้ อย่างแท้จริง เพื่อให้ประชาชน สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การบริหารได้รับการพัฒนาอย่างสูงสุด บนพื้นฐานของการประหยัดแต่มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑
การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวสู่การปฏิบัติ	๒
ส่วนที่ ๒ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๓
๑. ข้อมูลด้านกายภาพ	๓
๒. ข้อมูลด้านการเมือง การปกครอง การบริหาร	๗
๓. ข้อมูลด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๙
๔. ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ	๑๐
๕. ข้อมูลด้านสังคม	๑๒
๖. ข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๔
๗. ข้อมูลด้านแหล่งท่องเที่ยว	๑๖
ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมของการท่องเที่ยวองค์การบริหารตำบลลี้ชั้น	๒๐
๑. การวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อม	๒๐
๒. ประเด็นสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย	๒๐
ส่วนที่ ๔ แนวทางการพัฒนาและยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว	๒๕
๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)	๒๕
๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓	๒๗
๓. แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๓๖
๔. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน/แผนพัฒนาจังหวัด	๕๔
๕. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	๖๐
๖. แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ทบพวนปี พ.ศ. ๒๕๖๕	๖๖
๗. แผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๖๙
๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกระบี่	๘๑
๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลลี้ชั้น	๘๔
๑๐. การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนตำบลลี้ชั้น	๘๙
ส่วนที่ ๕ แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว	๙๑
รายละเอียดแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนตำบลลี้ชั้น	๙๕
ภาคผนวก	
ประกาศแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลลี้ชั้น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	

คำขวัญตำบลตลิ่งชัน

งามล้ำเรือหัวโทง	ประมงพื้นบ้าน
ผสมผสานวัฒนธรรม	ตำนานภูเขายวน
เชิญชวนเที่ยวหาดยาว	เสน่ห์ชาวตลิ่งชัน

ส่วนที่ ๑ บทนำ

สาระสำคัญของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ได้ให้ความสำคัญกับการวางรากฐานและแก้ไขปัญหาที่เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ ทั้งด้านคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว บุคลากรการท่องเที่ยว และโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการสร้างสมดุลของการพัฒนาทั้งในมิติของพื้นที่ เวลา กิจกรรม รูปแบบ และกลุ่มนักท่องเที่ยว เพื่อการสร้างรายได้และกระจายรายได้สู่ชุมชนและการเตรียมความพร้อมของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสู่การเติบโตในอนาคตบนพื้นฐานของการลงทุนพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ ตลอดจนการให้ความสำคัญกับการทำงานอย่างบูรณาการระหว่างภาครัฐภาคเอกชน ประชาชน และระหว่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) สามารถใช้เป็นแผนแม่บทในการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยสู่วิสัยทัศน์ที่คาดการณ์ได้ อย่างแท้จริง พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๖ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนการกระจายอำนาจทำให้เทศบาล ได้รับโอกาสในการจัดสรรงบประมาณ เพื่อดำเนินการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวได้อย่างเต็มที่และตรงตามความต้องการของสภาพพื้นที่ การจัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยว ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ขององค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน จัดทำขึ้นตามแนวทางการพิจารณาเพื่อประกอบการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปตามแบบแผน และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยนำแผนงานและโครงการไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวสู่การปฏิบัติ

การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖ – ๒๕๗๐) สู่การปฏิบัตินั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการร่วมกันวางนโยบายการใช้ทรัพยากรและงบประมาณที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบของตน เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปอย่างมีส่วนร่วม ทั้งนี้เพื่อให้แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เกิดการพัฒนาขับเคลื่อนอย่างสัมฤทธิ์ผล จึงได้มีการวางระบบความเชื่อมโยงของแผนพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานแผนแม่บทเฉพาะด้านแผนปฏิบัติการ ทั้งในระดับเขตพัฒนาการท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัด และท้องถิ่น และการใช้กลไกภาคีเครือข่ายต่างๆ ที่ให้ความสำคัญกับความร่วมมือภาครัฐ เอกชน และประชาชน รวมถึงระบบการจัดสรรงบประมาณที่มีประสิทธิภาพที่ต้องตอบสนองต่อการพัฒนาเชิงบูรณาการและมีความต่อเนื่อง อีกทั้งต้องมีการพัฒนาระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของภาครัฐที่สอดคล้องกับเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาตามแผนอย่างแท้จริง โดยมีกระบวนการขับเคลื่อนในแต่ละระดับ ดังนี้

๑. การดำเนินงานในระดับนโยบาย คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักในการกำหนดนโยบาย โดยมีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นผู้รับนโยบายเพื่อประสานการแปลงนโยบายหรือแผนไปยังหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยงานส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ในการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติเพื่อดำเนินการในแต่ละปีงบประมาณ รวมทั้งการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และนำเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ทั้งนี้ต้องมีการประสาน ดูแล กำกับดำเนินงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานระดับนโยบาย และพื้นที่ควบคู่กันไปด้วย ได้แก่ คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำเขตพัฒนาท่องเที่ยว และคณะอนุกรรมการรายสาขา ได้แก่ คณะอนุกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำ คณะอนุกรรมการอำนวยความสะดวกและพัฒนาและส่งเสริมประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้าน Medical and Wellness คณะอนุกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การท่องเที่ยวสีเขียว การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและนิทรรศการ และการท่องเที่ยวกลุ่มมุสลิม คณะอนุกรรมการพัฒนาความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว และคณะอนุกรรมการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวไทย เป็นต้น

๒. การดำเนินงานในระดับพื้นที่ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำเขตพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการพัฒนาในระดับพื้นที่ โดยเป็นแกนกลางในการประสานนโยบายจากคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่ โดยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานภาครัฐภาคเอกชน สถาบันการศึกษา องค์กรระหว่างประเทศ และท้องถิ่น รวมถึงคณะกรรมการบริหารกลุ่มจังหวัดและคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับพื้นที่ จังหวัด และเขตพัฒนาการท่องเที่ยว สอดคล้องตามแนวทางและเป้าหมายการพัฒนาในระยะแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๓. การดำเนินงานระดับชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวควรสนับสนุนให้ภาคประชาชนและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศในบริบทที่เหมาะสม โดยเฉพาะการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น ผ่านกระบวนการจัดทำแผนและขับเคลื่อนแผนพัฒนาระดับชุมชน ทั้งนี้การเข้ามามีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่ายภาคประชาชนเจ้าของพื้นที่จะช่วยเพิ่มเอกลักษณ์และความเป็นไทยให้กับประสบการณ์การท่องเที่ยว และเป็นการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวสู่ประชาชนอย่างแท้จริง

ส่วนที่ ๒ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ประวัติความเป็นมาตำบลตลิ่งชัน ตำบลตลิ่งชันพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบและติดทะเล ทิศเหนือเป็นพื้นที่ราบและติดทะเล ติดต่อกับตำบลคลองเขม้าและตำบลคลองประสังค์ ทิศใต้มีพื้นที่เป็นแหลมยื่นออกไปในทะเล ติดต่อกับตำบลเกาะศรีบอยา ด้านทิศตะวันออกมีภูเขาหินปูนสูงใหญ่หลายลูกวางตัวเป็นแนวต่อเนื่องกัน แนวเขตติดต่อกับตำบลคลองขนาน และด้านตะวันตกเป็นหาดทรายติดต่อกับทะเลอันดามัน มีความยาวประมาณ ๑๓ กิโลเมตร จากสภาพลักษณะภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบและติดทะเล ประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่จึงประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านเป็นหลัก รองลงมาทำการเกษตรเพาะปลูก ที่ตั้งของตำบลตลิ่งชัน สำนักงานเลขที่ ๑๖๙ หมู่ที่ ๓ บ้านคลองยวน ตำบลตลิ่งชัน อำเภอเหนือคลอง จังหวัดกระบี่ ตำบลตลิ่งชันแบ่งการปกครองออกเป็น ๖ หมู่บ้าน ประกอบด้วย บ้านคลองรั้ว บ้านตลิ่งชัน บ้านคลองยวน บ้านหาดยาว บ้านปากหრაและบ้านหลังคา

ชุมชนบ้านตลิ่งชันก่อกำเนิดมาประมาณ ๑๐๐ กว่าปี เช่นเดียวกับชุมชนบ้านคลองเสียดและบ้านคลองขนาน หมู่บ้านตลิ่งชันเป็นพื้นที่ติดทะเล มีความลาดชันสูง ชนกลุ่มแรกที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานเพื่ออยู่อาศัย โดยมีต้นตระกูล มาศโอสถ ป่อหนา เอ่งย่อง สาโรจน์ และฮ่อบุตร ได้เรียกชื่อตามสภาพพื้นที่ที่พบเห็น ซึ่งเป็นที่มาของชื่อ “บ้านตลิ่งชัน” มาจนถึงปัจจุบัน ลำดับการปกครองหมู่บ้านตลิ่งชัน กำนันท่านแรก คือ ท่านขุนสุนทร มาศโอสถ กำนันยาเส้น มาศโอสถ กำนันปี่ คลองรั้ว กำนันหมาดโอบ ผังขวา กำนันปรีดา มาศโอสถ กำนันสำเภา ระวีงษา กำนันจิรศักดิ์ มาศโอสถ กำนันเจริญ ป่อหนา นายวิโรจน์ โสหัส กำนันสาโรจน์ คลองรั้ว และกำนันทัศนพล คลองยวน ในปัจจุบัน

เหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ช่วงยุคสงครามโลกครั้งที่ ๒ ในช่วงกำนันปี่ คลองรั้ว ดำรงตำแหน่งทหารญี่ปุ่นได้นำเรือรบเข้ามาหลบเข้าศึกในคลองตลิ่งชัน ชาวบ้านกลัวภัยสงคราม จึงขุดหลุมหลบภัยที่บ้านคลองทราย ทหารญี่ปุ่นไม่สามารถนำเรือรบออกทะเลได้ ฝ่ายสัมพันธมิตรทิ้งระเบิด จึงทำการขุดคลองลัดบริเวณบ้านคลองยวนเพื่อนำเรือออกทะเลใหญ่ (ปัจจุบัน คือสะพานข้ามคลองลัดบ้านคลองยวน)

ในช่วงปี พ.ศ. ๒๔๘๔-๒๔๘๘ หมู่บ้านตลิ่งชัน ได้เกิดยุคข้าวยากหมากแพง เครื่องนุ่งห่มหายากมาก ต้องใช้เปลือกไม้และกระสอบป่านมาทำเครื่องนุ่งห่มแทน มีเรื่องเล่ากันว่าในช่วงหนึ่งได้เกิดเหตุการณ์สำคัญ คือ มีกลุ่มโจรกลุ่มหนึ่งได้เข้าปล้นบ้านเจ้าจ้อย ที่บ้านโคกทอนสน เจ้าจ้อยได้เอาพริก (ดีปรี) ตำละลายน้ำสาตใส่พวกโจร ทำให้ปวดแสบนัยน์ตา ยอมวางอาวุธและถูกชาวบ้านช่วยกันจับได้ทุกคน มีการตัดสินคดีความโดยท่านขุนสุนทร ได้เนรเทศกลุ่มโจรไปอยู่ที่เกาะภูเก็ต

ชุมชนบ้านตลิ่งชันมีความอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรป่าไม้ โดยเฉพาะป่าชายเลน จึงเกิดอาชีพตัดไม้ซุงขาย ต่อมามีการสร้างเตาเผาถ่านขึ้นมา ๒ แห่ง ชาวบ้านเรียกว่า เตาถ่านเหนือกับเตาถ่านใต้ มีการค้าขายถ่านกับต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ โดยใช้เรือสำเภาเป็นพาหนะ นอกจากการค้าถ่านไม้แล้ว ยังมีการติดต่อค้าขายควายกับประเทศมาเลเซีย ขายเปลือกไม้แสมเพื่อนำไปทำสี โดยมีพ่อค้า ชื่อนกตาราหิม เป็นชาวมาเลเซีย มีอาชีพรับจ้างจูงควายจากตลิ่งชันไปหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ด้วยสภาพภูมิประเทศ บ้านตลิ่งชันติดกับทะเลมีลำคลองหลายสาย อุดมสมบูรณ์ด้วยสัตว์ทะเลนานาชนิด โดยเฉพาะจะเข้ ครั้งหนึ่งจะเข้ได้ก้นนายโตะเส้น บริเวณคลองข้างโรงเรียนบ้านตลิ่งชัน ในปัจจุบันคลองสายนี้จึงได้ชื่อว่า คลองโตะเส้น จนถึงปัจจุบัน ชุมชนบ้านตลิ่งชันนอกจากทำการประมงแล้ว ยังมีอาชีพทำนา ซึ่งมีพันธุ์ข้าวพื้นเมือง ข้าวดำหมีะไหร ข้าวสร้อยทอง และข้าวลิ้นดี ปัจจุบันพบเห็นได้ยาก

บ้านคลองรีว เมื่อครั้งอดีตพื้นที่ในหมู่บ้านมีลักษณะเป็นที่ราบปกคลุมไปด้วยต้นไม้ใหญ่จำนวนมาก เนื้อไม้มีความคงทน แข็งแรง ชาวบ้านนิยมนำไม้มาใช้ประโยชน์โดยการทำรั้วกันแนวเขตที่ดินส่วนบุคคล เช่น กันอาณาเขตพื้นที่นาข้าว ชาวบ้านในชุมชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำการเกษตรและเลี้ยงสัตว์ เช่น วัว ควาย แพะ บางครัวเรือนนำต้นไม้เหล่านี้มากั้นเป็นคอกสัตว์ สามารถพบเห็นรั้วที่ทำขึ้นจากไม้ได้ทั่วทั้งหมู่บ้าน จึงเป็นที่มาของชื่อ “บ้านคลองรีว” มาจนถึงปัจจุบัน

บ้านคลองยวน ในอดีตสภาพพื้นที่ของหมู่บ้านล้อมรอบด้วยลำคลองและภูเขา บริเวณลำคลองและหนองบึงจะพบไม้ยืนต้นชนิดหนึ่งเป็นจำนวนมาก ลักษณะต้นสูง มีลูกทรงกลมสีเขียวเป็นช่อ ชาวบ้านเรียกต้นไม้ชนิดนี้ว่า “ต้นยวน” ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่มาของชื่อ “บ้านคลองยวน” ปัจจุบันต้นยวนในพื้นที่หมู่บ้านหายขาดไป แต่ยังมิให้พบเห็นบริเวณทุ่งนาหน้าภูเขา ยวน ซึ่งเจ้าของพื้นที่ยังคงอนุรักษ์ไว้เพื่อเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงความเป็นมาของหมู่บ้านแห่งนี้และเพื่อให้เด็กเยาวชนรุ่นหลัง รวมทั้งหน่วยงานต่างๆ ได้มีโอกาสศึกษา เยี่ยมชมเพื่อทราบถึงประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านต่อไป

บ้านหาดยาว สภาพพื้นที่หมู่บ้านที่ล้อมรอบด้วยชายหาดที่มีความยาวประมาณ ๑๓ กิโลเมตร ลักษณะทรายมีสีเทา สะอาด ละเอียด จึงเป็นที่มาของ ชื่อ “บ้านหาดยาว” เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของชาวบ้านและประชาชนทั่วไป บรรยากาศเงียบสงบ ไม่พลุกพล่าน เนื่องจากยังไม่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวมากนัก จากชายหาดสามารถมองเห็นเกาะแก่งต่างๆ เป็นภาพวิวทิวทัศน์ที่สวยงาม และสามารถเดินทางไปท่องเที่ยวยังแหล่งเที่ยวที่สำคัญของกระบี่ได้ เช่น เกาะไก่ อ่าวไร่เลย์ ทะเลแหวก เกาะปอดะ เป็นต้น

บ้านปากหრა สภาพพื้นที่ล้อมรอบด้วยทะเลและป่าโกงกางอันอุดมสมบูรณ์ อาณาเขตติดกับทะเลอันดามัน ยามน้ำลดสามารถมองเห็นสันทรายกลางทะเลและปากอ่าว ชาวบ้านในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน บริเวณปากอ่าวเป็นที่อยู่อาศัยของปลาหลายชนิดและชาวบ้านได้พบเห็น “ปลาอุกหრა” หรือปลากระบอกจำนวนมากในบริเวณนี้ ต่อมาจึงได้เรียกสถานที่แห่งนี้ว่าปากหრა (ปาก หมายถึง คลอง) จึงเป็นที่มาของชื่อ “บ้านปากหრა” จนถึงปัจจุบัน จุดเด่นของหมู่บ้านแห่งนี้ สามารถนั่งเรือหางยาวชมสันทรายกลางทะเลและบรรยากาศพระอาทิตย์ตกได้

บ้านหลังคา หมู่บ้านที่มีประชากรอาศัยอยู่ไม่มากนัก คนกลุ่มแรกที่เข้ามาตั้งรกรากได้อพยพเดินทางมาจากประเทศมาเลเซีย ในคนกลุ่มนี้มีผู้หญิงชื่อว่า “ดำ” ต่อมาเมื่อลูกหลานจากมาเลเซียเดินทางมาตามหา ครั้นได้พบเจอและได้ตั้งหลักปักฐานอาศัยอยู่ ณ หมู่บ้านแห่งนี้ต่อมาผู้คนในหมู่บ้านได้ตั้งชื่อหมู่บ้านเป็น “บ้านหลังคา” ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

ที่มา: หนังสืออ่านเพิ่มเติม “เรื่องตลิ่งชันบ้านเรา” นายทองพงศ์ เติบโต
บุคคลอ้างอิง: นายโรจน์ คลองรีว/นายปรีชา สาโรจน์

๑.๕ ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพอากาศโดยทั่วไปของตำบลดงลิงชั้น ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และตะวันออกเฉียงเหนือ มีเพียง ๒ ฤดู คือ ฤดูร้อน ระหว่างเดือน มกราคม - พฤษภาคม และฤดูฝนระหว่างเดือน มิถุนายน - ธันวาคม

๑.๖ ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทราย ปัจจุบันยังคงมีแนวโน้มการใช้ประโยชน์ที่ดินด้านการเกษตรและประมงเป็นหลัก โดยเกษตรกรรมจะนำไปใช้ปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น ปาล์มน้ำมัน ยางพาราและทำการเกษตรอื่นๆ เช่น ปลูกผักสวนครัว ในด้านการประมงใช้พื้นที่ในการเลี้ยงปลากระชัง

๑.๗ ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำผิวดินเป็นคลองที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติจำนวน ๘ สาย ได้แก่ คลองน้ำเย็น, คลองจาก, คลองจิก, คลองแค, คลองหลี่, คลองลำหึ่ง, คลองก้อต้อย, คลองหนองยาว เป็นต้น ระบบการระบายน้ำตามธรรมชาติส่วนใหญ่ไหลลงสู่ทะเล คลองส่วนใหญ่มีลักษณะตื้นเขิน นอกจากนี้ยังมีสระเก็บน้ำหนองยาว ๑ แห่ง น้ำทะเลและแหล่งน้ำใต้ดิน ได้แก่ น้ำบ่อและน้ำบาดาล

๑.๘ ลักษณะของไม้และป่าไม้

เขตพื้นที่ตำบลดงลิงชั้น มีพื้นที่ป่าไม้น้อยเนื่องจากเป็นพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมและส่วนใหญ่เป็นพื้นที่สำหรับใช้ทำการเกษตร พื้นที่ป่าไม้ส่วนใหญ่เป็นป่าชายเลน ไม้ที่สำคัญ คือ ไม้โกงกางและไม้เบญจพรรณ

๒. ด้านการเมือง การปกครอง การบริหาร

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลดงลิงชั้น มีเขตการปกครองครอบคลุม จำนวน ๖ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ ๑ บ้านคลองรั้ว

หมู่ที่ ๒ บ้านดงลิงชั้น

หมู่ที่ ๓ บ้านคลองยวน

หมู่ที่ ๔ บ้านหาดยาว

หมู่ที่ ๕ บ้านปากหრა

หมู่ที่ ๖ บ้านหลังดา

๒.๒ ข้อมูลประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลดงลิงชั้น มีพื้นที่ครอบคลุม ๒๖ ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ ๑๖,๒๕๐ ไร่

มีจำนวนประชากร ๖,๑๒๖ คน แยกเป็นประชากรชาย ๓,๐๕๑ และประชากรหญิง ๓,๐๗๕ จำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น ๑,๗๘๘ ครัวเรือน

ประชากรตามทะเบียนราษฎร์	๖,๑๒๖	คน
ประชากรชาย	๓,๐๕๑	คน
ประชากรหญิง	๓,๐๗๕	คน
ครัวเรือนทั้งหมด	๑,๗๘๘	ครัวเรือน

รายงานสถิติจำนวนประชากรและบ้าน เดือนพฤศจิกายน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕

ตำบล	ชาย	หญิง	รวม	ครัวเรือน
หมู่ที่ ๑ คลองรีว	๕๗๘	๕๕๑	๑,๑๒๙	๓๔๑
หมู่ที่ ๒ ตลิ่งชัน	๓๓๒	๓๔๓	๖๗๕	๒๖๗
หมู่ที่ ๓ คลองยวน	๕๗๙	๖๐๒	๑,๑๘๑	๓๔๘
หมู่ที่ ๔ หาดยาว	๔๐๗	๔๓๐	๘๓๗	๓๒๔
หมู่ที่ ๕ ปากหრა	๕๑๐	๕๐๔	๑,๐๑๔	๒๑๘
หมู่ที่ ๖ หลังกา	๖๔๕	๖๕๕	๑,๒๙๐	๒๙๐
รวม	๓,๐๕๑	๓,๐๗๕	๖,๑๒๖	๑,๗๘๘

๒.๓ การเมือง การปกครอง การบริหาร

การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน ประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนตำบลและ คณะผู้บริหาร โดยมีรายละเอียดและองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๖ คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี

คณะผู้บริหาร ประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขาธิการองค์การบริหารส่วนตำบล

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี

รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล มาจากการแต่งตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

- ฝ่ายนิติบัญญัติ ได้แก่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๖ คน

- ฝ่ายบริหาร ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๓ คน

เลขานุการ จำนวน ๑ คน

๒.๔ การกิจและหน้าที่ส่วนราชการภายในองค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน

ภารกิจและหน้าที่ส่วนราชการภายในองค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน แบ่งออกเป็น ๔ กอง ๑ สำนัก ๑ หน่วย

๑. สำนักปลัด มีหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชันเป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักปลัด และกำหนดแบ่งเป็นส่วนราชการภายในออกเป็น ๗ ฝ่าย

๑.๑ งานธุรการ มีหน้าที่ความรับผิดชอบงานธุรการ งานสารบรรณ งานบริหารทั่วไป รับ-ส่งหนังสือ ร่างหนังสือ ตอบหนังสือ ภายใน-ภายนอก

๑.๒ งานประชาสัมพันธ์ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ งานประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ปฏิบัติงานศูนย์ข้อมูลข่าวสารองค์การบริหารส่วนตำบล และเว็บไซต์ขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑.๓ งานการเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ งานบริหารบุคคลพนักงานส่วนตำบลและ พนักงานจ้างซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักปลัดและส่วนราชการอื่นๆ

๑.๔ งานวิเคราะห์นโยบายและแผน มีหน้าที่ความรับผิดชอบ งานจัดทำแผนพัฒนา แผนการดำเนินงาน การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นและแผนการปฏิบัติการป้องกัน การทุจริต งานอนุมัติดำเนินการตาม ข้อบัญญัติ

๑.๕ งานส่งเสริมการท่องเที่ยว มีหน้าที่ความรับผิดชอบ งานปฏิบัติเกี่ยวกับการสำรวจ รวบรวม ศึกษา ข้อมูล ปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ธุรกิจ บริการการท่องเที่ยว เพื่อใช้ดำเนินการพัฒนาปรับปรุง แหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นใหม่และแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่แล้ว

๑.๖ งานกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ปฏิบัติการขจัดขยะ บำรุงดูแลรักษา ความสะอาด และแก้ไขข้อขัดข้องในการใช้รถยนต์บรรทุกขยะ จัดเก็บและกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล

๑.๗ งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีหน้าที่ความรับผิดชอบ การป้องกันและระงับอัคคีภัย ในเขตตำบลถึงขั้น งานเกี่ยวกับการส่งน้ำอุปโภค บริโภคให้แก่ประชากรที่มาขอรับบริการ

๒. กองคลัง มีผู้อำนวยการกองคลังเป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของกองคลัง และกำหนดแบ่งเป็นส่วนราชการภายในออกเป็น ๓ ฝ่าย

๒.๑ งานการเงินและบัญชี มีหน้าที่ความรับผิดชอบ กำหนดนโยบายวางแผน ควบคุม มอบหมายงานตรวจสอบ ประเมินและรับผิดชอบการปฏิบัติงานด้านการคลัง

๒.๒ งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ งานด้านการจัดเก็บภาษีโรงเรือน และที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย และรายได้อื่นๆ

๒.๓ งานพัสดุและทรัพย์สิน มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ปฏิบัติงานขั้นต้นเกี่ยวกับงานพัสดุในการ จัดหาจัดซื้อ ว่าจ้าง การเก็บรักษา การซ่อมแซมและบำรุงรักษาพัสดุ เพื่อให้อยู่ในสภาพดีพร้อมต่อการใช้งาน

๓. กองช่าง มีผู้อำนวยการกองช่างเป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของกองช่าง และกำหนดแบ่งเป็นส่วนราชการภายในออกเป็น ๔ ฝ่าย

๓.๑ งานก่อสร้าง มีหน้าที่ความรับผิดชอบ งานสำรวจ ออกแบบ การจัดทำข้อมูลด้านวิศวกรรม การตรวจสอบการก่อสร้าง งานควบคุมอาคารให้เป็นไปตามกฎหมาย

๓.๒ งานออกแบบและควบคุมอาคาร มีหน้าที่ความรับผิดชอบ งานวิศวกรรม งานประเมินราคา งานควบคุมการก่อสร้างอาคาร งานสำรวจ ออกแบบ และเขียนแบบต่างๆ

๓.๓ งานประสานสาธารณูปโภค มีหน้าที่ความรับผิดชอบ การจัดทำแผนโครงการดูแลรักษา คลองสาธารณะ งานไฟฟ้าสาธารณะ งานประสานสาธารณูปโภคและกิจการประปา

๓.๔ งานธุรการ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรับ-ส่ง ลงทะเบียน แยก ประเภทหนังสือต่างๆ จัดส่งหนังสือเอกสาร เก็บและค้นหาหนังสือ

๔. กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีผู้อำนวยการกองการศึกษาเป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบ ในการปฏิบัติราชการของกองการศึกษา และกำหนดแบ่งเป็นส่วนราชการภายในออกเป็น ๕ ฝ่าย

๔.๑ งานบริหารเกี่ยวกับการศึกษา มีหน้าที่ความรับผิดชอบ งานแผนงานและวิชาการ งาน การศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ ตามอัธยาศัย งานก่อนวัยเรียนและปฐมวัย

๔.๒ งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีหน้าที่ความรับผิดชอบ งานส่งเสริมและ สนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชน งานส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทางศาสนา

๔.๓ งานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีหน้าที่ความรับผิดชอบ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ของเด็กวัย ๒ - ๔ ปี จัดทำแผนพัฒนาการศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษา และแผนงบประมาณ

๔.๔ งานกีฬาและนันทนาการ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ งานส่งเสริมและสนับสนุนการเล่นกีฬา และการแข่งขันกีฬา งานส่งเสริมและสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์กีฬา

๔.๕ งานธุรการ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ งานธุรการและงานสารบรรณ ร่างหนังสือโต้ตอบ หนังสือและเรื่องนำเสนอผู้บริหารท้องถิ่น งานเกี่ยวกับการประชุมด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

๕. กองสวัสดิการสังคม มีผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคมเป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบในการ ปฏิบัติราชการของกองสวัสดิการสังคม และกำหนดแบ่งเป็นส่วนราชการภายในออกเป็น ๘ ฝ่าย

๕.๑ งานธุรการ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ งานธุรการและงานสารบรรณ งานเกี่ยวกับการประชุม พร้อมบันทึกการรายงานการประชุมที่เกี่ยวข้อง งานจัดทะเบียนควบคุมหนังสือประเภทต่างๆ

๕.๒ งานสังคมสงเคราะห์ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ บริการให้คำปรึกษาแนะนำและประสานงาน ในการช่วยเหลือสงเคราะห์เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ประสบปัญหาทางสังคมกับบุคคลหรือหน่วยงาน ต่างๆ

๕.๓ งานสวัสดิการและพัฒนาชุมชน มีหน้าที่ความรับผิดชอบ จัดเก็บข้อมูลและดำเนินการ เกี่ยวกับผู้ขอรับสวัสดิการ ทุกประเภทและทุกกลุ่มวัย

๕.๔ งานส่งเสริมพัฒนารายได้และอาชีพ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ส่งเสริมและสนับสนุนอาชีพที่ เหมาะสมแก่ประชาชนในชุมชน ส่งเสริมศักยภาพด้านอาชีพและรายได้ให้แก่ประชาชน

๕.๕ งานพัฒนาเด็กและเยาวชน มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเด็กและ เยาวชน ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน

๕.๖ งานพัฒนาสตรีและสถาบันครอบครัว มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ส่งเสริมการดำเนินงานของ ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน ส่งเสริมและพัฒนาบทบาทสตรีในสังคม

๕.๗ งานป้องกันและควบคุมโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ จัดทำแผน ตามโครงการบริการสาธารณสุขให้สอดคล้องกับปัญหาสาธารณสุขของท้องถิ่น

๕.๘ งานส่งเสริมการเกษตร มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานตาม ทฤษฎีปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เผยแพร่ความรู้ กิจกรรมทางวิชาการด้านการเกษตรกรรม

๓. ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐาน

๓.๑ การคมนาคมขนส่ง

ถนนสายหลัก ๔ สาย ได้แก่

๑. ถนนสายเหนือคลอง-แหลมกรวด
๒. ถนนสายหาดยาว – คลองขนาน
๓. ถนนสายหาดยาว - คลองรั้ว
๔. ถนนสายคลองยวน – คลองรั้ว

ถนนในพื้นที่ ประกอบด้วย

๑. ถนนลาดยาง จำนวน ๘ สาย
๒. ถนนคอนกรีต จำนวน ๒๗ สาย
๓. ถนนลูกรัง จำนวน ๕๐ สาย

ท่าเรือ ๖ แห่ง

๑. ท่าเรือแหลมหิน หมู่ที่ ๑ บ้านคลองรั้ว

๒. ท่าเรือท่าแหลมดิน หมู่ที่ ๒ บ้านตลิ่งชัน
๓. ท่าเรือวันแม่ หมู่ที่ ๓ บ้านคลองยวน
๔. ท่าเรือท่าวังไทร หมู่ที่ ๓ บ้านคลองยวน
๕. ท่าเรือท่าแดง หมู่ที่ ๓ บ้านคลองยวน
๖. ท่าเรือท่าพานัน หมู่ที่ ๕ บ้านปากหრა

๓.๒ การไฟฟ้า

ตำบลตลิ่งชันได้รับกระแสไฟฟ้าจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลคลองขนาน ประชาชนในพื้นที่ตำบลตลิ่งชันอยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ซึ่งได้ให้บริการไฟฟ้าแก่ชุมชน ภายในตำบลได้อย่างทั่วถึงและเพียงพอต่อปริมาณความต้องการ ประชาชนมีไฟฟ้าใช้เกือบทุกครัวเรือน ที่ได้รับ บริการไฟฟ้าทั้งหมด ในขณะที่ไฟฟ้าสาธารณะนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชันได้มีการติดตั้งแสงสว่าง ครอบคลุมถนนทุกสาย

๓.๓ การประปา

การประปาที่ให้บริการประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน ดำเนินการโดยประปาหมู่บ้าน โดยมีสถานีจ่ายน้ำเพื่อให้บริการประชาชนทุกหมู่บ้าน มีระบบประปา ๖ แห่ง ในกรณีที่น่าประปาหยุดไหลหรือมี ปัญหาทางด้านการบริการจะมีบ่อน้ำบาดาลในแต่ละชุมชน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลจะนำบรรทุกน้ำนำไป แจกจ่ายตามชุมชนต่าง ๆ ประชาชนบางส่วนยังคงใช้น้ำจากบ่อน้ำธรรมชาติซึ่งมีอยู่กระจัดกระจาย ตามชุมชนต่าง ๆ ปัจจุบันมีบางครัวเรือนใช้น้ำประปาส่วนภูมิภาค

๓.๔ การสื่อสารและโทรคมนาคม

การให้บริการด้านการสื่อสารในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน มีตัวแทนรับของไปรษณีย์ไทยและ การขนส่งเอกชนภายในพื้นที่ ให้บริการตอบรับ – ส่งข่าวสารและพัสดุภัณฑ์ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศใน พื้นที่ตำบลตลิ่งชันไม่มีโทรศัพท์สาธารณะ

๓.๕ ระบบโลจิสติกส์ (Logistics) หรือการขนส่ง

ในพื้นที่ตำบลตลิ่งชันไม่มีระบบโลจิสติกส์ (Logistics) หรือการขนส่ง

๔. ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

ลักษณะเศรษฐกิจในเขตพื้นที่ตำบลตลิ่งชัน เนื่องด้วยตำบลตลิ่งชันมีสภาพภูมิประเทศที่ล้อมรอบด้วย ทะเล อาชีพและรายได้ของประชาชนส่วนใหญ่มาจากการทำประมงพื้นบ้าน รองลงมาเป็นรายได้จาก เกษตรกรรม พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ปาล์มน้ำมันและยางพารา นอกจากนี้ยังมีการประกอบอาชีพการค้า พานิชย์และอุตสาหกรรมขนาดเล็ก

๔.๑ การประมง ประชากรในพื้นที่ตำบลตลิ่งชัน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมงเป็นหลัก เนื่องจากมี ลักษณะภูมิประเทศที่ติดชายฝั่งทะเล รายได้ส่วนใหญ่มาจากการประมง การประมงพื้นบ้านใช้เรือทำการประมงที่มี ขนาดความยาวไม่เกิน ๑๐ เมตร เครื่องยนต์เรือขนาดไม่เกิน ๓๐ แรงม้า ใช้เครื่องมือทำการประมงไม่ทันสมัยมาก นัก เช่น อวนลอยกุ้งสามชั้น อวนจมปู ลอบปลา ลอบหมึก ฯลฯ แหล่งทำการประมงจะอยู่บริเวณชายฝั่ง ออกทำ การประมงเที่ยวละ ๒ - ๓ คน ส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานในครอบครัวหรือจ้างไม่เกิน ๒ คน สัตว์น้ำที่เป็นรายได้หลัก ของชาวประมงพื้นบ้าน ได้แก่ กุ้งทะเล ปูม้า ปลาเห็ดโคน ปลาทุ ปลาลัง ปลาสีกุน ปลาหลังเขียว เป็นต้น

๔.๒ การเกษตรกรรม ประชากรในพื้นที่ตำบลตลิ่งชัน ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม รองลงมาจาก อาชีพประมงพืชเศรษฐกิจที่สำคัญได้แก่ ปาล์มน้ำมัน และยางพารา นอกจากนี้ก็ยังมีทำการเกษตรอื่นๆ เช่น การเลี้ยงสัตว์ การปลูกแตงโม และการปลูกผักสวนครัว

๔.๓ การปศุสัตว์ ประชากรในพื้นที่ตลิ่งชัน มีเกษตรกรที่ประกอบอาชีพทางด้าน ปศุสัตว์ไม่มากนัก ส่วนใหญ่จะเป็นเกษตรกรรายย่อย สัตว์ที่เลี้ยง ได้แก่ แพะ โคเนื้อ โคพื้นบ้าน กระบือ เป็ดและไก่

๔.๔ การพาณิชย์ ผู้ประกอบอาชีพค้าขายจะอยู่ในเขตตำบลตลิ่งชันเป็นส่วนใหญ่ ดำเนินกิจการเกี่ยวกับร้านขายของชำ ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ร้านเสริมสวย ร้านเครื่องประดับของใช้สุภาพสตรี เป็นต้น

๔.๕ การอุตสาหกรรม เป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็กโดยครัวเรือนและการรวมตัวของคนในชุมชน เช่น การแปรรูปอาหารทะเล (กระเพาะปลากระพงตากแห้ง, ปลาหย่าง/ปลาเค็ม), วิสาหกิจชุมชนเม็ดมะม่วงหิมพานต์, ธนาคารปุม้า เป็นต้น

พื้นที่ตำบลตลิ่งชัน มีการจัดทำอุตสาหกรรมขนาดย่อม ได้แก่

๑. กระบี่โบ้ทลากูน ให้บริการเช่าจอดเรือและซ่อมเรือขนาดใหญ่
๒. บริษัท ศิริคุณ กระบี่ อุตสาหกรรมห้องเย็นถนอมอาหารทะเลเพื่อส่งออก
๓. ธนาคารปุม้าบ้านคลองยวน อาหารทะเลแปรรูป

๔.๖ การบริการ พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชันมีอาณาเขตติดกับทะเลอันดามัน จึงมีที่พักโรงแรมจำนวนหลายแห่งทำให้เกิดการจ้างงานของประชาชนในเขตตำบลตลิ่งชัน ประกอบอาชีพรับจ้างในโรงแรมดังกล่าว ปัจจุบันพื้นที่ตำบลตลิ่งชัน มีสถานที่พักเพื่อให้บริการนักท่องเที่ยว จำนวน ๕ แห่ง

๑. โรงแรมกระบี่โบ้ทลากูน (Krabi Boat Lagoon)
๒. โรงแรมกระบี่ซันเซ็ท (Krabi Sunset)
๓. โรงแรมภูริน รีสอร์ท แอนด์ เรสโตเรอร์รอง (Purin resort & restaurant)
๔. โรงแรมเดอะรอยัลบีช (The Royal Beach Resort)
๕. บังกะโล หาดยาวรีสอร์ท (Hadyao Resort)

ตำบลตลิ่งชันมีทรัพยากรทางธรรมชาติทางทะเลที่โดดเด่น ด้วยหาดทรายที่มีความยาวถึง ๑๓ กิโลเมตร เหมาะสำหรับการพักผ่อน มีแหล่งปะการังและปลาสวยงามหลากหลายชนิด นอกจากนี้ยังมีป่าชายเลนที่มีความอุดมสมบูรณ์ ซึ่งสามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของตำบลได้ การท่องเที่ยวสามารถยกระดับรายได้ของประชาชนและเศรษฐกิจของตำบลตลิ่งชันเพิ่มมากขึ้น

๔.๗ แรงงาน

ประชากรในพื้นที่ตำบลตลิ่งชัน ที่อยู่ในวัยแรงงาน (อายุ ๒๐ ปีขึ้นไป) ประมาณ ๓,๕๐๐ คน สถานภาพการทำงานของผู้มีงานทำส่วนใหญ่ทำอาชีพประมงและรับจ้าง

๕. ข้อมูลด้านสังคม

๕.๑ การศึกษา

ตำบลตลิ่งชันมีการให้บริการทางการศึกษาทั้งระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน มีสถานบันศึกษาทั้งหมดจำนวน ๘ แห่ง เป็นสถานบันศึกษาสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น จำนวน ๓ ศูนย์ ดังนี้

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน
๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านตลิ่งชัน
๓. ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดมุซอลลี

โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๕ แห่ง

๑. โรงเรียนบ้านคลองรั้ว หมู่ที่ ๑
๒. โรงเรียนบ้านตลิ่งชัน หมู่ที่ ๒
๓. โรงเรียนบ้านคลองยวน หมู่ที่ ๓
๔. โรงเรียนบ้านหาดยาว หมู่ที่ ๔
๕. โรงเรียนบ้านปากหრა หมู่ที่ ๕

โรงเรียนประถมศึกษา - มัธยมศึกษา จำนวน ๒ แห่ง

๑. โรงเรียนบ้านตลิ่งชัน หมู่ที่ ๒
๒. โรงเรียนบ้านคลองยวน หมู่ที่ ๓

๕.๒ ศาสนา

ประชาชนในพื้นที่ตำบลตลิ่งชันส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม รองลงมาคือศาสนาพุทธ ซึ่งมีศาสนสถาน ดังนี้

๑. สำนักสงฆ์ จำนวน ๑ แห่ง ได้แก่
  - ที่พักสงฆ์บ้านตลิ่งชัน
๒. มัสยิด จำนวน ๘ แห่ง ได้แก่
  - มัสยิดบ้านคลองรั้ว หมู่ที่ ๑
  - มัสยิดบ้านตลิ่งชัน หมู่ที่ ๒
  - มัสยิดดารุสสลาม หมู่ที่ ๒
  - มัสยิดบ้านคลองยวน หมู่ที่ ๓
  - มัสยิดนูหฺรอนอิสลาม หมู่ที่ ๔
  - มัสยิดดารุสสุดา หมู่ที่ ๔
  - มัสยิดมุซอลลี หมู่ที่ ๕
  - มัสยิดบ้านหลังดา หมู่ที่ ๖
- สุสาน (กุโบร์) จำนวน ๗ แห่ง

๕.๓ ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมและงานประจำปี

ในพื้นที่ตำบลตลิ่งชัน มีประเพณีและจัดงานประจำปี ดังนี้

๑. ประเพณีผูกผ้าเรือหัวโทง ซึ่งมีขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี เพื่ออนุรักษ์สืบสานวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นของตำบลตลิ่งชัน

๒. ประเพณีการถือศีลอดของผู้นับถือศาสนาอิสลาม

๓. งานตลิ่งชันเบิกฟ้าอันดาละ ซึ่งเป็นงานประจำปีขององค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน

๔. งานเมาลิดกลางอำเภอเหนือคลอง ถือเป็นงานประจำปีที่สำคัญของชาวมุสลิมในพื้นที่อำเภอเหนือคลอง ได้รับการสนับสนุนจาก อบท. ภายในอำเภอเหนือคลอง

๕.๔ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ในพื้นที่ตำบลตลิ่งชันมีภูมิปัญญาท้องถิ่น คือการต่อเรือหัวโทงซึ่งมีขนาดจริงและการต่อเรือหัวโทงจำลอง เรือหัวโทงเป็นสัญลักษณ์และเอกลักษณ์ของชาวตำบลตลิ่งชัน ประชาชนใช้ภาษาถิ่น คือภาษาท้องถิ่นได้

บุคลากร ภูมิปัญญาท้องถิ่น

หมู่ที่ ๑ บ้านคลองรั้ว

นางผาตี๋หม้า คลองรั้ว ภูมิปัญญาท้องถิ่น : เม็ดมะม่วงหิมพานต์คั่วแบบโบราณ

นายอับดุลล้า บัวแก้ว ภูมิปัญญาท้องถิ่น : จากแปรรูปผลิตภัณฑ์จากไม้

หมู่ที่ ๓ บ้านคลองยวน

นายสุธี ตาวัน ภูมิปัญญาท้องถิ่น : หมอดินอาสาประจำตำบล

นายอัครพล บ้าเหรัมย์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น : ตัดต่อตา

หมู่ที่ ๕ บ้านคปากหრა

นายสนั่น ผิงขวา ภูมิปัญญาท้องถิ่น : สะเดะก้างปลา

นางวรรณเพ็ญ ผิงขวา ภูมิปัญญาท้องถิ่น : รักษาสุขภาพ

แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลุ่มต่อเรือหัวโทง

มัตย้อมบาติกสีธรรมชาติ

วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเม็ดมะม่วงหิมพานต์ บ้านคลองรั้ว

ภูมิปัญญาการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากไม้ บ้านคลองรั้ว

ภูมิปัญญาการเก็บและแปรรูปน้ำตาลดอกมะพร้าว

๕.๕ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ในพื้นที่ตำบลตลิ่งชันมีสินค้าพื้นเมือง กลุ่มวิสาหกิจชุมชน/กลุ่มสร้างรายได้เสริม ได้แก่

๑. ผลิตภัณฑ์จากเม็ดมะม่วงหิมพานต์ OTOP วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเม็ดมะม่วงหิมพานต์บ้านคลองรั้ว

๒. ผลิตภัณฑ์จากผ้า OTOP มัตย้อมบาติกสีธรรมชาติบ้านคลองยวน

๓. เครื่องแกงวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านคลองรั้ว

๔. การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากไม้บ้านคลองรั้ว

๕. ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากอาหารทะเล ธนาคารปุม้าบ้านคลองยวน

๖. ผลิตภัณฑ์แปรรูปกระเพาะปลาบ้านปากหრა

๗. ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาหลังเขียวบ้านปากหრა

๘. ผลิตภัณฑ์ใบจาก เช่น ยาสูบ การเย็บหลังคาตึกจาก

๕.๖ ด้านสาธารณสุข

ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน มีศูนย์บริการสาธารณสุข ๒ แห่ง ซึ่งมีหน้าที่ตรวจบริการรักษาโรคเบื้องต้นในสถานพยาบาล ตรวจคัดกรองโรค/ให้คำปรึกษา ปฐมพยาบาลกรณีอุบัติเหตุ/ฉุกเฉินก่อนนำส่งโรงพยาบาล และบริการส่งต่อในกรณีที่เกิดเหตุความผิดปกติของศูนย์บริการสาธารณสุข

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านตลิ่งชัน (เจ้าหน้าที่ อสม. จำนวน ๕๒ คน)

๒. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านคลองยวน (เจ้าหน้าที่ อสม. จำนวน ๕๒ คน)

๕.๗ อาชญากรรม

ในพื้นที่ตำบลลี้ชั้น ไม่มีการเกิดอาชญากรรมที่ปรากฏเด่นชัด เขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลี้ชั้นมีที่พักสายตรวจตำบลลี้ชั้น สถานีตำรวจภูธรคลองขนาน ๑ แห่ง ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๓ บ้านคลองยวน โทรศัพท์ ๐๙๕-๖๕๖๑๐๐๐

๕.๘ ยาเสพติด

กลุ่มผู้เกี่ยวข้องส่วนใหญ่จะอยู่ในกลุ่มเยาวชนที่มีอายุ ๑๕ - ๒๕ ปีกลุ่มเสี่ยงยาเสพติดจะอยู่ในช่วงเยาวชน ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นตามลำดับ ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลลี้ชั้นจัดอยู่ในระดับกลาง ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลลี้ชั้นจัดทำโครงการอุดหนุนกลุ่มโรงเรียนในตำบลลี้ชั้น เพื่อจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน

๕.๙ ด้านสวัสดิการสังคม

องค์การบริหารส่วนตำบลลี้ชั้น มีกองสวัสดิการสังคมซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบด้านการสังคมสงเคราะห์ ซึ่งมีหน้าที่ในการประสานงานนโยบายและพัฒนาด้านสังคมในระดับพื้นที่ มีส่วนเกี่ยวข้องกับกลไกภาคีหลายภาคส่วน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรภาคประชาชนและมุ่งสร้างความมั่นคงของมนุษย์กับกลุ่มเป้าหมาย ทั้ง ๖ กลุ่ม ได้แก่ เด็ก เยาวชน สตรีและครอบครัว ผู้สูงอายุคนพิการ และผู้ด้อยโอกาส เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนกลุ่มดังกล่าวในพื้นที่

จากการสำรวจข้อมูลด้านสวัสดิการสังคม ข้อมูลด้านจำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ ในพื้นที่ตำบลลี้ชั้น

ที่	ประเภทข้อมูล	จำนวน (คน)
๑	ผู้สูงอายุ	๘๒๑
๒	ผู้พิการ	๑๒๐
	รวม	๙๔๑

ที่มา: งานสังคมสงเคราะห์ กองสวัสดิการสังคม องค์การบริหารส่วนตำบลลี้ชั้น ประจำปี ๑๒/๒๕๖๕

๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖.๑ ทรัพยากรน้ำ

พื้นที่ตำบลลี้ชั้นแหล่งน้ำส่วนใหญ่จะเป็น ห้วย หนอง คลอง บึง และบ่อบาดาล ซึ่งแบ่งตามประเภทต่างๆ ได้ดังนี้
ห้วย,หนอง,คลอง,บึง จำนวน ๗ แห่ง/สาย
บ่อบาดาลสาธารณะ จำนวน ๕ แห่ง
บ่อน้ำตื้นสาธารณะ จำนวน ๓ แห่ง
บ่อน้ำตื้น จำนวน ๒๐๐ แห่ง

๖.๒ ทรัพยากรป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้ส่วนใหญ่เป็นป่าชายเลน ไม้ที่สำคัญ คือ ไม้โกงกางและไม้เบญจพรรณ

๖.๓ ภูเขา

ด้านทิศตะวันออกของพื้นที่ตำบลลี้ชั้นมีภูเขาหินปูนสูงใหญ่หลายลูกวางตัวเป็นแนวต่อเนื่องกันและมีการค้นพบถ้ำในบริเวณแนวภูเขา “ถ้ำซี้ค่างควา” ภายในถ้ำมีค่างควาขนาดเล็กอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากและมีหินงอกหินย้อยรูปร่างสวยงามแปลกตา สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวของตำบลได้

ในเขตพื้นที่ตำบลลิงชัน จากการสำรวจพบว่ามีสัตว์ป่าที่อาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น ลิง ชะมด ค่าง พังพอน นกเป็ดน้ำ สัตว์ปีกจำพวกนกหลายชนิด และค้างคาวขนาดเล็กจำนวนมากที่อาศัยอยู่ในถ้ำซี้ค้างคาว

๖.๔ ภัยธรรมชาติ หมู่บ้านหาดยาวได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์สึนามิเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ บ้านเรือนชาวบ้านบางส่วนได้รับความเสียหายแต่ไม่มีผู้เสียชีวิตจากภัยธรรมชาติครั้งนี้

๖.๕ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การใช้ทรัพยากรธรรมชาติในปัจจุบันมีแนวโน้มการประโยชน์ทางการเกษตรและประมงเป็นหลัก โดยเกษตรกรจะนำไปใช้ปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ ปาล์มน้ำมัน ยางพาราและเกษตรกรรมอื่นๆ เช่น ปลูกผักสวนครัว และในด้านการประมง ซึ่งเป็นอาชีพหลักของชาวตำบลลิงชัน

๖.๖ การจัดการขยะมูลฝอย

การจัดการขยะมูลฝอย ดำเนินการโดย อบท. เองทั้งหมด

-ปริมาณขยะ ๑.๐๕ ตัน/วัน โดยการประมาณการ

-กำจัดขยะโดยวิธีการเทกอง (Open Dump)

-ยานพาหนะที่ใช้จัดเก็บขยะ รถอัดท้ายขนาดเล็ก ขนาด ๔ ลูกบาศก์เมตร จำนวน ๑ คัน

-ขยะที่เก็บรวบรวมได้ ๑.๐๕ ตัน/วัน จำนวน จะนำไปกำจัด ณ สถานที่กำจัดขยะ ซึ่งมีระยะห่างจาก องค์การบริหารส่วนตำบลลิงชัน ๒.๒๔ กิโลเมตร

-ที่ดินสำหรับกำจัดขยะเป็นที่สาธารณะประโยชน์ พื้นที่ ๓๕ ไร่ เริ่มใช้งานเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๑ ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๔ บ้านหาดยาว ตำบลลิงชัน อำเภอเหนือคลอง จังหวัดกระบี่

ที่มา : งานธุรการ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลิงชัน

๗. ข้อมูลด้านแหล่งท่องเที่ยว

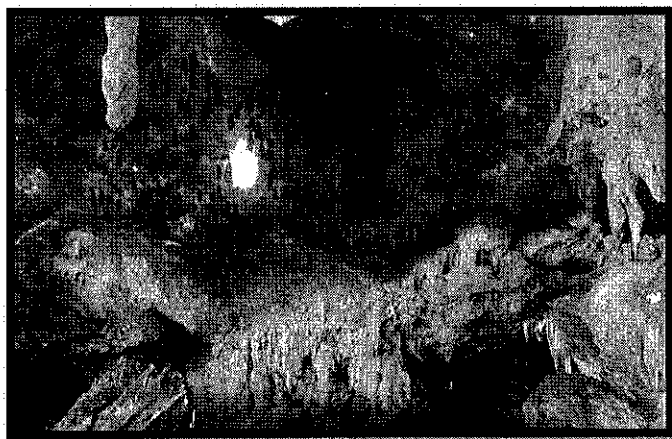
๗.๑ หาดยาว ชายหาดที่มีแนวหาดทรายทอดยาวประมาณ ๑๓ กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่หมู่ที่ ๑ บ้านคลองรี หมู่ที่ ๔ บ้านหาดยาว จนถึงพื้นที่หมู่ที่ ๕ บ้านปากหრა ลักษณะชายหาดเป็นทรายละเอียด สีเทา สามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์อันสวยงามของทะเลอันดามัน บรรยากาศบริเวณหาดยาวจะเงียบสงบไม่พลุกพล่าน เหมาะแก่การพักผ่อน เนื่องจากยังไม่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวมากนัก บริเวณสถานที่ท่องเที่ยวยังคงมีร้านอาหารและสถานที่พักผ่อนที่สโรธรและบังกะโลไว้สำหรับบริการนักท่องเที่ยว

กิจกรรม เล่นน้ำชายหาด ชมบรรยากาศ Sunset กิจกรรมปิกนิกริมชายหาด ตกปลา กิจกรรมดำน้ำ เช่าเหมากล้ำเรือท่องเที่ยวทะเลกระบี่

การเดินทาง สามารถเดินทางโดยรถส่วนตัว ระยะทางห่างจากสนามบินกระบี่ประมาณ ๒๒ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๒๕ นาที

๗.๒ ถ้ำซีค่างควา ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๓ บ้านคลองยวน ชาวบ้านในพื้นที่เล่าว่า ถ้ำซีค่างความีอายุประมาณ ๒๐๐ - ๓๐๐ กว่าปี จุดเด่นของถ้ำแห่งนี้ภายในถ้ำมีลักษณะเป็นโถงขนาดใหญ่ มีหินงอกหินย้อย รูปทรงสวยงามแปลกตา และมีค้างคาวขนาดเล็กเป็นจำนวนมากอาศัยอยู่ภายในถ้ำ บริเวณหน้าผาภายนอกถ้ำเมื่อถึงฤดูกาล จะมีผึ้งทำรังเป็นจำนวนมาก พื้นที่รอบนอกของถ้ำซีค่างควา เป็นป่าชายเลนที่มีความอุดมสมบูรณ์ หลากหลายไปด้วยพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ หลายชนิด นอกจากนี้ยังมีภูเขาหินปูนขนาดใหญ่ ตั้งเด่นสง่าสวยงามกลางผืนน้ำ เหมาะแก่การพายเรือชมความสวยงามของธรรมชาติ

กิจกรรม พายเรือคายัค ล่องเรือหางยาว

การเดินทาง สามารถเดินทางโดยรถส่วนตัว ระยะทางห่างจากสนามบินกระบี่ประมาณ ๒๒ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๒๕ นาที หมู่ที่ ๓ บ้านคลองยวน (ซอยท่าวังไทร)

๗.๓ ภูเขายวน ภูเขาที่มีจุดเด่นความสวยงาม ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๓ บ้านคลองยวน มีสะพานหลักที่ใช้ในการสัญจรเป็นเส้นทางเข้าหมู่บ้าน บริเวณสะพานสามารถพบเห็นฝูงออกมาหากกินตามธรรมชาติ

กิจกรรม ชมบรรยากาศธรรมชาติ ถ่ายภาพ ใช้เป็นเส้นทางเดินวิ่งออกกำลังกาย ชมความสวยงามหินงอก หินย้อยภายในถ้ำ พายเรือคายัคหรือล่องเรือหางยาวชมความอุดมสมบูรณ์ระบบนิเวศป่าชายเลน

การเดินทาง สามารถเดินทางโดยรถส่วนตัว ระยะทางห่างจากสนามบินกระบี่ประมาณ ๒๒ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๒๕ นาที หมู่ที่ ๓ บ้านคลองยวน

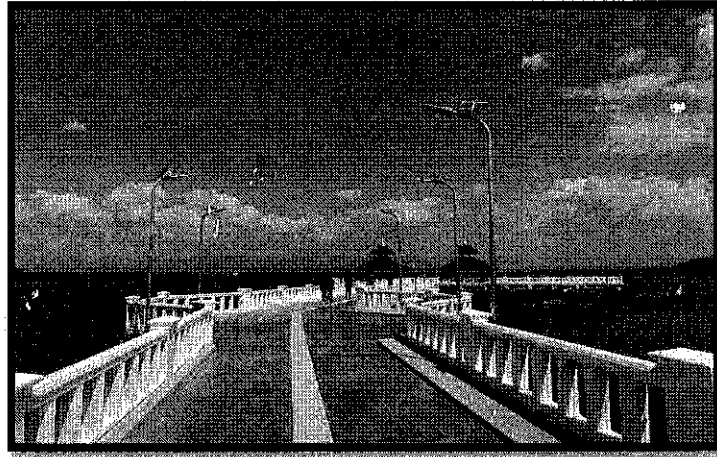
๗.๔ ป่าชายเลน ผืนป่าชายเลนอันอุดมสมบูรณ์ ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๓ บ้านคลองยวน เหมาะสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการศึกษาเรียนรู้ระบบธรรมชาติ

กิจกรรม พายเรือคายัค ถ่ายภาพ ล่องเรือหางยาวชมความอุดมสมบูรณ์ของป่าชายเลน

การเดินทาง สามารถเดินทางโดยรถส่วนตัว ระยะทางห่างจากสนามบินกระบี่ประมาณ ๒๒ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๒๕ นาที หมู่ที่ ๓ บ้านคลองยวน (ซอยท่าวังไทร)

๗.๕ ท่าเทียบเรือแหลมหิน ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๑ บ้านคลองรั้ว จุดชมวิวท่าเทียบเรือ สามารถมองเห็นทัศนียภาพที่สวยงามของตำบลลิ้นช้างและเกาะอื่นของตำบลเกาะศรีบอยา ท่าเรือใช้ในการเดินเรือเพื่อเดินทางไปยังเกาะศรีบอยา เกาะจำ เกาะปู และเกาะต่างๆ ในบริเวณใกล้เคียง

กิจกรรม จุดถ่ายภาพ พักผ่อนหย่อนใจ ตกปลา เหมาลำเรือหางยาวเดินทางไปยังเกาะต่างๆ
การเดินทาง สามารถเดินทางโดยรถส่วนตัว ระยะทางห่างจากสนามบินกระบี่ประมาณ ๒๒ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๒๕ นาที หมู่ที่ ๑ บ้านคลองรั้ว (ซอยแหลมหิน)

๗.๖ หาดสันทรายสูง ตั้งอยู่พื้นที่หมู่ที่ ๕ บ้านปากหรา สันทรายกลางทะเลบริเวณปากอ่าวปากหรา สามารถมองเห็นได้ชัดในช่วงระดับน้ำลด นั่งท่องเที่ยวสามารถนั่งเรือจากฝั่งเพื่อชมสันทรายแห่งนี้ได้

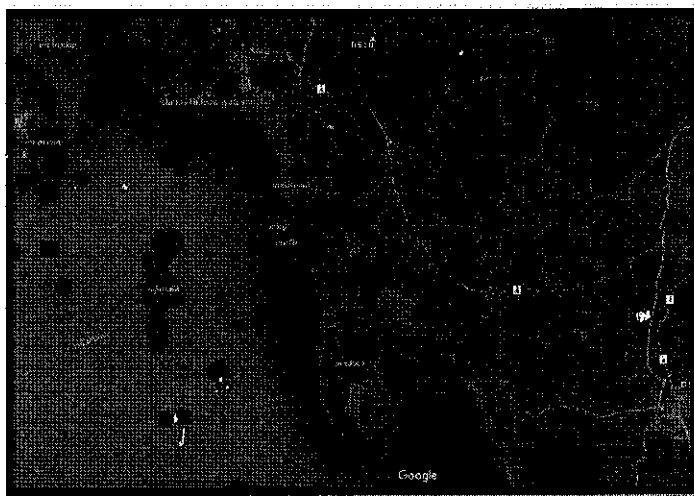
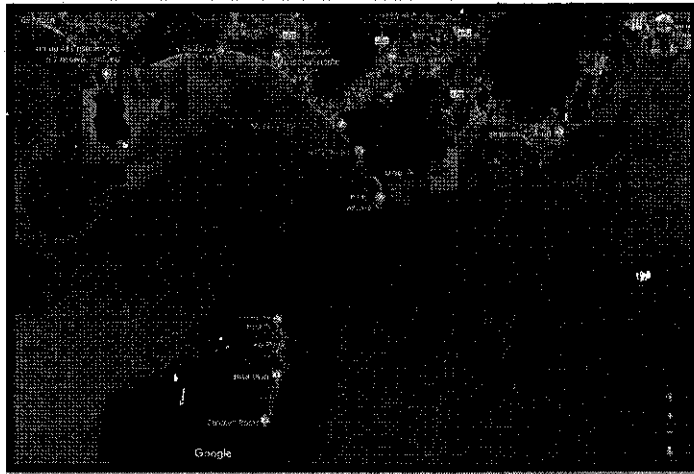
กิจกรรม พักผ่อนหย่อนใจ ล่องเรือหางยาว เล่นน้ำ ชมพระอาทิตย์ตก
การเดินทาง สามารถเดินทางโดยรถส่วนตัว ระยะทางห่างจากสนามบินกระบี่ประมาณ ๒๒ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๒๕ นาที หมู่ที่ ๕ บ้านปากหรา (ซอยปากหรา- คลองยวน)

เส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในอนาคต

จากขยหาดบริเวณหาดยาวสามารถใช้เส้นทางเรือเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวหลักของจังหวัดกระบี่ได้
อย่างหลากหลาย

ทิศใต้ เกาะศรีบอยา เกาะปู เกาะจำ เกาะลันตา

ทิศตะวันตก แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของกระบี่ อาทิ เกาะไม้ไผ่ เกาะพีพี ทะเลแหวก ถ้ำพระนาง
อ่าวนาง รวมถึงท่องเที่ยวชุมชนบ้านเกาะกลาง

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมของการท่องเที่ยว

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ซึ่งดำเนินการเก็บรวบรวมโดยสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ (๒๕๖๓) พบว่าด้วยศักยภาพการท่องเที่ยวในระดับประเทศและระดับนานาชาติ การนำเสนอสินค้าและบริการในแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเล ทางธรรมชาติบนบก เชิงสุขภาพ เชิงนิเวศ และทางศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และสุขภาพ จำนวนนักท่องเที่ยวในปีที่สถานการณ์ปกติจะมีปริมาณการเติบโตที่แนวโน้มสูงขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีอัตราการเพิ่มกว่าร้อยละ ๑๑.๗ แต่ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ อัตราการเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจากจำนวนนักท่องเที่ยวได้ลดลงคือเพิ่มที่ร้อยละ ๑.๐๖ ก่อนที่จะหยุดชะงักเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา หรือ COVID-๑๙ ทั้งนี้จากสถิติในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จังหวัดกระบี่มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเยือน จำนวนรวม ๖,๘๓๘,๘๔๖ คน โดยพบว่าเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน ๒,๔๙๕,๐๒๒ คน และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน ๔,๓๔๓,๘๒๔ คน ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นชาวต่างประเทศ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๖๓.๕๒

สถานการณ์และปัจจัยแวดล้อมด้านการท่องเที่ยวมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพ ด้านการท่องเที่ยวในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลี้ชั้น การวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมของการท่องเที่ยวในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลี้ชั้น สามารถสรุปปัจจัยที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค และวิเคราะห์ประเด็นสำคัญต่อการพัฒนาท่องเที่ยว ดังนี้

๑. การวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อม

๑.๑ จุดแข็ง

- ทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เหมาะแก่การเป็นจุดศูนย์กลางเชื่อมโยงคมนาคม การค้าการท่องเที่ยว การลงทุน
- นโยบายของผู้บริหารให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยว โดยกำหนดไว้ในแผนท้องถิ่น ๔ ปี องค์การบริหารส่วนตำบลลี้ชั้น
- ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลี้ชั้น มีความต้องการให้พัฒนาพื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวในตำบลเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน
- มีพื้นที่และทรัพยากรเหมาะสมกับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเชิงวัฒนธรรม
- มีทุนทางสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลายทาง ได้แก่ ประเพณี ภาษาและภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น
- มีความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นหลายด้านซึ่งสามารถใช้ประโยชน์ในการพัฒนาอาชีพและสร้างรายได้ของประชาชน

๑.๒ จุดอ่อน

- ขาดระบบการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ ขาดการเชื่อมโยงการจัดการท่องเที่ยวภายในและการประสานการจัดการท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง
- ขาดบุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ส่งผลให้การดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวขาดประสิทธิภาพไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์เท่าที่ควร
- ประชาชนในพื้นที่ยังขาดการรับรู้และไม่เข้าใจถึงประโยชน์ของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภายในพื้นที่

-ขาดความต่อเนื่องในการจัดโครงการหรือกิจกรรมที่กระตุ้นให้เกิดการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว

๑.๓ โอกาส

-จังหวัดกระบี่ได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว โดยได้จัดทำแผนพัฒนาจังหวัด กระบี่ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ และใช้การท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แผนระดับ ๓ (แผนพัฒนาภาคใต้) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ มุ่งเน้นการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพสูงรองรับการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคและนานาชาติสามารถสร้างรายได้ขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจภายในจังหวัดและระดับภูมิภาค

-การเข้าร่วมเป็นประชาคมอาเซียน (AEC) ทำให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น

-รัฐบาลตั้งเป้าหมายปี ๒๕๖๖ สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวให้กลับมาอยู่ที่ร้อยละ ๘๐ ของช่วงก่อนสถานการณ์ระบาดของโรคโควิด-๑๙ จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติกลับมาร้อยละ ๕๐ หรือไม่ต่ำกว่า ๒๐ ล้านคน ตลอดจนสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว ๒.๓๘ ล้านล้านบาท โดยเดินทางส่งเสริมการท่องเที่ยวกับนานาชาติ ประเทศ เช่น กำหนดให้ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๗ เป็นปีแห่งการท่องเที่ยวระหว่างเกาหลีใต้-ไทย

-พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ หมวด ๒ มาตรา ๑๖ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนการกระจายอำนาจทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับโอกาสในการจัดสรรงบประมาณ เพื่อดำเนินการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวได้อย่างเต็มที่และตรงตามความต้องการของสภาพพื้นที่

-ปัจจุบันมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และทำให้เข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้น

๑.๔ อุปสรรค

-การดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลขาดความต่อเนื่องในการสนับสนุนงบประมาณ ผลจากความไม่มั่นคงทางการเมือง

-ขาดการสนับสนุนงบประมาณในโครงการที่เกินศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลถึงขั้น แผนพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนตำบลถึงขั้น พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

-สถานที่ท่องเที่ยวบางแห่งอยู่ในความขัดแย้งของหน่วยงานอื่น ทำให้มีข้อจำกัดในการดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

๒. ประเด็นสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย

จากการวิเคราะห์สถานการณ์ท่องเที่ยวไทยและตลาดโลกศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย สามารถสรุปประเด็นสำคัญนำไปสู่การกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวดังนี้

๒.๑ การขยายตัวของการท่องเที่ยวโลก

การเปิดประเทศของจีนจะกลายเป็นแรงผลักดันที่สำคัญสำหรับเศรษฐกิจไทย เนื่องจากจีนเป็นตลาดส่งออกใหญ่เป็นอันดับสองของไทยรองจากสหรัฐและเป็นแหล่งรายได้หลักของภาคการท่องเที่ยว ซึ่งที่ผ่านมาการใช้นโยบายโควิดเป็นศูนย์ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตในประเทศจีนที่ต้องนำเข้าสินค้าจากประเทศไทย และยังจำกัดการเดินทางระหว่างประเทศของนักท่องเที่ยวชาวจีน ดังนั้น การผ่อนคลายนโยบายโควิด

เป็นศูนย์ ซึ่งคาดว่าจะในช่วงต้นไตรมาสที่ ๒ ของปี ๒๕๖๖ เป็นความหวังสำหรับภาคการส่งออกและภาคการท่องเที่ยวของไทยในปี ๒๕๖๖ แต่อย่างไรก็ตามยังมีความเสี่ยงที่จะเกิดการระบาดเป็นวงกว้างในจีน จะส่งผลต่อการผ่อนคลายมาตรการดังกล่าวในจีน นอกจากนี้ สถานการณ์การเมืองในประเทศจีนและความขัดแย้งในภูมิรัฐศาสตร์ ทำให้บริษัทต่างชาติในประเทศจีนจำนวนมากต้องย้ายฐานการผลิตออกจากจีน โดยส่วนหนึ่งย้ายมายังประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะเวียดนามและประเทศไทย ซึ่งอุตสาหกรรมที่ย้ายมาลงทุนในประเทศไทยจำนวนมากอยู่ในภาคเทคโนโลยีขั้นสูง เช่น ยานยนต์และชิ้นส่วน รวมถึงรถยนต์ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ บีโตร์เคมี ตลอดจนเทคโนโลยีสารสนเทศและศูนย์ข้อมูล (data center) ดังนั้น ประเทศไทยควรใช้ประโยชน์จากความแข็งแกร่งในฐานะผู้ให้บริการโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลชั้นนำในภูมิภาคอาเซียน รวมถึงฐานการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและคาร์บอนต่ำ เพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศให้มากขึ้น และกลายเป็นแรงผลักดันที่สำคัญของเศรษฐกิจไทย เพราะฉะนั้นปี ๒๕๖๖ จะเป็นปีที่เต็มไปด้วยความไม่แน่นอนและความเสี่ยงจำนวนมาก ทั้งความขัดแย้งในภูมิรัฐศาสตร์ที่ไม่อาจคาดเดาจนเป็นความเสี่ยงต่อราคาพลังงาน ความมั่นคงในห่วงโซ่อุปทาน และภาวะเศรษฐกิจถดถอยทั่วโลก แม้การเปิดเศรษฐกิจของจีนจะเป็นความหวังของเศรษฐกิจไทยแต่ก็ยังไม่มีความไม่แน่นอนหากอัตราการเสียชีวิต จากโควิด-๑๙ ในจีนเพิ่มขึ้น เหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญสำหรับทีมเศรษฐกิจของรัฐบาลในปี ๒๕๖๖ เพื่อผ่านผ่านแรงกดดันที่เป็นความท้าทาย และใช้ประโยชน์จากแรงผลักดันให้เรือที่ชื่อว่าประเทศไทยสามารถเดินหน้าต่อไปได้อย่างมั่นคง

๒.๒ ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว

ปัญหาด้านความปลอดภัยกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขอนามัยจากการขยายตัวของการท่องเที่ยวโดยเน้นปริมาณนักท่องเที่ยวทำให้แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งเสื่อมโทรมประกอบกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศต่างๆ การเปิดตัวของประเทศเวียดนาม ลาว กัมพูชา ทำให้แหล่งท่องเที่ยวของไทยต้องปรับตัวไปสู่การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพเพื่อให้เกิดความแตกต่างจากประเทศคู่แข่งประเทศไทย จึงต้องเร่งดำเนินการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและมาตรการในการแก้ไขกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ให้แหล่งท่องเที่ยวของไทยสามารถมีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวดังเดิม

๒.๓ โครงสร้างการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว

ยังเป็นจุดอ่อนสำคัญของการจัดการการท่องเที่ยวไทยกลไกการจัดการการท่องเที่ยวยังอ่อนแอขาดเอกภาพพัฒนาการท่องเที่ยวขาดความเชื่อมโยงระหว่างท้องถิ่นจังหวัด กลุ่มจังหวัดและประเทศขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนภาคเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และชุมชนขาดความรู้ด้านการจัดการภูมิทัศน์และการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว จึงควรหาแนวทางในการบูรณาการ การทำงานร่วมกัน การกำหนดภารกิจขอบเขตของงานการพัฒนาให้ชัดเจน กำหนดรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับพื้นที่สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

๒.๔ วิฤตและความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยว

ทั้งจากภัยธรรมชาติการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศโลก โรคระบาด สภาวะเศรษฐกิจที่ถดถอยหรือสถานการณ์ทางการเมืองวิฤตและความเสี่ยงเหล่านี้ไม่สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้าและเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวอย่างมาก จึงต้องมีการเตรียมการรับมือกับปัญหาการดำเนินงานในเชิงนโยบายรวมถึงการออกมาตรการต่างๆ ด้านการท่องเที่ยวเพื่อให้การท่องเที่ยวของประเทศสามารถฟื้น

ตัวได้ในระยะเวลาอันสั้น

๒.๕ ความพร้อมของภาคบริการและการท่องเที่ยว

แม้ได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกและความไม่สงบภายในประเทศ แต่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศและมีโอกาสพัฒนาเป็น “ศูนย์กลางการบริการและการท่องเที่ยว” ของภูมิภาคเนื่องจากการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้รวมถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรโลกสู่สังคมผู้สูงอายุจะเป็นโอกาสของไทยเนื่องจากมีความพร้อมของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่จะรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ประเทศไทยยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศและมีโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว เช่น โรงแรม และสปาที่มีมาตรฐานสูงบริการนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพขยายตัวอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้เศรษฐกิจสร้างสรรค์มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจทั้งสินค้าบริการที่มีการสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มมูลค่ามากขึ้นและการทำธุรกิจ ที่ต้องใช้ความสร้างสรรค์สูงโดยเฉพาะในกลุ่มคนรุ่นใหม่ เช่น สาขาภาพยนตร์แอนิเมชัน การเขียนซอฟต์แวร์และเกมส์คอมพิวเตอร์ แฟชั่น เป็นต้น ดังนั้นหากต้องการกำหนดแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะยาวสู่ความยั่งยืนและนำมาซึ่งรายได้และความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ

ประเด็นที่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจำเป็นต้องให้ความสำคัญมี ๕ ประการ

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกโดยมุ่งเน้นการพัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว การสร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค เพื่อเตรียมความพร้อมประเทศให้มีความศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศรวมทั้งให้อุตสาหกรรมความสะดวกแก่คนทุกกลุ่ม (Tourism for All)

๒. การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนโดยมุ่งเน้นการฟื้นฟูการท่องเที่ยวเสมือนโศกนาฏกรรมให้มีความสมบูรณ์ดังเดิม การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน การพัฒนาการท่องเที่ยวในลักษณะของกลุ่มการท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวรองและยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานในระดับสากลและสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท่องเที่ยวเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ มีคุณภาพ มาตรฐานและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวได้

๓. การพัฒนาสินค้าบริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยวโดยมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์กิจกรรมวัฒนธรรมและมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว การป้องกันและรักษาความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยวการเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาด้านการลงทุนด้านการท่องเที่ยวให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้

๔. การสร้างความเชื่อมั่นและการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยมุ่งเผยแพร่ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวสร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวรับรู้และเข้าใจในภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ สร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว การดำเนินการตลาดเชิงรุก เพื่อประมุขสิทธิ์จัดงานและจัดงานแสดงต่างๆ (Event) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้นมีการใช้จ่ายมากขึ้น และสร้างกระแสการท่องเที่ยวภายในประเทศมากขึ้น โดยมุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๕. การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยมุ่งเน้นการสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเพื่อให้การดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว มีเอกภาพมีการบูรณาการร่วมกัน ลดความซ้ำซ้อนของภารกิจและเปิดโอกาสให้ทุกภาคเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในทุกระดับแผนพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนตำบลถึงชั้น พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ส่วนที่ ๔

แนวทางการพัฒนาและยุทธศาสตร์การพัฒนากองทุน

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองทุนขององค์การบริหารส่วนตำบลลี้ชั้น แผนส่งเสริมการพัฒนากองทุนขององค์การบริหารส่วนตำบลลี้ชั้นเป็นแผนพัฒนาที่กำหนดยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลลี้ชั้น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมาย เพื่อการพัฒนากองทุนในอนาค โดยมีหลักการและแนวคิดที่สอดคล้องกับแนวทางในการพัฒนาประเทศทุกระดับ ดังนี้

๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)
๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
๓. แผนพัฒนากองทุนแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
๔. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้อันดามัน/แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่
๕. แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๕
๖. แผนพัฒนากองทุนจังหวัด กระบี่ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
๗. แผนพัฒนาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๕๖๖-๒๕๗๐
๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกระบี่ (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)
๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองทุนการบริหารส่วนตำบลลี้ชั้น
๑๐. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองทุนขององค์การบริหารส่วนตำบลลี้ชั้น

๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด

๓ ประการ ได้แก่

๑. “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราเคยทำทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติ ที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่นๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจ และสังคมโลกสมัยใหม่

๒. “ปรับปรุงจูน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อม ให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

๓. “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึงปรับปรุงแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงจูน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของชนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

เป้าหมาย

- ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

๑. รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศและการกระจายรายได้
๒. ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน
๓. การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา
๔. ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑. **การเกษตรสร้างมูลค่า** ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิต ทั้งเชิงปริมาณและมูลค่าและความหลากหลายของสินค้าเกษตร ส่งเสริมการท่องเที่ยว ประกอบด้วย เอกลักษณะพื้นถิ่น ส่งเสริมการนำอัตลักษณ์พื้นถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยมาเป็นผลิตภัณฑ์การเกษตร

- เกษตรปลอดภัย สร้างความตระหนักแก่ผู้ผลิตและผู้บริโภคทั่วโลกในเรื่องความสำคัญของมาตรฐานระบบการจัดการความปลอดภัยของอาหาร

- เกษตรชีวภาพ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต

- เกษตรแปรรูป ปรับใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยตลอดเวลา

- เกษตรอัจฉริยะ นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเป็นฟาร์มอัจฉริยะ

๒. **อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต** โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต ประกอบด้วย

- อุตสาหกรรมชีวภาพ สร้างประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อต่อยอดจากภาคเกษตรไทยและมุ่งสู่อุตสาหกรรมบนพื้นฐานชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงพลังงานชีวมวล

- อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร อาศัยความเชี่ยวชาญด้านบริการการแพทย์ ของไทย เพื่อสร้างอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องในประเทศ

- อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ในการเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขัน

- อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์ ใช้ตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยในการส่งเสริมการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์

- พัฒนาอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทยให้มีความก้าวหน้า เพื่อลดการพึ่งพาจากต่างประเทศและพัฒนาต่อยอดเป็นอุตสาหกรรมส่งออก

๓. **สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว** โดยการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับ และเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง ประกอบด้วย

- ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมผ่านการสร้างและพัฒนาสินค้าและบริการด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น ความคิด สร้างสรรค์ และทุนทางวัฒนธรรม

- ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ สร้างแรงดึงดูดและสิ่งจูงใจให้ไทยเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ โดยส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการจัดประชุมและนิทรรศการนานาชาติของโลก

- ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทยผสมผสาน “ศาสตร์” และความชำนาญของการดูแลรักษาด้วยภูมิปัญญาไทย กับ “ศิลป์” และความละเอียดอ่อนในการให้บริการแบบไทย

- ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ ส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสำราญทางทะเลและชายฝั่ง

- ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค ใช้ประโยชน์จากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ในการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับต่างประเทศ เพื่อขยายการท่องเที่ยวของไทยและภูมิภาคไปพร้อมกัน

๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

- เชื่อมโยงเครือข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมระดับภูมิภาคจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไปยังเอเซียใต้ได้อย่างไร้รอยต่อ

- สร้างและพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจาย ความเจริญสู่ภูมิภาค

- เพื่อเพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ สร้างศูนย์กลางเศรษฐกิจและนวัตกรรมแห่งใหม่ในส่วนภูมิภาค คู่ขนานกับการเติบโตของกรุงเทพฯ และปริมณฑล

- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ สนับสนุนให้เกิดระบบนิเวศในการร่วมสร้างงานวิจัย และนวัตกรรมจากภาคเอกชน มหาวิทยาลัย และหน่วยวิจัยหรือมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก

- รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค ดำเนินกรอบนโยบายการเงินและการคลังที่ยืดหยุ่นที่พร้อมรองรับความผันผวนทางเศรษฐกิจจากปัจจัยภายในและภายนอก

๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน

- สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการสร้างและใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดกระบวนการการผลิตและบริการ การจัดการและการตลาด

- สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน ส่งเสริมการเข้าถึงบริการทางการเงินของผู้ประกอบการ

- สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด สนับสนุนและสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าสู่ตลาดทั้งในและต่างประเทศตามระดับศักยภาพการประกอบการ

- สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูลอนาคตของโลกไร้พรมแดน คือการแข่งขันบนฐานข้อมูล

- ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐในการพัฒนาและบูรณาการ กลไกภาครัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓

ทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ มุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีกรอบ วิสัยทัศน์และเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในปี ๒๕๗๙ ซึ่งกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปีเป็นกรอบ ที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ มุ่งตอบสนองวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาที่กำหนดภายใต้ระยะเวลา ๕ ปีต่อจากนี้ไปพิจารณาจากการประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาทั้งจากภายนอกและภายในประเทศที่บ่งชี้ถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของประเทศ และการสะท้อนถึงโอกาสและความเสี่ยงในการที่จะผลักดันขับเคลื่อนให้การพัฒนาในด้านต่างๆ บรรลุผลได้ในระยะเวลา ๕ ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ทั้งนี้โดยได้คำนึงถึงการต่อยอดให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่องภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อไป

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกัน บนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไขระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้มีความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุลในมิติต่าง ๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนและพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการองค์ความรู้ต่าง ๆ ของประเทศให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

๒. การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับ ประกอบด้วย

๒.๑) การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด” ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชนประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกและภายใน รวมถึงการสร้างความร่วมมือในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้น ให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว

๒.๒) การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง” ในการปรับเปลี่ยนปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชนพื้นที่ และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่

๒.๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน” ในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและสังคม ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี และการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการ และการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ มีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น โดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้ พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง และผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ และจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อมลพิษ ควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัลรวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลามีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

หมวดหมู่การพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมวดหมู่การพัฒนา จำนวน ๑๓ หมวดหมู่ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมวดหมู่ทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

- หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
- หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

- หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่างๆ
- หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

- หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
- หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนากับเป้าหมายหลัก โดยหมวดหมู่การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาดังแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้การพัฒนากายได้แต่ละหมวดหมู่ ไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลัก

๑. การพัฒนาโครงสร้าง ภาคการผลิตและบริการ สู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	๒. การพัฒนาคน สำหรับโลกยุคใหม่	๓. การเมืองสังคมเพื่ออนาคต แห่งความยั่งยืน	๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและ บริโภคไปสู่ความยั่งยืน	๕. การเสริมสร้างความสามัคคี ของประชาชนและการร่วมมือ กับภาคีที่เกี่ยวข้อง ภายใต้บริบทโลกใหม่
๑ เกษตรและเกษตรแปรรูป มูลค่าสูง	๑ เกษตรและเกษตรแปรรูป มูลค่าสูง	๑ เกษตรและเกษตรแปรรูป มูลค่าสูง	๑ เกษตรและเกษตรแปรรูป มูลค่าสูง	๑ เกษตรและเกษตรแปรรูป มูลค่าสูง
๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพ และความยั่งยืน	๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพ และความยั่งยืน	๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพ และความยั่งยืน	๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพ และความยั่งยืน	๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพ และความยั่งยืน
๓ ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า	๓ ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า	๔ การแพทย์และสุขภาพ มูลค่าสูง	๓ ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า	๖ อีเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และดิจิทัล
๔ การแพทย์และสุขภาพ มูลค่าสูง	๔ การแพทย์และสุขภาพ มูลค่าสูง	๕ ประสิทธิภาพการลงทุน และโลจิสติกส์	๕ ประสิทธิภาพการลงทุน และโลจิสติกส์	๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ
๕ ประสิทธิภาพการลงทุน และโลจิสติกส์	๕ ประสิทธิภาพการลงทุน และโลจิสติกส์	๗ วิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมที่เข้มแข็ง แข่งขันได้	๗ วิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมที่เข้มแข็ง แข่งขันได้	๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและ สังคมคาร์บอนต่ำ
๖ อีเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และดิจิทัล	๖ อีเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และดิจิทัล	๘ ความยากจนข้ามรุ่นและ ความคุ้มครองทางสังคม	๘ ความยากจนข้ามรุ่นและ ความคุ้มครองทางสังคม	๑๑ ภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ
๗ วิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมที่เข้มแข็ง แข่งขันได้	๗ วิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมที่เข้มแข็ง แข่งขันได้	๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและ สังคมคาร์บอนต่ำ	๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและ สังคมคาร์บอนต่ำ	๑๒ ภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ
๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	๑๑ ก้าวถึงคนสมรรถนะสูง	๑๑ ก้าวถึงคนสมรรถนะสูง	
๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและ สังคมคาร์บอนต่ำ	๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและ สังคมคาร์บอนต่ำ	๑๒ ภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ	๑๒ ภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ	

หมวดหมู่ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจไทย และยังเป็นแหล่งสร้างรายได้สำคัญ
ให้แก่เศรษฐกิจของประเทศทั้งทางตรงและทางอ้อม สามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศไทย ๒.๙๙ ล้านล้าน
บาทคิดเป็นร้อยละ ๑๘ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และก่อให้เกิดการจ้างงาน ๘.๓ ล้านตำแหน่ง ในปี
๒๕๖๒ อีกทั้งยังมีการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง โดยระหว่างปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒ รายได้จากการ
ท่องเที่ยวของไทยขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม การขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยว
ดังกล่าว เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวเป็นหลัก กล่าวคือ จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเฉลี่ย
ถึงร้อยละ ๕.๖ ต่อปี ในขณะที่การใช้จ่ายต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวขยายตัวในอัตราที่ลดลง และระยะเวลา
ท่องเที่ยวต่อทริปลดลง ซึ่งทำให้การท่องเที่ยวของไทยในระยะหลังต้องเผชิญกับความท้าทายด้านความยั่งยืน
จากการเติบโตในเชิงปริมาณมากกว่าคุณภาพ นอกจากนี้ หากพิจารณาในมิติของการกระจายรายได้ พบว่า
รายได้จากการท่องเที่ยวร้อยละ ๙๐ ยังกระจุกอยู่ในเมืองท่องเที่ยวหลัก ไม่สามารถกระจายไปสู่เมืองท่องเที่ยว
รองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่อยู่ในเมืองหลักถึงประมาณร้อยละ
๙๘ ของรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งหมด

ทั้งนี้ สถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ ทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับการ
หดตัวอย่างรุนแรงของเศรษฐกิจการท่องเที่ยว โดยรายได้จากการท่องเที่ยวลดลงถึงร้อยละ ๗๑ จากปี ๒๕๖๒
เหลือเพียง ๐.๗๙ ล้านล้านบาท ในปี ๒๕๖๓ และแม้ว่าจะมีมาตรการกระตุ้นการเดินทางท่องเที่ยวของภาครัฐที่
ผ่านมา อาทิโครงการเราเที่ยวด้วยกัน โครงการกำลังใจ แต่ยังไม่เพียงพอต่อการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว

เนื่องจากที่ผ่านมาโครงสร้างเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของไทยพึ่งพานักท่องเที่ยวต่างชาติถึงร้อยละ ๖๓.๙ อีกทั้งการหดตัวดังกล่าวยังส่งผลให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวได้รับผลกระทบอย่างหนัก โดยเฉพาะจากปัญหาจำนวนนักท่องเที่ยวที่ลดลงและการขาดสภาพคล่อง ภาครัฐจึงได้มีมาตรการเสริมสภาพคล่องเร่งด่วน อาทิ มาตรการสินเชื่อคอกเบี้ยต่ำ การพักชำระหนี้ แต่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่นอกระบบ ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงมาตรการฟื้นฟูและเยียวยาของภาครัฐได้อย่างเพียงพอ ทั้งนี้แนวโน้มของการแพร่ระบาดยังคงรุนแรงและยืดเยื้อจากการแพร่กระจายของโควิด-๑๙ สายพันธุ์ใหม่ๆ ทั่วโลก ทำให้ฉาบทันของเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของไทยในระยะต่อไปจะยังคงมีความไม่แน่นอน

ศักยภาพของการท่องเที่ยวไทยยังมีข้อได้เปรียบจากประเทศคู่แข่ง ด้วยทำเลที่ตั้งที่เป็นจุดศูนย์กลางของภูมิภาค ความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และความมีอัธยาศัยไมตรีของคนไทย โดยในปี ๒๕๖๔ สภาเศรษฐกิจโลกได้จัดอันดับดัชนีการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยว ประจำปี ๒๕๖๔ เพื่อการฟื้นฟูภาคท่องเที่ยวที่ยืดหยุ่นและยั่งยืน ซึ่งประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ ๓๖ จาก ๑๑๗ ประเทศ และอยู่ในอันดับที่ ๓๕ จาก ๑๑๗ ประเทศ ในปี ๒๕๖๒ โดยในปี ๒๕๖๔ พบว่า ประเทศไทยมีจุดแข็งสำคัญ ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งทางอากาศ อยู่ในอันดับที่ ๑๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ อยู่ในอันดับที่ ๑๔ และด้านทรัพยากรที่ไม่ใช่เพื่อการพักผ่อน อยู่ในอันดับที่ ๑๖ โดยยังมีประเด็นท้าทายที่ต้องให้ความสำคัญคือ ด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม อยู่ในอันดับที่ ๙๗ ด้านความมั่นคงและความปลอดภัย อยู่ในอันดับที่ ๙๒ และด้านการให้ความสำคัญกับการเดินทางและท่องเที่ยว อยู่ในอันดับที่ ๘๘ ซึ่งจุดอ่อนดังกล่าวล้วนแล้วแต่เป็นประเด็นสำคัญสำหรับการท่องเที่ยวในระยะต่อไปที่ถูกขับเคลื่อนโดยมีแนวโน้มสำคัญ คือ ความกังวลด้านสุขภาพและสุขอนามัย การเติบโตของสังคมผู้สูงอายุ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพื่อการท่องเที่ยว และความตระหนักในด้านสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน

การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจะต้องคำนึงปัจจัยเสี่ยงทั้งภายในและภายนอก ทั้งนี้สถานการณ์และแนวโน้มการท่องเที่ยวและปัญหาที่ผ่านมา พบว่าประเทศไทยมีความท้าทายต่อการบรรลุเป้าหมายในหลายประเด็น สรุปได้ดังนี้

- ๑) การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดให้เกิดการจับจ่ายใช้สอยของนักท่องเที่ยวมากขึ้น และส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณ
- ๒) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของการท่องเที่ยวไทย โดยเฉพาะในเมืองท่องเที่ยวรองและผู้ประกอบการรายย่อยเพื่อดึงดูดการท่องเที่ยวภายในประเทศ และก่อให้เกิดการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๓) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ทั้งในมิติของมาตรฐานความสะอาดและปลอดภัย สังคมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๔) การพัฒนาปัจจัยเอื้อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการพัฒนากำลังคนและธุรกิจให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง การปรับปรุงระเบียบและกฎหมายที่ล้าสมัยและเป็นอุปสรรค การใช้เทคโนโลยีและข้อมูลในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดม

เป้าหมายที่ ๑ การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติมีค่าใช้จ่ายต่อวันเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อันดับดัชนีการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวดีขึ้น โดยมีอันดับรวมไม่เกินอันดับที่ ๒๕ ด้านความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัย ไม่เกินอันดับที่ ๕๐ ด้านความยั่งยืนด้าน

- สิ่งแวดล้อมไม่เกินอันดับที่ ๕๐ ด้านสุขภาพและสุขอนามัยไม่เกินอันดับที่ ๕๐ และด้าน
ทรัพยากรทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ไม่เกินอันดับที่ ๒๕
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๐.๐๕ คะแนนต่อปี
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางซ้ำ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี
- เป้าหมายที่ ๒ การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาส
ทางเศรษฐกิจมากขึ้น
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ รายได้จากการท่องเที่ยวเมืองรองเฉลี่ยทุกเมืองเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี (ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก
ของเมืองรองทั้งหมด)
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ มีชุมชนที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคม เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ ๕๐ ชุมชน
- เป้าหมายที่ ๓ การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ชุมชนท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าปีละ ๕๐ ชุมชน

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมการพัฒนากิจกรรม สินค้า และบริการ การท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ พัฒนาการท่องเที่ยวตามแนวคิดโมเดลอารมณดีมีความสุข ในแผนการปฏิรูป
ประเทศด้านเศรษฐกิจ ฉบับปรับปรุง สนับสนุนให้มีการรวบรวมองค์ความรู้และข้อมูลความหลากหลาย
ทางภูมิศาสตร์ ชีวภาพ และวัฒนธรรม รวมถึงวิถีการดำเนินชีวิตในแต่ละท้องถิ่น ที่มีอัตลักษณ์ และนำไปสร้าง
มูลค่าเพิ่มเป็นสินค้าและบริการสำหรับการท่องเที่ยวคุณภาพสูง ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และ
เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการ และยังสามารถสร้างประสบการณ์และคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับ
นักท่องเที่ยวและประชาชนในแหล่งท่องเที่ยว

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพที่มีศักยภาพในการเติบโตสูง ได้แก่

๑) ส่งเสริมสวรรค์แห่งการช้อปปิ้ง โดยสนับสนุนให้มีกลุ่มสินค้าที่ระลึกประจำชาติ รวมถึงการใช้
นโยบายลดภาษีนำเข้าสำหรับสินค้าฟุ่มเฟือยบางประเภท จัดให้มีพื้นที่ปลอดอากรเป็นพิเศษต่อยอดจากภูเก็ต
แลนด์บ็อกซ์เพื่อกระตุ้นให้เกิดการใช้จ่ายใช้สอย และก่อให้เกิดการกระจายรายได้ไปสู่ผู้ประกอบการรายย่อย

๒) การท่องเที่ยวทางน้ำ ทั้งการล่องเรือในมหาสมุทร เรือสำราญ และการล่องเรือในแม่น้ำ โดยให้มี
การจัดทำแผนพัฒนาที่ชัดเจนร่วมกับภาคเอกชน เช่น การกำหนดที่ตั้งท่าเทียบเรือสำราญ ทั้งแบบท่าเรือหลัก
และท่าเรือแฉะพัก ในฝั่งอ่าวไทยและอันดามัน จากพื้นที่ที่มีศักยภาพ อาทิ พัทยา ภูเก็ต รวมถึงการสร้างแหล่ง
ท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับท่าเรือนั้น ซึ่งจะช่วยกระตุ้นการลงทุนของภาคเอกชนและกระจายรายได้ได้มาก

๓) ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ การท่องเที่ยวเพื่อการจัดประชุม
การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลการจัดประชุมนานาชาติ และการจัดแสดงสินค้า เพื่อเพิ่มการลงทุนทั้งจากภายใน
และนอกประเทศ และก่อให้เกิดการเดินทางของกลุ่มนักธุรกิจ ตลอดจนการท่องเที่ยวอื่นๆ เพื่อรองรับกลุ่ม
ลูกค้าที่มีกำลังซื้อสูง เช่น กลุ่มผู้สูงอายุกลุ่มผู้เกษียณอายุ กลุ่มพำนักระยะยาว และกลุ่มบุคคลที่เที่ยวไปทำงาน
ไปโดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วไป

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ สนับสนุนให้ผู้ประกอบการและสตาร์ทอัพ ประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการพัฒนา และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยว รวมทั้งการใช้ซอฟต์แวร์เป็นตัวขับเคลื่อน ตลอดจนส่งเสริมการวิจัย พัฒนา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการส่งเสริมการบริการการตลาด และอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการการท่องเที่ยวคุณภาพในพื้นที่เมืองรองที่มีศักยภาพและกระจายเส้นทางท่องเที่ยวให้หลากหลายอย่างทั่วถึง เพื่อกระตุ้นการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ และดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพจากทั่วโลกให้เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และสนับสนุนให้มีการเชื่อมโยงเป็นกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยวตามศักยภาพของพื้นที่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ สนับสนุนการท่องเที่ยวโดยชุมชนและการท่องเที่ยวในเมืองรอง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรม ส่งเสริมแนวคิดการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม สร้างองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การพัฒนาระบบและการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเป็นการสร้างฐานให้ชุมชนมีความรักในท้องถิ่นและรักษาวัฒนธรรมของตนเอง ตลอดจนสร้างเครือข่าย และจัดหาเงินทุน เพื่อบ่มเพาะชุมชนให้ยกระดับเป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมและสตาร์ทอัพ ซึ่งจะก่อให้เกิดการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ ส่งเสริมให้เอกชนมีความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ ดูแลความปลอดภัย และรักษาสภาพแหล่งท่องเที่ยวให้สมบูรณ์

กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดสากล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ สนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ตามแนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยพัฒนาระบบการจัดการพื้นที่ท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนสนับสนุนสถานประกอบการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนการใช้นานยนต์ไฟฟ้า หรือมาตรการอื่น ๆ เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคการท่องเที่ยว เป็นต้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ปรับปรุงการบริหารจัดการในแหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน เป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยเฉพาะด้านความปลอดภัย ความสะอาด ความเป็นธรรม และการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน อาทิ มาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยตามวิถีการท่องเที่ยวแนวใหม่เพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวคุณภาพสูง รวมทั้งมาตรฐานการท่องเที่ยวสีขาว โดยต้องมีการปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพทั้งขั้นพื้นฐานและขั้นสูงของสถานประกอบการและธุรกิจรายย่อยด้านการท่องเที่ยว ที่แบ่งตามระดับของการให้บริการอย่างเหมาะสม ตลอดจนสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการเข้าสู่กระบวนการ พร้อมผลักดันให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนสนับสนุนผู้ประกอบการที่ได้รับรองมาตรฐาน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ สนับสนุนให้มีการเก็บค่าธรรมเนียมนักท่องเที่ยวเข้า “กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย” เพื่อใช้เป็นทุนหมุนเวียนในการพัฒนาการท่องเที่ยว การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยว การพัฒนาทักษะด้านการบริหาร การตลาด หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวในชุมชนการดูแลรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว การส่งเสริมสินค้าทางการท่องเที่ยวใหม่ ๆ ในท้องถิ่น รวมทั้งการจัดให้มีการประกันภัยแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในระหว่างท่องเที่ยวภายในประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การสนับสนุนการพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว ให้สอดคล้องกับการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่นำไปสู่การสร้างคุณภาพและความยั่งยืน เช่น การให้บริการด้วยความเข้าใจและภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่น ภาษา การสื่อสาร ดิจิทัล การเล่าเรื่อง ความสะอาดปลอดภัย และการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ ยกระดับการพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของธุรกิจและการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพและความยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการจัดทำกรอบสมรรถนะในตำแหน่งงานต่าง ๆ พัฒนาผู้ประกอบการในด้านการบริหารธุรกิจให้มีประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลรวมถึงการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนออนไลน์ เพื่อยกระดับความรู้ทั้งในด้านการบริหารจัดการด้านการเงินและการตลาดภาคการท่องเที่ยว รวมถึงการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ข้อมูลให้เกิดประโยชน์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้บุคลากรภาคการท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้อง เข้าสู่ระบบฐานข้อมูลของภาครัฐและมีการขึ้นทะเบียนแรงงานภาคการท่องเที่ยวอย่างถูกต้อง โดยลดขั้นตอนอำนวยความสะดวกและจูงใจในการเข้าสู่ระบบ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ กำหนดแนวปฏิบัติที่ใหม่เหมาะสมของผู้ประกอบการธุรกิจ บุคลากร และนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ที่แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อ

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ และขั้นตอนที่ล้าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจและการขอใบอนุญาตของผู้ประกอบการรายย่อย เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการพัฒนาไปสู่การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและความยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ ปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบด้านงบประมาณ และการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ ให้เอื้อต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการลงทุนและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวร่วมกับชุมชนและภาครัฐ ตลอดจนสนับสนุนให้ภาครัฐสามารถจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการจากท้องถิ่นที่ได้รับมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมความปลอดภัย และสุขอนามัยได้ และสนับสนุนให้มีการจัดทำระบบติดตาม การดำเนินการพัฒนาชุมชนของหน่วยงานทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และภาคประชาสังคม เพื่อลดความซ้ำซ้อนก่อให้เกิดประสิทธิภาพ และมีความต่อเนื่องในการพัฒนา

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ ปรับปรุงข้อจำกัดของกฎหมาย ลดขั้นตอนที่ล้าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจและการขอใบอนุญาตของสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยว โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี โดยเฉพาะที่פקแรม และธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยให้มีความครอบคลุมถึงธุรกิจรายย่อย มีขั้นตอนที่ง่าย สะดวก เอื้ออำนวยและสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการรายย่อยเข้าสู่กรอบกฎหมายและฐานข้อมูลภาครัฐได้รวดเร็วมากขึ้น เพื่อให้ธุรกิจรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพได้ ตลอดจนบังคับใช้แนวปฏิบัติหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด มีประสิทธิภาพ และเท่าเทียม นอกจากนี้ ควรมีการปรับปรุงกฎหมายเพื่อจูงใจให้สถานประกอบการมีความใส่ใจและรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๓ ปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อเทคโนโลยีด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะตัวแทนจำหน่ายการท่องเที่ยวออนไลน์ ที่ครอบคลุมถึงเศรษฐกิจแบ่งปันบนแพลตฟอร์ม ให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย สะดวก ปลอดภัยต่อทั้งนักท่องเที่ยวและชุมชนรอบข้าง และเอื้อต่อการพัฒนาต่อยอดในอนาคต

กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวให้เป็นระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะ ที่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการ และภาครัฐ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๑ ปรับปรุงระบบการจัดเก็บข้อมูลเชิงลึกด้านการท่องเที่ยว ให้มีความเป็นเอกภาพ

นำเชื้อถือและทันสมัย เพื่อให้ผู้ประกอบการใช้ในการดำเนินธุรกิจ และให้หน่วยงานภาครัฐใช้กำหนดนโยบาย ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๒ สนับสนุนการเชื่อมโยงฐานข้อมูลของภาครัฐและเอกชน โดยใช้แอปพลิเคชัน ที่พัฒนาโดยเอกชน อาทิ “ทักทาย” ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในการเปิดให้เชื่อมต่อแพลตฟอร์ม เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อมูลการตรวจลงตรา การตรวจ คนเข้าเมืองการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม การแจ้งเตือนเหตุฉุกเฉิน เพื่อพัฒนาแอปพลิเคชันที่เป็นแพลตฟอร์มกลาง ด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย และทำให้เกิดข้อมูลกลางขนาดใหญ่ ที่ทุกภาคส่วนสามารถใช้ประโยชน์ ร่วมกันในการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว และผลักดันให้เกิดแพลตฟอร์มการท่องเที่ยวของประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๓ พัฒนาระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ สำหรับข้อมูลการท่องเที่ยวและบูรณาการ ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เป็นต้น เพื่อให้เกิดการสร้างองค์ความรู้เชิงลึกใหม่ร่วมกัน ของภาครัฐและผู้ประกอบการในสาขาธุรกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและให้สามารถนำข้อมูล เชิงวิเคราะห์ไปใช้ค้นหา ศึกษา ทำความเข้าใจ วางแผนและทำกิจกรรมการตลาดให้เข้าถึงกลุ่มลูกค้าที่มี ศักยภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

การจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ได้คำนึงถึงบริบทของ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย โดยการศึกษาและวิเคราะห์สถานการณ์และทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อนำไปสู่การจัดทำแผน จะมีกรอบการดำเนินงาน ๖ ขั้นตอนหลัก ได้แก่

- ๑) การประเมินผลการดำเนินงาน ตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕) ระยะครึ่งแผนแรก
- ๒) การศึกษา สถานการณ์ปัจจุบันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยและของโลก
- ๓) การศึกษาแนวโน้มการท่องเที่ยวของ ประเทศไทยและของโลก
- ๔) การศึกษาทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศต้นแบบรายสำคัญ
- ๕) การทบทวนและวิเคราะห์ความสอดคล้องของนโยบาย แผน และยุทธศาสตร์ระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

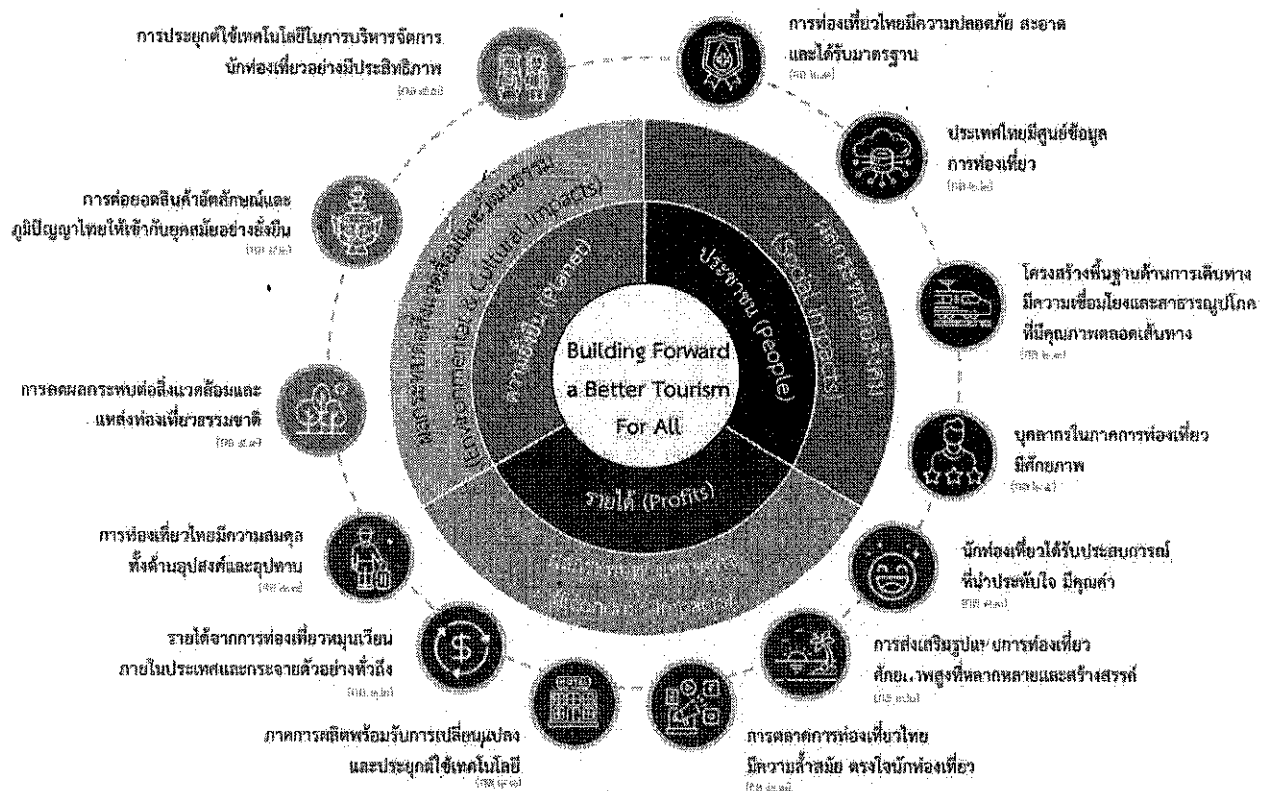
๖) การรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ผ่านการ สัมภาษณ์เชิงลึก การประชุมกลุ่มย่อย การประชุมเชิงปฏิบัติการและการประชุม เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ ต่อแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เล็งเห็นถึงความสำคัญแก่การ พลิกฟื้นการท่องเที่ยวไทยเพื่ออนาคตที่ดีกว่าสำหรับทุกคน (Building Forward a Better Tourism For All) โดยคำนึงถึงประโยชน์ของ ๓ กลุ่มหลัก ดังต่อไปนี้

๑) **ประชาชน (People):** การท่องเที่ยวไทยจะมุ่งเน้นไปที่ผลกระทบเชิงบวกต่อสังคม (Social Impact) ที่ประชาชนไทยและนักท่องเที่ยวจะได้รับประโยชน์ร่วมกัน คือเรื่องความสะดวก ปลอดภัย และการ ได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยว การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมให้มีความเชื่อมโยงและยกระดับ สาธารณูปโภคให้มีคุณภาพตลอดเส้นทาง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย รวมไปถึง การใช้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวจากศูนย์ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว (One – Stop Tourism Database) เพื่อนำไปพัฒนาการท่องเที่ยวต่อไป

๒) รายได้ (Profits): การท่องเที่ยวไทยยังคงมุ่งเน้นไปที่ผลกระทบทางเศรษฐกิจ (Economic Impact) มุ่งเน้นไปที่การดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพสูงจากหลากหลายประเทศอย่างสมดุล โดยพัฒนาการตลาด การท่องเที่ยวไทยให้มีความล้ำสมัย ส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลายและมีศักยภาพ และสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวให้น่าประทับใจ มีคุณค่า อีกทั้ง มุ่งเน้นไปที่การตลาดการรื้อฟื้นของรายได้จากการท่องเที่ยว และการกระจายความเจริญจากการท่องเที่ยวไปยังทุกพื้นที่ทั่วประเทศไทย รวมไปถึงการให้ความสำคัญแก่การฟื้นฟูและส่งเสริมภาคการผลิตในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวให้กลับมา มีขีดความสามารถในการแข่งขันระดับโลก

๓) ความยั่งยืน (Planet): การท่องเที่ยวไทยจะมีส่วนช่วยในการรักษาความอุดมสมบูรณ์ของสิ่งแวดล้อมและการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม (Environmental & Cultural Impact) โดยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการบริหารจัดการจำนวนนักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพและ ต่อยอดทรัพยากรทางวัฒนธรรมไทยและเอกลักษณ์ไทยให้เข้ากับยุคสมัยอย่างยั่งยืน

กรอบการฟื้นฟูอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยเพื่ออนาคตที่ดีกว่า (Build Back Better Future tourism) วิสัยทัศน์

การพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยในระหว่าง ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ จะเป็นการยกระดับและขับเคลื่อนแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สอดคล้องและต่อยอดจากแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) และแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๖๕) โดยมุ่งเน้นการพลิกโฉมการท่องเที่ยวไทย และขับเคลื่อน การพัฒนาตลอดทั้งห่วงโซ่อุตสาหกรรม

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาและขับเคลื่อนการท่องเที่ยวอย่างครอบคลุมและทั่วถึง ภายในระยะเวลา ๕ ปี คือ

“การท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นอุตสาหกรรมที่เน้นคุณค่า มีความสามารถในการปรับตัว เติบโตอย่างยั่งยืนและมีส่วนร่วม (Rebuilding High Value Tourism Industry with Resilience, Sustainability and Inclusive Growth)”

โดยการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยในอนาคตนับจากนี้ จะมุ่งเน้นไปที่การดำเนินการเพื่อพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้มีความเข้มแข็ง ต่อยอดการพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาสในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับภาวะความปกติถัดไป (Next Normal) เพื่อการเติบโตอย่างครอบคลุม (Inclusive Growth) ด้วยการพัฒนาแบบองค์รวม (Holistic Approach) โดยจะเป็นการพลิกโฉมการท่องเที่ยวของไทยไปอย่างสิ้นเชิง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

- การพัฒนาให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นเศรษฐกิจท่องเที่ยวคุณค่าสูง (High Value Economy) โดยมีตัวอย่างแนวทางการพัฒนา เช่น การเพิ่มค่าใช้จ่ายทางการท่องเที่ยว (Tourism Spending) และดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพสูง (High Quality Tourists) การเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม การปรับสมดุลและลดการพึ่งพานักท่องเที่ยวต่างชาติ การยกระดับคุณภาพของบุคลากรและทรัพยากรมนุษย์ในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว เป็นต้น

- การพัฒนาให้เกิดสังคมและชุมชนท่องเที่ยวคุณค่าสูง (High Value Society) โดยมีตัวอย่างแนวทางการพัฒนา เช่น การสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และชุมชน การต่อยอดอัตลักษณ์ความเป็นไทย การกระจายความเจริญทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ การพัฒนาให้ประเทศไทยสามารถเดินทางท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี การลดการท่องเที่ยวตามฤดูกาล เป็นต้น

- การต่อยอดคุณค่าให้กับทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม (High Value Environment) โดยมีตัวอย่างแนวทางการพัฒนา เช่น การต่อยอดมูลค่าให้กับต้นทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในภาคการท่องเที่ยว การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ การเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้น้ำและพลังงานในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมลพิษจากการท่องเที่ยว การบรรเทาผลกระทบจากความเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) เป็นต้น

เป้าหมายของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

เป้าหมายหลัก

- ๑) การท่องเที่ยวไทยมีความเข้มแข็งและสมดุล (Resilience & Re-balancing Tourism)
- ๒) การยกระดับความเชื่อมโยงและโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว (Connectivity)
- ๓) การสร้างความเชื่อมั่นและมอบประสบการณ์ท่องเที่ยวคุณค่าสูง (Entrusted Experience)
- ๔) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Development)

เป้าหมายรอง

- ๑) การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพสูงสำหรับทุกคน (Supporting Elements)
- ๒) เทคโนโลยีดิจิทัลและโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลพร้อมส่งเสริมการท่องเที่ยว (ICT Readiness)
- ๓) ความพร้อมในการรับมือและจัดการกับความเสี่ยงทุกรูปแบบอยู่เสมอ (Risk Readiness)

พันธกิจ

- ๑) เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิต (Supply-side) ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ปรับสมดุล และกระจายความเจริญอย่างครอบคลุม ลดการรั่วไหลตลอดห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) เพื่อให้พร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ
- ๒) พัฒนาปัจจัยพื้นฐานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในด้านมาตรฐานสถานประกอบการ แหล่งท่องเที่ยว และบุคลากร และความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมขนส่ง สาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก และบุคลากรให้มีคุณภาพในระดับสากล
- ๓) พัฒนาและยกระดับประสบการณ์การท่องเที่ยวตลอดเส้นทางอย่างครบวงจร ด้วยรูปแบบ การท่องเที่ยวใหม่ที่หลากหลายและการสื่อสารการตลาดที่ตรงใจ โดยมุ่งเน้นนักท่องเที่ยว เป็นศูนย์กลาง
- ๔) ส่งเสริมความยั่งยืนของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว บนพื้นฐานของความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อัตลักษณ์ของสังคมและชุมชน ศิลปวัฒนธรรมและการบริหารจัดการ นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดหลัก ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

- ๑) สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๕
- ๒) จำนวนธุรกิจบริการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวได้รับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย (Thailand Tourism Standard) และอาเซียน (Asean Standard) เพิ่มขึ้นปีละไม่ต่ำกว่า ๓,๐๐๐ ราย
- ๓) จำนวนวันพักและค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ
  - ระยะเวลาพำนักรเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวต่างชาติไม่ต่ำกว่า ๑๐ วัน
  - ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี
  - ระยะเวลาพำนักรเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยไม่ต่ำกว่า ๓ วัน
  - ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗ ต่อปี
- ๔) สัดส่วนจำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางครั้งแรก (First Visit) และกลุ่มเดินทางซ้ำ (Revisit) เป็น ๕๐:๖๐
- ๕) อันดับผลการดำเนินงานภาพรวมตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) อยู่ภายใน ๓๕ อันดับแรก
- ๖) อันดับขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย ด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ โดย TTCI อยู่ ๑ ใน ๘๐

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ และพันธกิจ ของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาออกเป็น ๔ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งและภูมิคุ้มกันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย (Resilient Tourism)

การสร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย เพื่อให้ภาคการผลิตในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว (Supply-side) มีความยืดหยุ่นพร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ สร้างความสมดุลระหว่างจำนวนนักท่องเที่ยวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติ รวมถึงสมดุลระหว่างนักท่องเที่ยวต่างชาติ จากหลากหลายประเทศ และผลักดันการท่องเที่ยวภายในประเทศ ตลอดจนกระจายความเจริญ จากการท่องเที่ยว ให้ครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่เพื่อการเติบโตอย่างมีส่วนร่วมจากการท่องเที่ยวไทย (Inclusive Growth) ด้วยการส่งเสริมให้ใช้วัตถุดิบภายในประเทศและมูลค่าการรั่วไหลของรายได้ในภาคการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ๓ กลยุทธ์ ได้แก่

- กลยุทธ์ที่ ๑.๑: สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการผลิตและผลักดันนวัตกรรมเพื่อให้เกิดภูมิคุ้มกัน พร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ (Resilient Supply – Side)
- กลยุทธ์ที่ ๑.๒: กระจายรายได้และความเจริญจากการท่องเที่ยวอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ และ ลดการรั่วไหลในภาคการท่องเที่ยวอย่างเป็นธรรม (Equitable Tourism)
- กลยุทธ์ที่ ๑.๓: ส่งเสริมการท่องเที่ยวคุณภาพที่มุ่งเน้นการสร้างสมดุลให้แก่อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวทั้งด้านอุปสงค์และอุปทาน (Quality – Based Tourism)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาปัจจัยพื้นฐานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มีคุณภาพสูง (Quality Tourism)

ปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ครอบคลุมโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก และแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ที่จำเป็นจะต้องมีการพัฒนาโดยคำนึงถึง ความยั่งยืน และความต้องการของนักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม นอกจากนี้ยังครอบคลุมไปถึงทักษะ ความรู้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญของบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการศึกษาในด้านการบริการและการท่องเที่ยว รวมถึงกฎระเบียบและมาตรฐานต่างๆ ที่จะต้องยกระดับให้มีความทันสมัย มีคุณภาพสูง ตามหลักสากล และมีการบังคับใช้อย่างเคร่งครัด ประกอบด้วย ๔ กลยุทธ์ ได้แก่

- กลยุทธ์ที่ ๒.๑: พัฒนาความปลอดภัย สุขอนามัย และมาตรฐานการท่องเที่ยวตลอดเส้นทางท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยว (Global Standardization)
- กลยุทธ์ที่ ๒.๒: ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลและข้อมูลสารสนเทศ (Digital & Data Infrastructure)
- กลยุทธ์ที่ ๒.๓: พัฒนาและเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานด้านการเดินทาง และสาธารณูปโภค เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง (Connectivity & Universal Design)
- กลยุทธ์ที่ ๒.๔: พัฒนาศักยภาพของบุคลากรและผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมีขีดความสามารถในการแข่งขัน (Thai-Class Potential)

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยว (Tourism Experience)

การมอบประสบการณ์การท่องเที่ยวครบวงจรเป็นปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า โดยเส้นทางการท่องเที่ยวจะเริ่มตั้งแต่ก่อนการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว การสื่อสารการตลาดที่ตรงใจและสร้างสรรค์ การคมนาคมขนส่งที่มีคุณภาพและมาตรฐาน แหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบการท่องเที่ยว ที่หลากหลายพร้อมรองรับความต้องการที่แตกต่างกัน รวมถึงความมั่นคงปลอดภัยและความสะดวกสบายตลอดการเดินทาง ซึ่งจะสามารถยกระดับให้มีความรู้และคุณภาพสูงขึ้นได้ด้วยการเชื่อมโยงความร่วมมือ การคิด เชิงออกแบบ และข้อมูลเชิงลึกประกอบด้วย ๓ กลยุทธ์ ได้แก่

- กลยุทธ์ที่ ๓.๑: สร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวอันน่าประทับใจที่มีคุณค่าเพื่อตอบสนอง ความต้องการของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม (Value - Based Tourism)
- กลยุทธ์ที่ ๓.๒: ส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวศักยภาพสูงที่หลากหลายและสร้างสรรค์ของไทย (High-Potential and Creative Tourism)
- กลยุทธ์ที่ ๓.๓: ส่งเสริมการตลาดเชิงรุกมุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายเชิงคุณภาพด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ (Quality - Based Marketing)

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Sustainable Tourism)

การท่องเที่ยวของประเทศจะเติบโตได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว จะต้องมีการพัฒนาบนพื้นฐานของ ความยั่งยืน ของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ภาคการผลิตและธุรกิจในการท่องเที่ยวมีการเติบโตอย่างยั่งยืน มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พร้อมการบริหารจัดการจำนวนนักท่องเที่ยวและการลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการท่องเที่ยว เช่น การปล่อยมลพิษของเสียและภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้การท่องเที่ยวไทยสามารถต่อยอดและสร้างคุณค่าจากทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม เอกลักษณ์ความเป็นไทย และแหล่งท่องเที่ยวในปัจจุบันได้อย่างยั่งยืน ประกอบด้วย ๓ กลยุทธ์ ได้แก่

- กลยุทธ์ที่ ๔.๑: เสริมสร้างความสมบูรณ์แก่สิ่งแวดล้อมและแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ (Enriched Environment)
- กลยุทธ์ที่ ๔.๒: ส่งเสริมการอนุรักษ์และต่อยอดทรัพย์สินทางวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ ความเป็นไทย ด้วยการประยุกต์ให้เข้ากับยุคสมัย (Thai Cultures and Identities)
- กลยุทธ์ที่ ๔.๓: ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการนักท่องเที่ยว อย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Tourists Management)

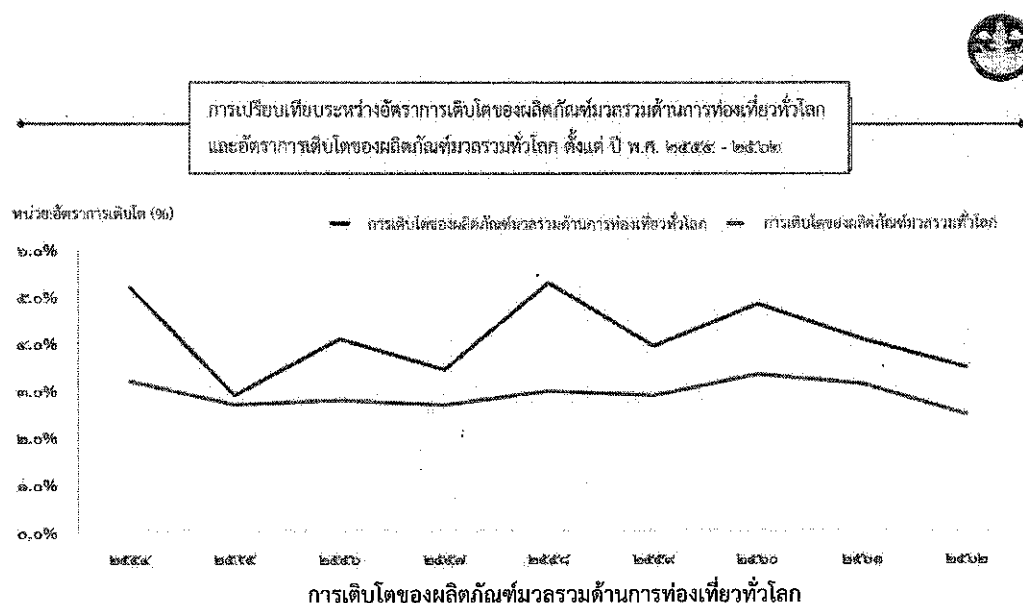
สภาพแวดล้อมและบริบทการท่องเที่ยวของไทยและของโลก

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลก และเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมหลักของโลก จากรายงาน UNWTO Tourism Highlights ขององค์การการท่องเที่ยวโลก ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ พบว่าการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Tourism) มีมูลค่าการส่งออกมากที่สุดเป็นอันดับที่ ๓ ของโลก คิดเป็นมูลค่า ๑.๗ ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือร้อยละ ๗ ของมูลค่า การส่งออกทั้งหมด นอกจากนี้จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวทั่วโลกยังมีอัตราการเติบโตอย่างต่อเนื่องทุกปี ทั้งนี้ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นมา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของโลกและประเทศไทย พบเจอกับการชะลอตัวอันเป็นผลกระทบมาจากสภาพแวดล้อมและบริบทของโลก สภาวะเศรษฐกิจโลก การเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค และความเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

นอกจากนี้ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั่วโลกยังเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงมากที่สุดจากสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ส่งผลให้การเดินทางทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศเกิดการชะงักงันต่อเนื่องเป็นเวลานาน องค์การการท่องเที่ยวโลกคาดการณ์ว่าการท่องเที่ยวระหว่างประเทศจะลดลงกว่าร้อยละ ๗๕ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งกลับไปอยู่ในระดับเดียวกับเมื่อ ๓๐ ปีที่แล้วได้เป็นจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ลดลงกว่า ๑ พันล้านคน และคาดว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายประมาณ ๑.๑ ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ

การเติบโตของรายได้จากการท่องเที่ยวทั่วโลก

ผลการวิเคราะห์ผลกระทบของการท่องเที่ยว (WTTC Global Economic Impact Trends) โดยสภาการเดินทางและการท่องเที่ยวโลก (World Travel and Tourism Council) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ระบุว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวทั่วโลก อยู่ที่ ๘.๙ ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยคิดเป็นร้อยละ ๑๐.๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั่วโลก มีอัตราการเติบโตอยู่ที่ร้อยละ ๓.๕ ซึ่งสูงกว่าอัตราการเติบโตผลิตภัณฑ์มวลรวมของทุกอุตสาหกรรมทั่วโลกที่มีอัตราการเติบโตอยู่ที่ร้อยละ ๒.๕๔ อย่างไรก็ตาม ผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวทั่วโลก มีอัตราการเติบโตที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง เมื่อเทียบกับการเติบโตในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่มีการขยายตัวสูงที่สุดมากกว่าร้อยละ ๕

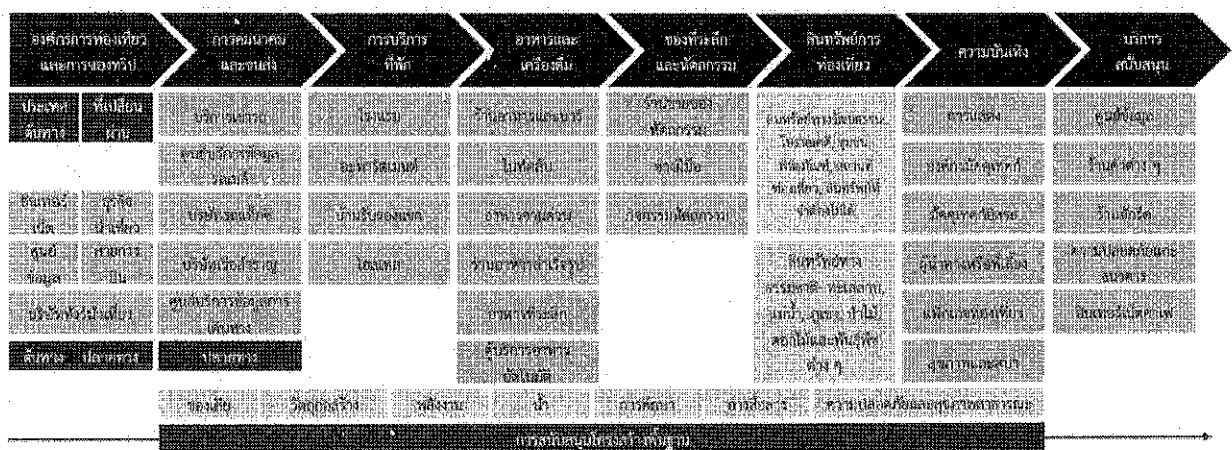
๑๐ ประเทศที่สร้างรายได้ให้กับประเทศไทยสูงที่สุดในปี พ.ศ. ๒๕๖๒

๑๐ ประเทศที่สร้างรายได้ให้ประเทศไทยสูงสุด	รายได้ (ล้านบาท)	สัดส่วนรายได้จากต่างชาติทั้งหมดในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ (%)
๑. สาธารณรัฐประชาชนจีน	๕๓๑,๕๗๖.๖๕	ร้อยละ ๒๘
๒. ประเทศมาเลเซีย	๑๐๗,๕๕๗.๙๗	ร้อยละ ๖
๓. สหพันธรัฐรัสเซีย	๑๐๒,๘๙๕.๐๓	ร้อยละ ๕
๔. ประเทศญี่ปุ่น	๙๓,๗๕๘.๘๔	ร้อยละ ๕
๕. ประเทศอินเดีย	๘๐,๐๓๗.๘๘	ร้อยละ ๕
๖. สหรัฐอเมริกา	๗๖,๘๑๙.๒๔	ร้อยละ ๔
๗. สาธารณรัฐเกาหลี	๗๕,๔๓๕.๗๘	ร้อยละ ๔
๘. สหราชอาณาจักร	๗๒,๓๑๘.๗๓	ร้อยละ ๔
๙. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	๕๘,๐๓๕.๕๔	ร้อยละ ๓
๑๐. ประเทศออสเตรเลีย	๕๕,๔๐๒.๖๖	ร้อยละ ๓

ห่วงโซ่คุณค่าและภาคการผลิตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (Supply-Side)

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างงานสร้างรายได้เป็น ๑ ใน ๑๐ ของงานทั่วโลก หรือประมาณ ๓๓๐ ล้านงาน และในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวทั่วโลก คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจากทั่วโลก อีกทั้งในปีเดียวกันผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศด้านการท่องเที่ยว (Tourism Gross Domestic Product: TGDP) ยังมากถึงร้อยละ ๑๗.๗๙ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) ซึ่งเป็นผลลัพธ์จากการดำเนินงานของหลากหลายภาคส่วนร่วมกัน หากพิจารณาถึงห่วงโซ่คุณค่าของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยอ้างอิงจากกรอบการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวขององค์การการท่องเที่ยวโลก (UNWTO) ๑๗ จะประกอบไปด้วยผู้ที่เกี่ยวข้องหลายภาคส่วนตั้งแต่องค์กรการท่องเที่ยวต่าง ๆ ไปจนถึงการบริการสนับสนุนการท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสร้างงานสร้างรายได้เป็น ๑ ใน ๑๐ ของงานทั่วโลก หรือประมาณ ๓๓๐ ล้านงาน และในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีรายได้ประชาชาติของการท่องเที่ยวโลกเป็นร้อยละ ๑๐.๓ ของรายได้ประชาชาติโลก อีกทั้งในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ รายได้ประชาชาติการท่องเที่ยวไทยยังเป็นร้อยละ ๑๘.๓๙ ของรายได้ประชาชาติทั้งประเทศไทย โดยเป็นส่วนส่วนทางอ้อมร้อยละ ๑๐.๕๔

ห่วงโซ่คุณค่าของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

องค์กรการท่องเที่ยวและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ซึ่งจะแบ่งออกเป็น

- ๑) องค์กร ที่เกี่ยวข้องจากประเทศต้นทาง ได้แก่ หน่วยงานด้านอินเทอร์เน็ต หน่วยงานให้บริการศูนย์ข้อมูล บริษัททัวร์นาเที่ยว เป็นต้น
- ๒) องค์กรที่เกี่ยวข้องในประเทศปลายทาง ได้แก่ องค์กรธุรกิจนำเที่ยว สายการบินต่าง ๆ บริษัทนำเที่ยว เป็นต้น

หน่วยงานทางการคมนาคมและขนส่ง เช่น บริษัทให้บริการเช่ารถ หน่วยงานให้บริการศูนย์ข้อมูล รถเดินทางสาธารณะ บริษัทบริการรถแท็กซี่ บริษัทบริการเรือสำราญหน่วยงานให้บริการศูนย์ข้อมูลการเดินทาง เป็นต้น

หน่วยงานให้บริการที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท อพาร์ทเมนต์ บ้านรับรองแขก โฮสเทล เป็นต้น

ร้านบริการอาหารและเครื่องดื่ม เช่น ร้านอาหารและบาร์ ไนต์คลับ ร้านอาหารจานด่วน ของที่ระลึกประเภทอาหาร ตู้บริการอาหารอัตโนมัติ เป็นต้น

ของที่ระลึกและงานหัตถกรรม เช่น ร้านขายของหัตถกรรม ช่างฝีมือ กิจกรรมหัตถกรรม เป็นต้น

สินทรัพย์ทางการท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑) สินทรัพย์ทางวัฒนธรรม เช่น โบราณคดี ชุมชนท้องถิ่น พิพิธภัณฑ์ สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และสินทรัพย์ที่จับต้องไม่ได้

๒) สินทรัพย์ทางธรรมชาติ เช่น ทะเลสาบ แม่น้ำ ภูเขา ป่าไม้ ดอกไม้และพันธุ์พืชต่าง ๆ

ด้านความบันเทิง เช่น การแสดง บริษัทบริการมัคคุเทศก์ มัคคุเทศก์อิสระ ผู้นำทางหรือพี่เลี้ยง โปรแกรมท่องเที่ยว บริการสุขภาพและสปา เป็นต้น

การบริการสนับสนุน เช่น ศูนย์บริการข้อมูลต่าง ๆ ร้านค้าต่าง ๆ ร้านซักรีด หน่วยงานดูแลความปลอดภัยและธนาคาร ร้านอินเทอร์เน็ตและร้านกาแฟ

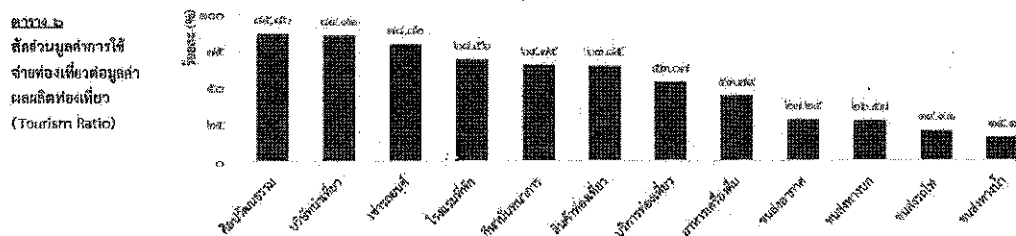
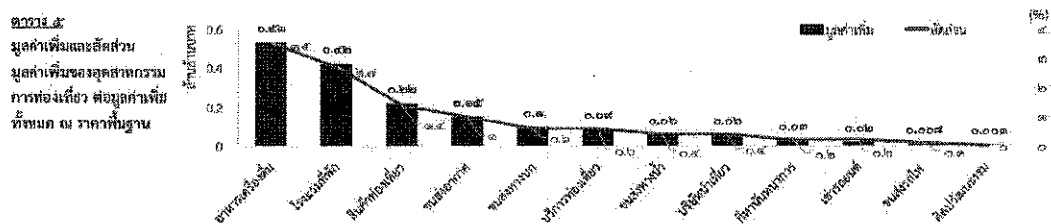
การสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน เช่น หน่วยงานจัดการของเสีย วัดถูกก่อสร้าง บริษัทพลังงาน และน้ำ หน่วยงานด้านการศึกษา หน่วยงานด้านการสื่อสาร และหน่วยงานดูแลความปลอดภัยและสุขอนามัย เมื่อวิเคราะห์สถิติจากบัญชีประชาชาติด้านการท่องเที่ยว (Tourism Satellite Accounts – TSA)

ในด้านสาขาการผลิตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั้ง ๑๒ สาขา จะพบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ภาคการผลิตที่มีมูลค่าเพิ่มสูงที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่

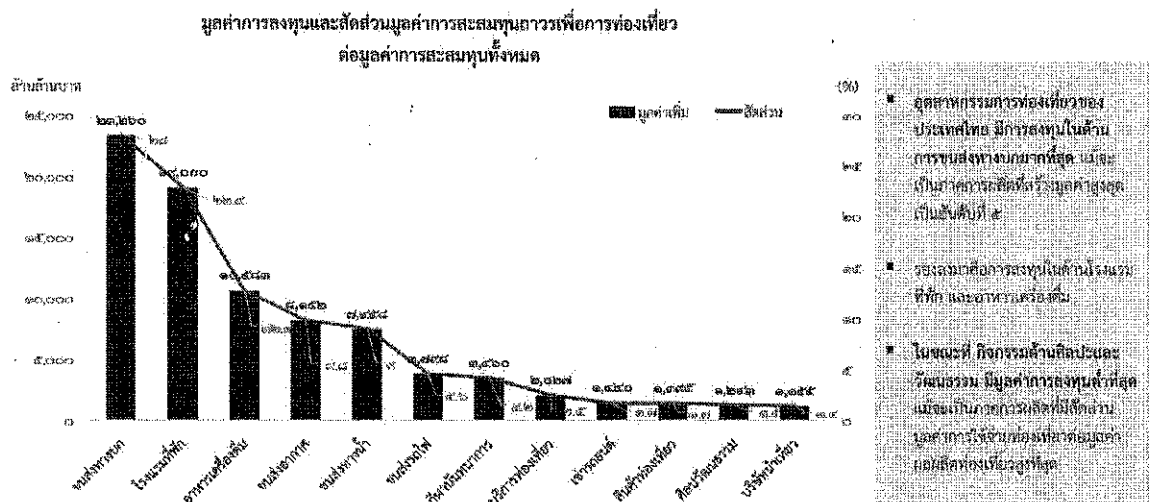
๑) การบริการอาหารและเครื่องดื่ม ๕๓๒,๙๘๑ ล้านบาท

๒) การบริการโรงแรมและที่พัก ๔๑๗,๙๓๓ ล้านบาท

๓) การขายสินค้าเพื่อการท่องเที่ยว ๒๒๐,๔๒๗ ล้านบาท ในขณะที่สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยวต่อมูลค่าผลผลิตในภาคการท่องเที่ยวของไทย ที่มีสัดส่วนสูงที่สุดคือกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม อย่างไรก็ตามอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยกลับมีการลงทุนในด้านการขนส่งทางบกมากที่สุด แม้จะเป็นภาคการผลิตที่สามารถสร้างมูลค่าสูงสุดเพียงอันดับที่ ๕ เท่านั้น ในขณะที่ กิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมซึ่งเป็นสาขาการผลิต ที่มีสัดส่วนมูลค่าการใช้จ่ายท่องเที่ยวต่อมูลค่าผลผลิตท่องเที่ยวสูงที่สุด กลับเป็นสาขาการผลิตที่มีมูลค่า การลงทุนน้อยที่สุด

มูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และสัดส่วนการใช้จ่ายต่อมูลค่าผลผลิตท่องเที่ยว

ต้นทุนด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติในภาคการท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยมีต้นทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่ประมาณ 226,833 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 18.89 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ด้านการท่องเที่ยว (Tourism Gross Domestic Product: TGD²⁷) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- การใช้ทรัพยากรทางน้ำในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อยู่ที่ 745 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็น ร้อยละ 4.59 ของภาครวมการใช้น้ำภายในประเทศ หรือคิดเป็นมูลค่า 6,693.82 ล้านบาท
- การใช้พลังงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อยู่ที่ 520 ล้านเมกะจูล คิดเป็นร้อยละ 14.67 ของการใช้พลังงานในภาคอุตสาหกรรมในประเทศ หรือคิดเป็นมูลค่า 211,127.15 ล้านบาท
- การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อยู่ที่ 30.6 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 11.76 ของภาครวมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในประเทศ หรือคิดเป็นมูลค่า 635.55 ล้านบาท
- การสร้างขยะหรือของเสียในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อยู่ที่ 807,313 ตัน คิดเป็นร้อยละ 2.77 ของภาครวมการสร้างขยะในประเทศ หรือคิดเป็นมูลค่า 1,325.68 ล้านบาท โดยสาขาการผลิตที่มีสัดส่วนการสร้างขยะมากที่สุด 5 อันดับในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้แก่
  - 1) ภัตตาคารและร้านอาหาร
  - 2) โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ ที่พัก
  - 3) การขนส่งผู้โดยสารทางรถยนต์
  - 4) การขนส่งผู้โดยสารทางอากาศ
  - 5) การขายสินค้าเพื่อการท่องเที่ยว

ทั้งนี้ แม้ว่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยจะมีต้นทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ค่อนข้างสูง แต่การท่องเที่ยวของประเทศไทยยังคงประสบความสำเร็จด้านสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง เช่น

ปัญหาทะเลสีดำ ปัญหาสุสานขยะ รวมไปถึงปัญหาการรบกวนหรือทำลายทรัพยากรธรรมชาติของนักท่องเที่ยว โดยจะเห็นได้จากผลการจัดอันดับความยั่งยืนในระดับประเทศ ซึ่งแสดงว่าประเทศไทยยังมีความท้าทายด้านการบริหารจัดการความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- การจัดอันดับ Sustainable Travel Index (2020) โดย Euromonitor International ระบุว่าประเทศไทยอยู่อันดับที่ 76 จาก 99 ประเทศ และอยู่ที่อันดับที่ 4 ในกลุ่มประเทศอาเซียน

- การจัดอันดับผลการดำเนินงานตามเป้าหมาย Sustainable Development Goals ที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว พบว่าประเทศไทยอยู่อันดับที่ 41 จาก 166 ประเทศ โดยเป้าหมายที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมีความท้าทาย (Significant Challenges) ทั้งสิ้น

- การจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการเดินทางและการท่องเที่ยว (Travel & Tourism competitiveness Index) ในปี พ.ศ.2562 มิติด้านทรัพยากรธรรมชาติ อยู่ที่อันดับ 10 จาก 140 ประเทศ ในขณะที่มิติด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม อยู่ที่อันดับ 130 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยมีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติแต่ไม่มีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน

การคาดการณ์การฟื้นฟูการท่องเที่ยวไทยหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด -๑๙

การวิเคราะห์การฟื้นตัวของนักท่องเที่ยวไทย หลังจากเกิดสภาวะหยุดนิ่งจากสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคโควิด - ๑๙ พิจารณาใน ๓ ปัจจัยหลัก ได้แก่

๑) ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อ การท่องเที่ยวไทย

๒) ปัจจัยการฟื้นตัวจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด - ๑๙ ประกอบไปด้วยแผนการฉีดวัคซีนป้องกันโรคโควิดของประเทศไทย อัตราการฉีดวัคซีนของชาวไทยและชาวต่างชาติ

๓) บริบทการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยที่สอดคล้องกับแผนพัฒนา การท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ ๓

ทั้งนี้ ปัจจัยภายนอกจะพิจารณาจากความสามารถในการฟื้นฟูกิจกรรมท่องเที่ยวของโลก โดยองค์กรและสถาบันวิจัยจำนวนมากคาดการณ์ว่าการท่องเที่ยวโลกจะกลับมาเป็นปกติ (เทียบเท่ากับปี พ.ศ. ๒๕๖๒) ภายในระยะเวลา ๒ - ๔ ปี โดย บริษัท Bloomberg๓๕ คาดการณ์ว่าการท่องเที่ยวโลกจะกลับมาฟื้นตัวอย่างเต็มที่ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยการท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tourism) จะสามารถฟื้นตัวได้รวดเร็วกว่า การท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Tourism) McKinsey & Company๓๖ และ ศูนย์วิจัยกสิกรไทย๓๗ คาดการณ์ว่า สภาวะการท่องเที่ยวโลกจะสามารถฟื้นตัวได้ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ในขณะที่ องค์กรการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (UNWTO) คาดการณ์ว่าการท่องเที่ยวโลกจะกลับสู่ภาวะปกติได้ระหว่างต้นปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ไปจนถึงกลางปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ซึ่งขึ้นอยู่กับมาตรการกำหนดการจำกัด การเดินทาง ความล่าช้าในการจัดการกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด - ๑๙ ความมั่นใจของนักท่องเที่ยว ความร่วมมือระหว่างประเทศ และความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ UNWTO ยังคาดการณ์ว่าการท่องเที่ยวในแถบเอเชียแปซิฟิกจะฟื้นตัวภายในระยะเวลาเดียวกัน เช่นเดียวกับ บริษัทเงินทุนระหว่างประเทศ (International Finance Corporation: IFC) สถาบันการเงินในเครือธนาคารโลก (World Bank) คาดการณ์ว่าถึงแม้ว่าจะมีการฉีดวัคซีนอย่างทั่วถึงและการท่องเที่ยวสามารถกลับมาดำเนินกิจการได้ดังเดิม แต่การท่องเที่ยวโลกจะฟื้นตัวกลับมาได้ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ เนื่องจาก ภาคการผลิตในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะต้องเผชิญกับต้นทุนที่สูงขึ้นตามมาตรฐานด้านความสะอาดและสุขอนามัย

พฤติกรรมการท่องเที่ยวของประชากรในแต่ละช่วงอายุ

	Baby Boomers (อายุ ๕๑ ปีขึ้นไป)	Generation X (อายุ ๓๖ ปีขึ้นไป)	Millennials (อายุ ๑๙ ปีขึ้นไป)
ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว (USD)	๘,๗๓๖	๕,๗๐๐	๖,๔๑๕
รูปแบบการท่องเที่ยว			
ให้ความสำคัญกับการพักผ่อนหย่อนใจ	๘๒%	๗๔%	๗๗%
การจองบริการผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์	๘๔%	๘๒%	๙๐%
การเปรียบเทียบตัวเลือกทางออนไลน์	๗๒%	๗๓%	๘๐%
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสถานที่ท่องเที่ยว			
สังคมและวัฒนธรรม	๕๒%	๔๖%	๔๖%
คำแนะนำจากเพื่อน	๒๒%	๒๘%	๓๖%
ราคาตั๋วเครื่องบินถูก	๑๓%	๒๑%	๓๖%
ข้อเสนอแพ็คเกจที่พักราคาถูกพิเศษ	๒๒%	๒๓%	๓๘%
ความเหมาะสมของที่พัก	๒๐%	๑๘%	๑๑%
สื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ			
ภาพยนตร์	๕%	๑๐%	๑๘%
โทรทัศน์	๑๑%	๑๔%	๒๒%
สื่อสังคม	๑๕%	๑๗%	๑๕%

แหล่งที่มา: EIC analysis based on data from TripAdvisor and Virtuoso

๑. Baby Boomers อายุ ๕๑ ปีขึ้นไป กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุเป็นกลุ่มที่แสดงถึงโอกาสทางธุรกิจที่หลากหลาย เนื่องจากเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับคุณภาพในการท่องเที่ยว เดินทางท่องเที่ยวในช่วงนอกฤดูกาล มีเวลาพำนักต่อการเดินทางที่ยาวนานประมาณ ๑๕ วัน ถึง ๑ เดือน มองหาความสะดวกสบายและความปลอดภัยระหว่างการเดินทาง ซึ่งส่งผลให้ต้องมีค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นตามไปด้วย จากผลการสำรวจแนวโน้มการท่องเที่ยวประจำปีของ AARP Research๔๕ (พ.ศ. ๒๕๖๔) พบผลสำรวจว่า ยังมีกลุ่มผู้สูงอายุที่ยังไม่ยกเลิกความตั้งใจ ที่จะไปท่องเที่ยวและต้องการที่จะไปท่องเที่ยวในโลกกว้าง ร้อยละ ๕๔ วางแผนที่จะท่องเที่ยวในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ และร้อยละ ๑๓ ของกลุ่มผู้สูงอายุวางแผนท่องเที่ยวทางทะเลด้วยเรือสำราญ

๒. กลุ่มประชากรชาว Generation X (เกิดระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๐๘ – ๒๕๒๓) หรือประชาชนที่มีอายุประมาณ ๓๖ ปีขึ้นไป จากการศึกษารายงานเจาะเทรนด์โลก ๒๐๒๑ โดยศูนย์สร้างสรรค์ (TCDC)๔๖ พบว่า เป็นกลุ่มที่ชอบงานอดิเรก (Hobbies) ที่แปลกใหม่ให้ตนเองอยู่เสมอ โดยไม่ได้คำนึงว่ากิจกรรมเหล่านั้นคือสิ่งที่ทำในยามว่าง แต่กลับมองว่าเป็นการให้เวลากับตัวเอง ร้อยละ ๕๗ ที่ให้ความสำคัญกับเรื่องโภชนาการ ทางอาหาร การออกกำลังกาย และปั่นจักรยานทัวร์นาเมนต์ ตัวอย่างของการท่องเที่ยวสำหรับกลุ่มประชากรนี้ ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (Adventure tourism) การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport tourism) เป็นต้น

๓. สำหรับกลุ่มประชากรชาว Millennial หรือ Generation Y (เกิดระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๒๔ – ๒๕๓๙) จากรายงานเจาะเทรนด์โลก ๒๐๒๑ ของศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC) พบว่าร้อยละ ๗๓ ใช้สื่อสังคมออนไลน์หลากหลาย เช่น อินสตาแกรม สแนปแชท ทิกตอก เป็นต้น จึงส่งผลให้มีโอกาสทางธุรกิจขึ้น เกิดเป็นธุรกิจประเภท Direct-to-Consumer และร้อยละ ๗๗ มักจะซื้อเครื่องดื่มและโพสต์ลงโซเชียลทุก ๆ สัปดาห์ ส่งผลต่อรายได้การเติบโตของร้านกาแฟ ร้านขนมไข่มุก และร้านอาหารที่เป็นที่กำลังเป็นที่นิยม ณ ขณะนั้น ซึ่งเป็นโอกาสสำหรับธุรกิจบริการท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงอาหาร (Gastronomy) หรือการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า (Slow Travel) ที่ไม่พึ่งพามัคคุเทศก์ เป็นต้น

สำหรับประชากรชาว Generation Z (เกิดระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๐ – ๒๕๕๕) เป็นกลุ่มคนที่เกิดมากับโลกดิจิทัลอย่างแท้จริง เติบโตมาพร้อมกับความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลได้ทุกที่ทุกเวลา รายงานเจาะแนวโน้มโลก ๒๐๒๑ ของศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC) ๔๗ กล่าวว่าร้อยละ ๓๓ ใช้เวลามากกว่า ๖ ชั่วโมงต่อวันในโลกออนไลน์ อย่างไรก็ตาม คนกลุ่มนี้ชอบท่องเที่ยวเพื่อสร้างประสบการณ์ร่วมกับคน ในชุมชน เช่น การทำกิจกรรม Workshop การทำงานฝีมือการทำกิจกรรมร่วมกับชาวบ้าน เป็นต้น คนกลุ่มนี้ไม่สนใจสินค้าหรือโฆษณาจากผู้มีอิทธิพล (Influencers) แต่จะติดตามบุคคลที่มีลักษณะคล้ายหรือ มีความสนใจเรื่องเดียวกัน

รูปแบบการตลาดเพื่อการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไปในยุคดิจิทัล

การตลาดเพื่อการท่องเที่ยวต้องปรับตัวอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากในปัจจุบันนักท่องเที่ยว มีการเปลี่ยนแปลงในด้านของโครงสร้างกลุ่มนักท่องเที่ยว ตลอดจนมีการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว (Tourism marketing technique must adapt to a digital era) จากการวิเคราะห์โครงสร้างประชากรข้างต้น รวมถึงการวิจัยของธนาคารกรุงศรี พ.ศ. ๒๕๖๔ แสดงให้เห็นว่าปัจจุบันมีประชากรในประเทศไทยอาศัยอยู่ร่วมกันมาก และแต่ละกลุ่มประชากรมีลักษณะ พฤติกรรม และความชอบในด้านการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน ส่งผลให้การสื่อสารการตลาดต้องปรับตัว

การตลาดต้องปรับตัวให้ทันสมัย (Marketing New Version)				
ปัจจุบันโครงสร้างประชากรค่อนข้างหลากหลาย รวมถึงแต่ละกลุ่มยังมีความแตกต่างกัน				
พฤติกรรมและความต้องการทางการท่องเที่ยว				
Generation	อายุ	Taste & Preference	พฤติกรรมการ	รูปแบบการบริโภค
Boomer	55-64 ปี	ชอบความสะดวกสบาย, ชอบความสงบ, ชอบความเรียบง่าย	ชอบเที่ยวคนเดียว, ชอบเที่ยวตามลำพัง	ชอบเที่ยวพักผ่อน, ชอบเที่ยวชมธรรมชาติ
Generation X	45-54 ปี	ชอบความสะดวกสบาย, ชอบความสงบ, ชอบความเรียบง่าย	ชอบเที่ยวคนเดียว, ชอบเที่ยวตามลำพัง	ชอบเที่ยวพักผ่อน, ชอบเที่ยวชมธรรมชาติ
Millennials	25-44 ปี	ชอบความสะดวกสบาย, ชอบความสงบ, ชอบความเรียบง่าย	ชอบเที่ยวคนเดียว, ชอบเที่ยวตามลำพัง	ชอบเที่ยวพักผ่อน, ชอบเที่ยวชมธรรมชาติ
Generation Z	13-24 ปี	ชอบความสะดวกสบาย, ชอบความสงบ, ชอบความเรียบง่าย	ชอบเที่ยวคนเดียว, ชอบเที่ยวตามลำพัง	ชอบเที่ยวพักผ่อน, ชอบเที่ยวชมธรรมชาติ
Generation Alpha	0-12 ปี	ชอบความสะดวกสบาย, ชอบความสงบ, ชอบความเรียบง่าย	ชอบเที่ยวคนเดียว, ชอบเที่ยวตามลำพัง	ชอบเที่ยวพักผ่อน, ชอบเที่ยวชมธรรมชาติ

วิธีการทำการตลาดที่เปลี่ยนแปลงไปให้เหมาะสมกับยุคปัจจุบัน	
	การเน้นการตลาดทางตรง (Direct Marketing) เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้าโดยตรง (Direct Marketing)
	การใช้สื่อโซเชียลมีเดียในการตลาด (Social Media Marketing) เช่น Facebook, Instagram, Line, etc.
	การทำการตลาดแบบเจาะจง (Personalized Marketing) โดยใช้เทคโนโลยี Big Data Analysis
	การทำการตลาดแบบ User Generated Content (UGC) เช่น รีวิวจากลูกค้า, ภาพถ่ายจากลูกค้า
	การทำการตลาดแบบ Influencer Marketing โดยใช้คนดังหรือผู้มีอิทธิพลในการตลาด
	การทำการตลาดแบบ Content Marketing โดยใช้เนื้อหาที่น่าสนใจในการตลาด

รูปแบบการตลาดที่เปลี่ยนแปลงไปตามโครงสร้างประชากรที่หลากหลาย

การตลาดหลากหลายช่องทางอย่างไร้รอยต่อ (Omnichannel Marketing) ซึ่งเป็นการติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเป้าหมายในหลากหลายช่องทางที่เชื่อมโยงช่องทางต่าง ๆ รวมเป็นหนึ่งเดียว โดยผสมผสานช่องทางการสื่อสารทั้งแบบออนไลน์ (Online) และออฟไลน์ (Offline) เข้าด้วยกัน

การตลาดผ่านช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ และสร้างเนื้อหาให้เหมาะสมกับแต่ละแพลตฟอร์ม (Social Media Marketing) จากการศึกษาลิขิตผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์ในประเทศไทยปี พ.ศ. 2564 พบผู้ใช้งานมากถึง 55 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 78.7% ของจำนวนประชากรทั้งประเทศ ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนที่ค่อนข้างมาก รวมถึงสื่อสังคมออนไลน์แต่ละที่จะมีการแสดงผลและการใช้งาน ที่แตกต่างกัน ดังนั้นการสร้างสรรคและนำเสนอเนื้อหาจึงจำเป็นต้องปรับให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและแต่ละแพลตฟอร์ม

การสื่อสารการตลาดอย่างตรงใจนักท่องเที่ยวด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Personalized Marketing by Big Data Analysis) เนื่องจากการที่จะทราบได้ถึง ความต้องการที่แท้จริงของนักท่องเที่ยวแต่ละคนนั้น จำเป็นที่จะต้องมีการรวบรวมข้อมูลจำนวนมากของนักท่องเที่ยว เข้าด้วยกัน พร้อมทั้งวิเคราะห์เพื่อนำผลลัพธ์มาปรับปรุงประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวและสร้างความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งผ่านการตลาดที่ตรงใจ

การตลาดผ่านการสร้างเนื้อหาด้วยตัวผู้ใช้งาน (User Generated Content: UGC)

การสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ดีให้กับนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวนั้นสร้างเนื้อหาและเผยแพร่ผ่านช่องทางของตนเอง จะเป็นการสื่อสารการตลาดที่เกิดจากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริงของนักท่องเที่ยวตลอดจนทำให้สามารถดึงดูดความสนใจของกลุ่มเป้าหมายที่ใกล้ชิดกับนักท่องเที่ยวกลุ่มนั้น ๆ ได้มากยิ่งขึ้น

การสื่อสารการตลาดผ่านผู้มีอิทธิพล (Influencers)

เนื่องจากผู้มีอิทธิพลเป็นบุคคลที่มีผู้ติดตามค่อนข้างมาก และได้รับความเชื่อถือจากผู้ติดตามเหล่านั้น ดังนั้นการตลาดผ่านผู้มีอิทธิพล จึงสามารถส่งผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวคนอื่นที่ติดตามผู้มีอิทธิพลนั้น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การตลาดผ่านช่องทางที่เป็นที่ได้รับความสนใจจากชีวิตประจำวัน เนื่องจากประชาชน มีพฤติกรรมในการชมภาพยนตร์อยู่เป็นประจำเพื่อความบันเทิง หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ ของแต่ละคน อย่างไรก็ตามการสื่อสารการตลาดสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ผ่านละคร หรือภาพยนตร์ จึงเป็นอีกหนึ่งช่องทางสำหรับการตลาดในปัจจุบัน

รูปแบบและประเภทการท่องเที่ยวศักยภาพสูงของไทย

พฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เปลี่ยนไปจากสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคโควิด - 19 รวมทั้งแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของโลก (Mega Trend) ความพร้อมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย ทั้งในด้านของแหล่งท่องเที่ยว ชุมชนท่องเที่ยว ความยั่งยืนของทรัพยากร และวัฒนธรรม และโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ พบว่ามีประเภทการท่องเที่ยวที่ประเทศไทยมีศักยภาพ 7 ประเภท ได้แก่

- ๑) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม (Creative Tourism)
- ๒) การท่องเที่ยว เชิงธุรกิจ (MICE)
- ๓) การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism)
- ๔) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย (Medical and Wellness Tourism)
- ๕) การท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ (Coastal Maritime and River Tourism)
- ๖) การท่องเที่ยวเชื่อมโยงอนุภูมิภาค ชุมชน และนานาชาติ (Connectivity Tour)
- ๗) การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบ (Responsible Tourism)

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม (Creative Tourism)

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเป็นรูปแบบของกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการใช้องค์ความรู้ และนวัตกรรมในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการการท่องเที่ยว เพื่อสร้างประสบการณ์ใหม่ๆ แก่

นักท่องเที่ยวจากแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับวัตถุสิ่งของภูมิปัญญา จิตวิญญาณและประวัติศาสตร์ หรือผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมทั้งที่จับต้องได้ (Tangible Culture) และที่จับต้องไม่ได้ (Intangible Culture) ทั้งนี้ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เป็นประเภทการท่องเที่ยวที่ประเทศไทยมีศักยภาพควรได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างมาก

การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (MICE)

การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (MICE) หมายถึง การท่องเที่ยวขนาดใหญ่ ๔ ธุรกิจ ได้แก่ ธุรกิจการจัด การประชุมขององค์กร (Meeting) การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล (Incentive) การจัดการประชุมนานาชาติ (Conventions) และการจัดการแสดงสินค้าและนิทรรศการ (Exhibitions) ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจจัดเป็นประเภทการท่องเที่ยวที่ประเทศไทยมีศักยภาพ สืบเนื่องมาจาก ความต้องการเดินทางของนักท่องเที่ยว เชิงธุรกิจที่เดินทางมายังประเทศไทยมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ประเทศไทยมีจุดแข็งในการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงธุรกิจและการส่งเสริมอุตสาหกรรมไมซ์ ในด้านความได้เปรียบจากการที่มีสาธารณูปโภคและสถานที่จัดกิจกรรมไมซ์ที่มีมาตรฐาน ความพร้อมและจุดเด่นที่แตกต่างกันไปในแต่ละภาค อาทิ ภาคกลางมีความพร้อมในทุกกลุ่มงานและมีบุคลากรและสถานที่ จัดงานที่พร้อมรองรับงานไมซ์ในทุกรูปแบบ ภาคเหนือโดดเด่นและมีชื่อเสียงด้านวิถีชีวิตล้านนา รวมถึงธุรกิจ ด้านสุขภาพ การเกษตร และหัตถกรรม ภาคอีสานจะโดดเด่นด้านเทคโนโลยีการเกษตร มีภูมิปัญญาผ้าไหมหลากหลายชนิดที่สามารถนำมาเล่าเรื่อง ภาคตะวันออกที่สามารถเน้นเรื่องการพัฒนาพื้นที่ EEC เป็นหลัก เช่น ธุรกิจเพาะปลูกผลไม้ และธุรกิจพลอยที่น่าสนใจ และภาคใต้นอกจากความโดดเด่นเรื่องทะเล ยังคงมี การเชื่อมโยงด้านวัฒนธรรมและเศรษฐกิจกับประเทศมาเลเซียเช่นกัน ประกอบกับประเทศไทยมีสถานที่ ที่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมไมซ์ เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ที่ มีจุดเด่นมากกว่าประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียน นอกจากนี้ประเทศไทยมีจุดแข็งในด้านความคุ้มค่า (Value for Money) ความสามารถในการแข่งขันด้านราคา และภาพลักษณ์และชื่อเสียงด้านการบริการ

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism)

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบไปด้วย ๓ ประเภท ได้แก่

- ๑) การท่องเที่ยวงานหรือมหกรรมกีฬา (Sport Event Tourism) ซึ่งเป็นงานที่มีลักษณะเฉพาะ
- ๒) การท่องเที่ยวเพื่อเล่นกีฬา (Active Sport Tourism) การเข้าร่วมกิจกรรมที่มีการเล่นกีฬาหรือเพื่อเข้าร่วมแข่งขันกีฬา
- ๓) การท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อความทรงจำ (Nostalgia Sport Tourism) คือการเดินทางไปยังสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาที่มีชื่อเสียง และการเข้าค่ายกีฬากับนักกีฬาที่มีชื่อเสียง ทั้งนี้การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของประเทศไทย เป็นการท่องเที่ยวที่น่าสนใจและมีศักยภาพ เนื่องจากสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมากและช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย (Medical and Wellness Tourism)

การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทยสามารถแบ่งออกเป็น ๒ แบบ คือ

- ๑) การท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ (Medical Tourism) โดยกิจกรรมในการท่องเที่ยวลักษณะนี้ประกอบไปด้วย การตรวจร่างกาย การทำทันตกรรม เสริมความงาม การแปลงเพศ เป็นต้น และ
- ๒) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Tourism) ประกอบไปด้วยการทำกิจกรรมสุขภาพทางวัฒนธรรม การปรับสมดุลของอาหาร ปรับสภาพจิตใจ เช่น กิจกรรมการนวด การทำสปา อาบน้ำแร่หรือน้ำพุร้อน ฝึกปฏิบัติสมาธิ และการใช้สมุนไพรเพื่อสุขภาพ เป็นต้น ทั้งนี้ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงามและแพทย์แผนไทย เป็นประเภทการท่องเที่ยวที่ประเทศไทยมีศักยภาพการให้บริการในคุณภาพสูง

การท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ สุขภาพ และความงามยังคงเป็นรูปแบบการท่องเที่ยว ที่สามารถสอดคล้องกับแนวโน้มความต้องการของนักท่องเที่ยวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติที่สนใจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทยสูงขึ้น เนื่องจากแนวโน้มการเข้าสู่สังคมสูงวัย ในหลายๆ ประเทศ รวมทั้งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านสุขภาพที่มีการพัฒนาขึ้นแบบก้าวกระโดด ทั้งความรู้ทางการแพทย์ ยา เวชภัณฑ์ และเครื่องมือทางการแพทย์รูปแบบใหม่ๆ ที่ทำให้ประชากรทั่วโลก มีอายุขัยเพิ่มขึ้นและสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด - ๑๙ ส่งผลให้ผู้บริโภคและนักท่องเที่ยวใส่ใจสุขภาพตนเองมากยิ่งขึ้น๕๕ จึงเป็นโอกาสที่ดีที่ประเทศไทยจะสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย โดยเฉพาะการพัฒนาเทคโนโลยีด้านสุขภาพ (Health Tech หรือ Digital Health) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมทางการแพทย์ครบวงจรที่สามารถเพิ่มช่องทางการสื่อสารระหว่างผู้ป่วยและแพทย์ และสามารถสร้างความไว้วางใจกับผู้ใช้บริการได้มากยิ่งขึ้น รวมไปถึงการพัฒนามาตรฐานการผลิต/การบริการ โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และความเชี่ยวชาญ ในการรักษาโรคเฉพาะทางที่เข้มข้นมากขึ้น เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ อาทิ สิงคโปร์ มาเลเซีย อินเดีย และกาตาร์ที่ต่างมีนโยบายผลักดันประเทศให้เป็นศูนย์กลางบริการด้านสุขภาพเช่นกัน

การท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ (Coastal Maritime and River Tourism)

การท่องเที่ยวสำราญทางน้ำเป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวที่ใช้เส้นทางน้ำเป็นสื่อกลางในการท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงการทำกิจกรรมทางน้ำ ทั้งนี้การท่องเที่ยวสำราญทางน้ำเป็นประเภทการท่องเที่ยวที่ประเทศไทยมีศักยภาพ เนื่องจากประเทศไทยมีสถานที่และแหล่งท่องเที่ยวในการรองรับนักท่องเที่ยวที่สนใจด้านการท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ เช่น เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง อีกทั้งมีความพร้อมในการจัดกิจกรรมทางน้ำที่หลากหลาย อาทิ การดำน้ำทั้งน้ำตื้นและน้ำลึก เวคบอร์ด (Wakeboard) เจ็ตสกี (Jet ski) และล่องแก่ง (Rafting) เป็นต้น ยิ่งไปกว่านั้น ประเทศไทยมีธุรกิจการเดินทางท่องเที่ยวทางน้ำ ทั้งทางทะเล เลียบชายฝั่งและลุ่มแม่น้ำต่าง ๆ ที่มีความโดดเด่นและมีคุณภาพสูงจำนวนมาก สอดคล้องกับแนวโน้มการท่องเที่ยวด้วยเรือสำราญโลกที่กำลังเติบโตอย่างต่อเนื่อง TripBarometer Travel Trends คาดการณ์ว่าทวีปเอเชียจะเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ โดยภูเก็ต เกาะสมุย และแหลมฉบัง จะเป็นที่ได้รับคามสนใจจากนักท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเชื่อมโยงอนุภูมิภาค ชุมชน และนานาชาติ (Connectivity Tourism)

การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงอนุภูมิภาค ชุมชน และนานาชาติ ของประเทศไทย เป็นการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวภายในภูมิภาคอาเซียน โดยใช้ประโยชน์จากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ และแผนการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมทั้งทางถนน ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ ตลอดจนความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวภายในประเทศอนุภูมิภาค และอาเซียนเข้าด้วยกันบนพื้นฐานอัตลักษณ์เดียวกัน อีกทั้งยังส่งผลให้เกิดการกระจายความเจริญอย่างครอบคลุม ตลอดจนเกิดการเผยแพร่วัฒนธรรมและเอกลักษณ์ความเป็นไทยไปสู่สายตาประชากรโลกในวงกว้าง ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาการท่องเที่ยวของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการท่องเที่ยวโดยมีแนวทางการพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงระหว่างประเทศในภูมิภาค โดยใช้ประโยชน์จากโครงข่ายคมนาคมที่มีในปัจจุบันและที่จะเกิดขึ้นใหม่ตามแผนพัฒนาในอนาคต การอำนวยความสะดวกในการเดินทางระหว่างประเทศโดยการพัฒนาและยกระดับพิธีผ่านแดนของการเดินทางในทุกรูปแบบอย่างไร้รอยต่อ การปรับปรุงและแก้ไขกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการเดินทางข้ามแดนของนักท่องเที่ยว และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้ความรู้ เผยแพร่ข้อมูล และอำนวยความสะดวกในการเดินทางแก่นักท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวระหว่างประเทศร่วมกันให้สอดคล้องกับ

ทิศทางและแนวโน้มของตลาดยุคใหม่โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่

การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบ (Responsible Tourism)

การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบเป็นการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการเดินทางท่องเที่ยวที่ไม่ทำลายสังคมและสิ่งแวดล้อม แต่ยังคงสร้างประโยชน์ให้สังคมสร้างประโยชน์ให้แก่ผู้คนในท้องถิ่น สร้างการกระจายในการอนุรักษ์ธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติเพื่อรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการแก้ปัญหาหรือผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ ซึ่งนับเป็นประเด็นที่ทั่วโลกกำลังให้ความสนใจ สอดคล้องกับที่นายกรัฐมนตรีได้ประกาศเจตนารมณ์ในการประชุมระดับผู้นำ (World Leaders Summit)

นอกจากการส่งเสริมรูปแบบและประเภทการท่องเที่ยวศักยภาพสูงของไทยด้วยการพัฒนาโครงสร้างหรือกิจกรรมที่ตอบสนองต่อรูปแบบการท่องเที่ยวศักยภาพสูง การท่องเที่ยวไทยยังควรส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวในแต่ละรูปแบบมีการพำนักระยะยาวมากขึ้น (Long-Stay Tourism) ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้มูลนิธิด้านการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long Stay Foundation) ของประเทศญี่ปุ่น ได้ให้คำนิยามไว้เป็นการเดินทางท่องเที่ยวที่มีระยะเวลาการพำนักรั้งตั้งแต่ ๒ สัปดาห์ จนถึง ๒ - ๓ เดือน หรือ ๒ - ๓ ปี ๕๙ ซึ่งควรส่งเสริมการพำนักระยะยาวกับนักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม โดยกลุ่มเป้าหมายหลักของประเทศไทยคือนักท่องเที่ยวรูปแบบการท่องเที่ยวศักยภาพสูงต่าง ๆ ข้างต้น เช่น

๑) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเพื่อรักษาสุขภาพและพักผ่อน

๒) กลุ่มนักท่องเที่ยวเกษียณอายุที่ขาดผู้ดูแลและต้องการมาใช้ชีวิต บั้นปลายในประเทศไทย

๓) กลุ่มนักเรียนและนักศึกษา ทั้งจากหลักสูตรระยะสั้นและโครงการแลกเปลี่ยน

๔) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มากับตัวฝึกซ้อมและกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการเข้ามาเรียนรู้และฝึกฝนทักษะด้านกีฬา อีกทั้ง การท่องเที่ยวไทยยังควรส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เน้นช้อปปิ้ง (Shopping Paradise) สำหรับนักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวรูปแบบการท่องเที่ยวศักยภาพสูงต่าง ๆ เช่น การซื้อสินค้า

ด้านอุปกรณ์การกีฬา การซื้อสินค้าและบริการด้านการแพทย์ สุขภาพ ความงาม การซื้อสินค้าและบริการที่เป็นสินค้ารักโลกอย่างยั่งยืน เป็นต้น เนื่องจากจะช่วยเพิ่มประสบการณ์การท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวแล้ว ยังช่วยขยายการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศด้วยเช่นกัน

ภูมิทัศน์ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในปัจจุบัน กล่าวได้ว่าการท่องเที่ยวของไทย ยังมีความท้าทายหลักในด้าน การกระจุกตัว การรั่วไหลของรายได้ ความไม่เชื่อมโยงของโครงสร้างพื้นฐานและ ระบบคมนาคม การมีภูมิคุ้มกันความเสี่ยงที่ต่ำ กฎระเบียบและมาตรฐานที่ล้าสมัย และมีการเติบโตที่ไม่ยั่งยืน ดังนั้นการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยในระยะ ๑๐ ปีข้างหน้า จะต้องมีความเป้าหมายเพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวที่มีการเชื่อมโยงอย่างยั่งยืนและสมบูรณ์ มีสัดส่วนการพึ่งพานักท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tourism) ที่สูง เป็นอุตสาหกรรมที่พร้อมรับมือกับความเสี่ยงและวิกฤตทุกรูปแบบ รวมไปถึงการมีความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมได้อย่างครบวงจร

จากการแพร่ระบาดของโรคโควิด – 19 ที่ได้ส่งผลให้สถานการณ์ท่องเที่ยวโลกและไทยยังคงอยู่ในภาวะเปราะบางและต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ การจ้างงาน การลงทุน และการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้จัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการฟื้นฟูภาคธุรกิจ ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (Tourism Recovery Recommendations) เพื่อมุ่งฟื้นฟูและพัฒนาธุรกิจ ในภาคการท่องเที่ยวของไทยให้มีความสามารถในการปรับตัว ปรับแนวทางและเปลี่ยนแนวคิดในการพัฒนา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อนำไปสู่ภาวะปกติถัดไป (Next Normal) อีกทั้งยังเป็นการเตรียมความพร้อม สู่การท่องเที่ยวโฉมใหม่ภายใต้แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570) โดยข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการฟื้นฟูภาคธุรกิจในอุตสาหกรรม

ท่องเที่ยวดังกล่าว ประกอบด้วย 6 ข้อเสนอหลักสู่บทใหม่การท่องเที่ยวไทย ดังนี้

- 1) ปรับแนวทางการทำธุรกิจของผู้ประกอบการท่องเที่ยว (Change the Way Tourism Business Work)
- 2) ท่องเที่ยวมั่นใจ สะดวกกว่าที่เคย (More Confident more Convenient)
- 3) ดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพตลอดทั้งปี (Attract Quality Tourists in All Year - Round)
- 4) ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมด้วยข้อมูลและเทคโนโลยีและดิจิทัล (Data and Technology Driven Tourism)
- 5) ผลักดันธุรกิจท่องเที่ยวยั่งยืน (Sustainable Tourism Delivers to Society)
- 6) ส่งเสริมปัจจัยสนับสนุนขีดความสามารถการท่องเที่ยวไทย (Promote Favorable Supporting Conditions)

สำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ จะมุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สอดคล้องไปกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ที่มุ่งพลิกโฉมประเทศไทยไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” โดยให้ความสำคัญกับ ๔ ประเด็นหลัก ได้แก่

- ๑) การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการปรับสมดุลการท่องเที่ยวไทย

- ๒) การยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน มาตรฐาน และความเชื่อมโยง
- ๓) การมอบประสบการณ์โดยมีนักท่องเที่ยวเป็นศูนย์กลาง
- ๔) การเติบโตบนความยั่งยืนและมีภูมิคุ้มกันพร้อมรับมือกับความเสี่ยง ทั้งนี้ สามารถสรุปการแบ่งระยะของการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยได้ ดังนี้ :

- **การแก้ไขปัญหาและพลิกโฉมการท่องเที่ยว (Resolve and Reimagine)** มีเป้าหมายในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๖๕ ให้การท่องเที่ยวของไทยฟื้นตัวจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด – ๑๙ พร้อมทั้งปรับแนวทางและเปลี่ยนแนวคิดในการพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวเพื่อนำไปสู่ภาวะปกติถัดไป (Building Back Towards the Next Normal) เพื่อรองรับความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไป

- **การปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดภูมิคุ้มกัน (Reform and Resilience)** มีเป้าหมายในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ให้ประเทศไทยมีอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่า (High Value) และความยั่งยืนของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม มุ่งสร้าง ความเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างของอุตสาหกรรมอย่างสิ้นเชิง (Building Forward a Better Tourism for All) นำไปสู่ความสมดุลในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทั้งสมดุลในด้านจำนวนนักท่องเที่ยว สมดุลในด้านรายได้จากการท่องเที่ยว และสมดุลในด้านของการสนับสนุน เขตพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อกระจายความเจริญจากการท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง บนพื้นฐานของการบูรณาการโครงสร้างพื้นฐาน เทคโนโลยี และข้อมูลเชิงลึกที่มีประสิทธิภาพสูง เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีความเข้มแข็งและพร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

- **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเปลี่ยนไปอย่างสมบูรณ์และยั่งยืน (Revolutionize)** มีเป้าหมายต่อเนื่องจากการพัฒนาของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ ในระหว่าง ปี พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕ เพื่อให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยมีความเปลี่ยนแปลงในทุกระดับอย่างสิ้นเชิง (Fully Transformed and Sustainable Tourism) ภายใต้โครงสร้างพื้นฐาน มาตรฐาน และเทคโนโลยีดิจิทัลที่ล้ำสมัย มีการเชื่อมโยงทุกภาคส่วนเพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวที่มีความเข้มแข็งและยั่งยืนอย่างแท้จริง ทั้งด้านสังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และธรรมชาติ รวมถึงการเติบโตของธุรกิจและภาคการผลิตในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน นำไปสู่ความสามารถในการจัดการกับความเสี่ยงและวิกฤตการณ์ทุกรูปแบบและฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็ว

๔. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้อันดามัน/แผนพัฒนาจังหวัด

ภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลกและแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสามารถ สร้างรายได้ให้กับภาคใต้ทั้งพื้นที่ตอนบนและชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน รวมทั้งมีระบบนิเวศชายฝั่งที่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำตามธรรมชาติและเหมาะกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ในขณะที่การผลิตภาคเกษตร ได้แก่ ยางพาราและปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นแหล่งผลิตและแปรรูปที่สำคัญของประเทศยังเป็นแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ ภาคใต้มีความได้เปรียบด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ใกล้เส้นทางการค้าโลก สามารถเชื่อมโยงการพัฒนาทั้งกับพื้นที่ภาคอื่นๆ ของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออก ดังนั้น การพัฒนาภาคใต้ควรพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อรักษาความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก พร้อมกับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่ยูนิคในระดับนานาชาติ ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปภาคเกษตรควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาการเชื่อมโยงการค้า การลงทุน กับภูมิภาคต่างๆ ของโลก

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

“ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่นของโลก”

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก
- ๒) เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของภาคและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๓) เพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่าและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๔) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรมและการเชื่อมโยงการค้าโลก
- ๕) เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่ก่อให้เกิดการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และสร้างโอกาสในการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน

เป้าหมาย

- ๑) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคใต้ขยายตัวเพิ่มขึ้น
- ๒) สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคใต้ลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

แนวทางการพัฒนา

๑) ยกกระดับมาตรฐานบริการและส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของภาค เช่น ภูเก็ต สมุย พะงัน และหลีเป๊ะ เป็นต้น โดยคำนึงถึงความสามารถในการรองรับของพื้นที่ (Carrying Capacity) อย่างยั่งยืน ด้วยการพัฒนาระบบบริการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอโดยคำนึงถึงมาตรฐานความสะอาดและปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว ยกกระดับมาตรฐานบริการการท่องเที่ยว ระบบการป้องกันและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยวควบคู่กับการส่งเสริมธุรกิจบริการ ต่อเนื่องกับการท่องเที่ยว อาทิ ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร การผลิตและจำหน่ายสินค้าที่ระลึก และธุรกิจบริการด้านการแพทย์ เช่น ศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉิน การแพทย์เฉพาะทาง เป็นต้น รวมทั้งประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและส่งเสริมการตลาดสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติระดับบน (High End)

๒) พัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชิงอาหาร เพื่อการท่องเที่ยวของภาคไปสู่แหล่งท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก โดยการปรับปรุงวิธีตรวจคนเข้าเมืองของผู้โดยสารเรือสำราญ การกำหนดมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยและเตรียมความพร้อมรองรับเหตุฉุกเฉิน และการพัฒนาบุคลากรรองรับธุรกิจเรือสำราญ สนับสนุนธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเรือสำราญและการท่องเที่ยวเชิงอาหาร การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่มีศักยภาพ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น รวมทั้งประชาสัมพันธ์และการตลาดการท่องเที่ยววัฒนธรรมและอาหาร อาทิ Food Route และการประชุมสัมมนา ด้านอาหาร เป็นต้น

๓) พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และมีระบบขนส่งมวลชน (Monorail) เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการนักท่องเที่ยว โดยเร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งมวลชน (Monorail) ในจังหวัดภูเก็ต การรักษาสภาพแวดล้อมและการใช้พลังงานทดแทนการพัฒนาระบบข้อมูล การแจ้งเตือนแบบ realtime อาทิ การจราจร ปริมาณน้ำ การเตือนภัยภัยพิบัติ และการบูรณาการเชื่อมโยง CCTV การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการกำจัดขยะและน้ำเสีย

๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนบนของภาค เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ที่มีชื่อเสียง อาทิ เชื้อนรัชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี และอุทยานแห่งชาติเขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช และแหล่งท่องเที่ยวชายหาด ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่และมีการเชื่อมโยงโครงข่ายท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงทั้งด้านตะวันตกและตะวันออกของภาคและเขต The Royal Coast ของภาคกลาง โดยการพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคให้เพียงพอ พัฒนาและปรับปรุงเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว ให้มีมาตรฐานและเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลและป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว สร้าง route เชื่อมโยงการท่องเที่ยวจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของภาค

๕) พัฒนากิจกรรมและบริการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ให้มีความหลากหลาย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค อาทิ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา (ระนอง กระบี่ สตูล สุราษฎร์ธานี และ พัทลุง) ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช เมืองเก่าจังหวัดสงขลา และตะกั่วป่า จังหวัดพังงา) และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ผืนดิน Satun Geo Park ให้เป็นอุทยานธรณีโลก Global Geo Park) การท่องเที่ยวผจญภัย (พัทลุง นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการพัฒนา ปรับปรุง บูรณะ แหล่งท่องเที่ยว และระบบสาธารณูปโภค ที่มีมาตรฐานเหมาะสมตามชนิดของแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะที่มีความปลอดภัยเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์และการเข้าถึงข้อมูลด้านการท่องเที่ยว ผ่านระบบการสื่อสารสาธารณะทั้งในและนอกประเทศ

๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่มีศักยภาพให้มีมาตรฐาน ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ของชุมชน ยกกระตือรือร้นการให้บริการด้านการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานของชุมชน สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนให้เชื่อมโยงกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวรายใหญ่ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพสินค้า OTOP และสินค้าที่ระลึกเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชนและเพื่อเป็นแหล่งสร้างงานและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นและชุมชน รวมทั้งการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวชุมชนผ่านช่องทางที่หลากหลาย โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ (เว็บไซต์และแอปพลิเคชันต่างๆ)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่-สะเดา ที่ครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเชื่อมโยงกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและนิคมอุตสาหกรรมยาง (Rubber City) โดยการส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมยางพารา การขยายผลงานวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่การผลิตผลิตภัณฑ์ยางพาราปลายน้ำที่มีมูลค่าสูง เช่น การใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานวิศวกรรมหรือใช้ในอุตสาหกรรม (แผ่นยางปูพื้น ยางรองหมอนรางรถไฟ และยางรองคอสพาน) และวัสดุทางการแพทย์ (วัสดุจัดฟัน และสายน้ำเกลือ) ตลอดจนส่งเสริมการผลิตเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางที่มีการออกแบบ

ที่ทันสมัยเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมของภาคและเป็นฐานเศรษฐกิจที่สร้างรายได้อย่างยั่งยืน พัฒนา ระบบตลาดยางพารา (ตลาดท้องถิ่น ตลาดกลางยางพารา และตลาดซื้อขายล่วงหน้า) ให้ความเข้มแข็งและมี ระบบการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสามารถใช้เป็นตลาดอ้างอิงที่น่าเชื่อถือของผู้ซื้อ-ขายยางของประเทศและตลาดโลก

๒) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอล แบบครบวงจรในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานี และ ชุมพร เพื่อให้เป็นอุตสาหกรรมใหม่ของภาคและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับน้ำมันปาล์ม รวมทั้งส่งเสริมการผลิตและ จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลในตลาดต่างประเทศ และพัฒนาความร่วมมือในการ กำหนดมาตรฐานกลาง คุณภาพผลผลิตปาล์มน้ำมันของอาเซียนและกลไกความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อน บ้าน (มาเลเซีย อินโดนีเซีย ไทย) ในฐานะผู้ผลิตน้ำมันปาล์มรายใหญ่ของโลกในการกำหนดมาตรฐานราคา น้ำมันปาล์มเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดโลกและสร้างเสถียรภาพด้านราคา

๓) พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิตภาคเกษตรเพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และพัฒนาคุณภาพผลผลิตให้กับยางพาราและปาล์มน้ำมัน รองรับการพัฒนา อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในอนาคต รวมทั้งการแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ อาทิ เครื่องสำอาง ยา สมุนไพร เวชสำอาง ผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นต้น รวมทั้งการประชาสัมพันธ์และทำการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อเพิ่ม ช่องทางในการจำหน่ายยางพาราได้มากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร แนวทางการพัฒนา

๑) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค เช่น ข้าว ข้าวสาลี ข้าวหอมกระดังงา ข้าวเล็บนก ไม้ผล ถั่วลิสง มะพร้าว พืชไร่ พืชสวน ส้มโอและปศุ ศัตว์ โคขุนศรีวิชัย เพื่อให้เป็นสินค้ามูลค่าสูงและได้มาตรฐานส่งออก โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการปรับปรุง การปลูกพืช การบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยว และการแปรรูปเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่ม รวมทั้งส่งเสริมการทำเกษตรแปลงใหญ่ในพื้นที่ที่เหมาะสม (zoning) ส่งเสริมการประกอบธุรกิจ ออนไลน์ผ่านเครือข่าย การสื่อสารสาธารณะและเพิ่มช่องทางตลาดในกลุ่มตลาดเฉพาะ (Niche Market)

๒) ส่งเสริมให้มีการเพาะเลี้ยงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมการพัฒนากระบวนการผลิตที่มี ประสิทธิภาพและมีการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐานสุขอนามัยและเป็นไปตามกฎกติกาสากลการส่งเสริมการ จัดระเบียบเรือประมงเข้าสู่ระบบการควบคุมได้อย่างถูกต้อง มีมาตรการควบคุมและเฝ้าระวังการประมง IUU ที่มีประสิทธิภาพขึ้นไปจนถึง การพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ของสินค้าประมง รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเล ที่หลากหลายในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา และชุมพร

๓) ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อสร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเองและ ความมั่นคงทางด้านรายได้ให้กับเกษตรกรรายย่อยสามารถใช้ทรัพยากรและปัจจัยการผลิตอย่างคุ้มค่า โดยเฉพาะการทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์ผสมผสานรวมกับการปลูกยางพาราปาล์มน้ำมันและไม้ผล หรือพื้นที่ ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมัน ที่ไม่เหมาะสมให้ผลผลิตต่ำ ส่งเสริมการปลูกพืชพันธุ์ดี (ไม้ผล และพืชผัก รวมทั้งพืชเศรษฐกิจอื่น) ที่คำนึงถึง ความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดโดยการเพิ่มคุณภาพการเกษตร ให้ได้มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อสนับสนุนการทำเกษตรผสมผสาน

๔) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็น ระบบ โดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer) โดย สนับสนุน การรวมกลุ่มเกษตรกร การสร้างและพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กร/สถาบันเกษตรกรและพัฒนา

เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิต และบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบรวมทั้งสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งความรู้และแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรมและๆ

ทั่วถึง ยกระดับสินค้าและผู้ประกอบการให้มีความสามารถในการแข่งขันเชื่อมโยงเครือข่ายในรูปแบบคลัสเตอร์ สร้างความเชื่อมโยงธุรกิจชุมชนและSME ส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจ Startup และส่งเสริมการพัฒนาตามแนวทางประชารัฐ

๕) สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกรและชุมชน โดยสนับสนุนการเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร และช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ สร้างโอกาสในการเรียนรู้ระบบและตามอัธยาศัย ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ส่งเสริมให้ชุมชนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้านอาชีพศึกษาที่ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการแรงงานในภาคเพื่อเสริมสร้างรายได้และเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพ ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดในอนาคต รวมทั้งสนับสนุนชุมชนให้สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา โดยใช้ประโยชน์จากการพัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลและดิจิทัลแพลตฟอร์ม สื่อดิจิทัล เพื่อการศึกษาในทุกระดับทุกประเภทอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างโอกาสในการเข้าถึงระบบบริการ สาธารณสุข ตลอดจนพัฒนาความสามารถในการพึ่งพาตนเองและ การจัดการตนเอง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันด้านสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรมและการเชื่อมโยงการค้าโลก

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำแห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยว ที่มีชื่อเสียง โดยพัฒนาถนนเลียบริมชายฝั่งทะเลอ่าวไทยสายชุมพร -สุราษฎร์ธานี -นครศรีธรรมราช-สงขลา เชื่อมโยงกับสาย The Royal Coast ของภาคกลาง พัฒนาเส้นทางรถไฟเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว เชื่อมโยงฝั่งอันดามันและอ่าวไทย อาทิ สายท่าหนุ่น-พังงา-พุนพิน-ดอนสัก สายระนอง-ชุมพร และพัฒนาเส้นทางรถไฟเชื่อมโยงพื้นที่ ตอนเหนือ-ใต้ ขั้วฝั่งอันดามัน และสายระนอง-พังงา-กระบี่-ตรัง ควบคู่กับการพัฒนาเมืองภูเก็ต เมืองหาดใหญ่ รวมทั้งเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคให้เป็นเมืองน่าอยู่สามารถรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

๒) พัฒนาและสนับสนุนท่าเรือสำราญในจังหวัดภูเก็ตให้เป็นท่าเรือหลัก (Home port) ของโลก รวมทั้งพัฒนาท่าเรือแวะพัก (Port of Call) และท่าเรือสำราญให้มีมาตรฐานในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีศักยภาพของภาค (กระบี่ พังงา และสมุย)

๓) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา หาดใหญ่-สะเดา โดยเร่งรัดการพัฒนาโครงข่ายรถไฟ อาทิ รถไฟฟ้าหาดใหญ่-ปาดังเบซาร์ รถไฟทางคู่ชุมพร-สุราษฎร์ธานี-หาดใหญ่-สงขลา พัฒนาทางหลวงพิเศษ (Motor way) หาดใหญ่-ด่านพรมแดนสะเดา พัฒนาศูนย์กระจายสินค้าทุ้งสงเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงการขนส่งระบบราง รวมทั้งพัฒนาเมืองรอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองทุ้งสงและเมืองสะเดา (ปาดังเบซาร์) ตลอดจนพัฒนาท่าเรือสงขลาแห่งที่ ๒ เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าเชื่อมโยงกับท่าเรือชายฝั่งและท่าเรือหลักทั้งภายในและต่างประเทศ

๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางการค้าโลก โดยการพัฒนาและปรับปรุงท่าเรือที่มีอยู่ในปัจจุบันให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มศักยภาพ พัฒนาและปรับปรุงสนามบินนานาชาติและสนามบินภายในประเทศ พัฒนาโครงข่ายรถไฟเชื่อมโยงท่าเรือสงขลา ๒-หาดใหญ่-ปาดังเบซาร์-ปัตเตอร์เวอร์ธ (รัฐปีนัง มาเลเซีย) รวมทั้งพัฒนาโครงข่ายถนนสายหลักเป็น ๔ ช่องจราจร และการพัฒนา

โครงข่ายถนนสายรองให้เชื่อมโยงกับ ถนนสายหลักเพื่อสนับสนุนการขนส่งและกระจายสินค้าจากพื้นที่ตอนในสู่พื้นที่หลักได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาระบบส่งน้ำดิบ โดยการพัฒนาแบบโครงข่ายท่อส่งน้ำระบบจำหน่ายน้ำและการเพิ่มประสิทธิภาพระบบส่งน้ำให้เพียงพอเพื่อสนับสนุนปริมาณความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นและลดผลกระทบจากปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : อนุรักษ์ พื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะ ทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ ประมง และชายฝั่ง เพื่อเป็นปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรโดยอาศัยความร่วมมือของชุมชน ส่งเสริมการปลูกป่าชุมชน ป่าชายเลน การปลูกไม้เศรษฐกิจ การรักษาระบบนิเวศ ทางทะเล อนุรักษ์ฟื้นฟูสัตว์น้ำบริเวณป่าชายเลน และการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยใช้เทคโนโลยีและรูปแบบที่เหมาะสมกับแต่ละสภาพพื้นที่ และการจัดระเบียบและกำหนดกิจกรรม ทางเศรษฐกิจและสิ่งปลูกสร้าง บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลเพื่อลดผลกระทบต่อการกัดเซาะบริเวณชายฝั่ง รวมทั้งจัดการฐานข้อมูลเพื่อการวางแผน ทางทะเลที่เหมาะสม และระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ โดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการระบบการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำที่ทันสมัย จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้งและอุทกภัยในพื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมซ้ำซาก อาทิ พัทลุงและนครศรีธรรมราช รวมทั้งจัดหาน้ำ เพื่อชุมชนชนบทและน้ำเพื่อการบริโภคอุปโภคและการเกษตรที่เพียงพอ ตลอดจนการพัฒนาระบบสำรองและกักเก็บน้ำ และระบบส่งน้ำดิบโดยการพัฒนาแบบโครงข่ายท่อส่งน้ำ ระบบจำหน่ายน้ำ และการเพิ่มประสิทธิภาพระบบส่งน้ำให้เพียงพอเพื่อสนับสนุนปริมาณความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นในเขตเมือง เพื่อการอยู่อาศัย พาณิชยกรรม และบริการ และลดผลกระทบจากปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

๓) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานเพื่อสร้าง ความมั่นคงด้านพลังงาน โดยส่งเสริมการใช้พลังงานจากธรรมชาติ อาทิ ลม แสงแดด ชีวมวล (จากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร) และส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาร่วมลงทุนในสาขาพลังงาน โดยใช้รูปแบบการร่วมลงทุน ระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership: PPP) รวมทั้งส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ประหยัดพลังงานให้กับผู้ประกอบการ การให้ความรู้กับประชาชนในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๔) บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ โดยการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้าน การจัดการมลพิษ อาทิ ระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย และระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่เหมาะสม การให้ความรู้ การจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง ควบคู่กับการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนทุกวัย ทั้งในและนอกระบบการศึกษา รณรงค์การบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อลดปริมาณการเกิดของเสีย ส่งเสริมและเข้มงวดการดำเนินมาตรการ ๓ R (Reduce Reuse Recycle) ทั้งในระดับท้องถิ่นและชุมชน ส่งเสริมระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ปลายทางอย่างเหมาะสม เช่น การใช้ระบบฝังกลบที่ถูกหลักวิชาการ การแปลงขยะเป็นพลังงาน เป็นต้น สนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการควบคุมและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนท้องถิ่นและชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้วยมาตรการจูงใจ ทั้งมาตรการทางภาษีและมาตรการสนับสนุนงบประมาณ

๕. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

ในการวิเคราะห์แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันเพื่อ เป็นแนวทางในการพัฒนาแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ซึ่งยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันได้มีการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการการพัฒนาของพื้นที่จังหวัดกระบี่ .

โดยประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่เกี่ยวข้องกับความไม่สมดุลในด้านการพัฒนาทั้งการขยายตัวของเมือง การพัฒนาสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงปัญหาด้านสุขภาพ อย่างไรก็ตาม ประชาชนในจังหวัดกระบี่มีความเห็นด้วยกับยุทธศาสตร์ที่ ๑ ของจังหวัดกระบี่ว่าด้วยพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism) เพิ่ม ศักยภาพให้ได้มาตรฐานในระดับสากลและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคและนานาชาติในระดับ มากที่สุดทุกแนวทางแสดงให้เห็นถึงการขับเคลื่อนของจังหวัดกระบี่ในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาจังหวัดและความต้องการของประชาชน

๕.๑ ประเด็นความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ในการพัฒนายุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันมีประเด็นความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ดังนี้

๕.๑.๑. ความถดถอยของภาวะเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากการระบาดของโรคไวรัสโคโรนาหรือ COVID-๑๙ ที่ทำให้ธุรกิจท่องเที่ยวและธุรกิจอื่นๆ ต้องปิดกิจการ มีการยกเลิกการจองงาน ขณะที่การแพร่ระบาดของโรคยังมีการกลายพันธุ์ ที่สำคัญนักท่องเที่ยวซึ่งเป็นลูกค้ากลุ่มเป้าหมายของการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ไม่สามารถเดินทางเข้าพื้นที่ได้

๕.๑.๒ การขาดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ดี ซึ่งเกี่ยวข้องกับถนนหนทางและเส้นทางคมนาคมในหลายพื้นที่ยังไม่สะดวก การดูแลรักษาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวทั้งทางบกและทางทะเล การเชื่อมโยงของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดฝั่งอันดามันและอ่าวไทยยังไม่สะดวกเท่าที่ควร

๕.๑.๓ การขาดระบบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัญหาขยะ น้ำเสีย การขาดแคลนน้ำสำหรับการอุปโภค บริโภค ระบบการกำจัดขยะที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ปัญหาการจัดการขยะในท้องทะเล เป็นต้น

๕.๑.๔ ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติเนื่องจากการใช้ประโยชน์ทางการท่องเที่ยว แม้ว่าในช่วงของการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา หรือ COVID-๑๙ ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติในหลายพื้นที่ได้มีโอกาสฟื้นฟู แต่ในบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการยังไม่ได้รับการแก้ไขปัญหา อาทิ การบุกรุกพื้นที่ป่าหรือการวางแผนด้านขีดความสามารถในการรองรับทางการท่องเที่ยว เป็นต้น

๕.๑.๕ การบังคับใช้กฎหมายที่ไม่ทันสมัยและมีความทับซ้อนที่เกี่ยวข้องกับหลายกระทรวงหรือ กรม เช่นในพื้นที่ป่าชายเลน หรือกฎหมายด้านการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างรुक้าทางน้ำหรือทะเล หรือการใช้ประโยชน์พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในการท่องเที่ยวที่ติดขัดข้อกฎหมาย เป็นต้น

๕.๒. แนวคิดการพัฒนาพื้นที่กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยแนวคิดในการพัฒนาพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันตามแผนระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีแนวคิดในการพัฒนาดังต่อไปนี้

๕.๒.๑ การฟื้นฟูอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบจากโรคไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙) ใน ด้านมาตรการการเยียวยาผู้ประกอบการหรือมาตรการในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ การพัฒนา

ผู้ประกอบการให้มีความพร้อมต่อการท่องเที่ยววิถีใหม่ และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหาร จัดการ เป็นต้น

๕.๒.๒ การบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมแบบองค์รวม ทั้งการจัดการขยะพลาสติก ขยะอินทรีย์ และขยะทะเล การลดขยะตั้งแต่ต้นทาง การคัดแยกขยะ การจัดการขยะปลายทาง รวมถึงการบริหารจัดการน้ำเสีย การแก้ปัญหาอย่างรวดเร็ว การฟื้นฟูแนว ปะการัง การปกป้องทรัพยากรทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ เป็นต้น

๕.๒.๓ การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เน้นการบริหาร จัดการอย่างเป็นระบบ ทั้งระบบขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว ระบบการจัดคิวเข้าสู่ แหล่ง ท่องเที่ยว การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว การกระจายตัวของกิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่เพื่อลด การแออัดของนักท่องเที่ยว การจัดการการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๒.๔ การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ลดการพึ่งพิงนักท่องเที่ยว ในการ พัฒนาการ ท่องเที่ยวทางเลือก อาทิ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นต้น การพัฒนาอัตลักษณ์และเรื่องราวที่น่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อ สร้าง ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์ โดดเด่นและแตกต่างจากเมืองท่องเที่ยวอื่น ๆ

๕.๒.๕ การผลักดันเชิงนโยบายและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว อัน เนื่องมาจากการบุกรุกป่า โดยต้องเน้นการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงทรัพยากร การ แก้ไข ความขัดแย้งในด้านที่ดินทำกินระหว่างรัฐกับประชาชน การผลักดันให้เกิดการแก้ไขปัญหาและ การยกเลิก กฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ปัญหากฎหมายที่ซ้อนทับกัน

๕.๒.๖ การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและนักท่องเที่ยว โดยเน้นการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และสุขอนามัยของประชาชนและนักท่องเที่ยว การสร้างเมืองน่าอยู่ และการ พัฒนาระบบสาธารณสุขภาคที่ทันสมัยเพื่ออำนวยความสะดวกกับประชาชนและนักท่องเที่ยว การส่งเสริมอาชีพ และการเพิ่มโอกาสในการสร้างรายได้ให้กับประชาชน การลดผลกระทบที่เกิดขึ้น ทางด้านเศรษฐกิจ เป็นต้น

๕.๒.๗ การสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันครอบครัว ลดปัญหาสังคมและความเหลื่อมล้ำ ส่งเสริมด้านการเรียนรู้และการศึกษาของเยาวชน การพัฒนาเยาวชนคนรุ่นใหม่ให้รู้เท่าทันต่อสังคมที่มีการ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

เป้าหมายการพัฒนา

โดยยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ได้มี การกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาไว้ ๓ แนวทาง โดยเป้าหมายอันดับหนึ่ง คือ “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่เน้น คุณค่าและเกษตรแนวใหม่เพื่อสังคมแห่งความสุขและวิถีชีวิตที่ยั่งยืน”

โดยนิยามการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าหมายถึงการท่องเที่ยวที่มีทรัพยากรธรรมชาติเป็นฐาน โดยเพิ่ม คุณค่า ประสบการณ์ การเรียนรู้ให้กับนักท่องเที่ยวด้วยต้นทุนที่มีอยู่หรือที่สร้างขึ้นใหม่ เช่น การท่องเที่ยวเชิง สุขภาพ นักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมทัศนียภาพที่สวยงามและได้รับคุณค่าเพิ่มในบริการด้านสุขภาพ การท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม ท่องเที่ยวชุมชน ฯลฯ

พันธกิจ (Mission)

๑. ฟื้นฟู เยียวยา ผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในกลุ่ม จังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ผลักดันให้เกิดโครงการ ที่มีผลกระทบหลายมิติและทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์ เช่น โครงการบ่อปลา ยักษ์

๒. เร่งสร้างนวัตกรรมบริการและการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง (High valued services) ซึ่ง มีความหลากหลาย นำไปสู่การพัฒนาและสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับวิถีชีวิตใหม่ (New normal) โดยใช้ความโดดเด่นของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย เน้นประสบการณ์ การเรียนรู้ ผสมผสานวิถีชีวิต เช่น ท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงวัฒนธรรม

๓. ส่งเสริมให้พัฒนาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและความปลอดภัย โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขปโภค รวมทั้งพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยวและส่งเสริมด้านการตลาดประชาสัมพันธ์ในระดับโลก เพื่อยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว

๔. ผลักดันให้เกิดการเกษตรยั่งยืน (Sustainable Farming) และเกษตรสมัยใหม่ (Smart Farming) อย่างครบวงจร ให้มีผลิตผลและมีมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน เพื่อความมั่นคงทางอาหาร และ สนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๕. พัฒนาและเสริมสร้างทักษะด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนา SME ให้เป็นผู้ประกอบการแบบ Smart Enterprise ทักษะการใช้เทคโนโลยีในการทำเกษตรรูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งสร้างความเข้มแข็ง โดยการรวมกลุ่มการสร้างตลาดรองรับผลิตผลเกษตร ซึ่งจะสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๖. พัฒนาให้อันดามันเป็นเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City) โดยยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวก เน้นความปลอดภัย ด้วย เทคโนโลยีล้ำสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๗. พัฒนาทักษะให้คนมีสมรรถนะสูงและมีความรับผิดชอบต่อสังคม กระจายรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำ เป็นสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนและสร้างภูมิคุ้มกัน ทางสังคม

๘. ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาาระบบสาธารณสุข โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ป้องกันและเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่อยุทธภัยพิบัติและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าประสงค์รวม (Objectives)

๑. เพื่อให้ผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) สามารถฟื้นตัวกลับมาได้อย่างรวดเร็ว

๒. เพื่อยกระดับการพึ่งพาตนเองภายในท้องถิ่น เน้นการสร้างเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ ๆ ที่หลากหลาย เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวเน้นมูลค่าที่มีมาตรฐานและปลอดภัย การใช้การเกษตรยั่งยืนและเกษตรแนวใหม่อย่างครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่าในการผลิตของห่วงโซ่มูลค่า (Value chain) ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๓. เพื่อให้สังคมมีความสุขถ้วนหน้า ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง มีความมั่นคงในทุกมิติ มีความยืดหยุ่นสามารถพาตนเองและครอบครัวให้ก้าวผ่านวิกฤติต่าง ๆ รวมทั้งใช้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (Resilience)

๔. เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารภาครัฐที่ตอบสนองกับความต้องการของประชาชน

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)

จากการวิเคราะห์จุดแข็งและความพร้อมของแต่ละจังหวัดในกลุ่มอันดามันโดยแยกเป็นศักยภาพพร้อมและศักยภาพเฉพาะจังหวัด จึงกำหนดจุดยืนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันที่ เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยว ดังนี้ “แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้วยทรัพยากรธรรมชาติระดับโลก (World Class Wellness Tourism)”

๑. ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาตามหลักการข้างต้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา กลุ่มจังหวัดโดย

เกี่ยวข้องกับประเด็นการพัฒนา ๒ ประเด็น ได้แก่ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พื้นฟู เศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและกิจการต่อเนื่องอื่น ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) และประเด็นการพัฒนาที่ ๒ สนับสนุน และพัฒนาการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พื้นฟูเศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยว และกิจการต่อเนื่องอื่น ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)

วัตถุประสงค์

ก. เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและกิจการต่อเนื่อง อื่น ๆ ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ให้สามารถกลับมาสู่ภาวะปกติหรือดีกว่าและปลอดภัยยิ่งกว่าเดิม

ข. เพื่อเร่งการจ้างงาน พัฒนา หรือเพิ่มทักษะอาชีพ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวในกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

ค. เพื่อเร่งสร้างความเชื่อมั่น ความปลอดภัย และการบริการที่เป็นมาตรฐานให้กับ นักท่องเที่ยว

ง. เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ในการร่วมมือเพื่อหาแนวทางในการฟื้นฟูเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาแนวทางในการฟื้นฟูเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ

๑. ขยายเวลาการพักชำระหนี้ ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ และธนาคาร เฉพาะกิจ รวมถึงลดดอกเบี้ยให้ระหว่างการพักหนี้

๒. สนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Soft Loan) สำหรับฟื้นฟูกิจการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-๑๙

๓. เร่งศึกษาพฤติกรรม ความคาดหวังของนักท่องเที่ยว ที่เปลี่ยนแปลงไปภายหลังการระบาด ของ COVID-๑๙ เพื่อพัฒนามาตรฐานและรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ ๆ (New normal tourism)

๔. จัดตั้งกองทุนระดับท้องถิ่นเพื่อเยียวยา ช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ ด้วยมาตรการสร้าง แรงจูงใจ ด้านภาษี

๕. เร่งสร้างความเข้มแข็งแก่เครือข่ายชุมชนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการกับวิกฤติเบื้องต้นได้ ด้วยตนเอง

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ เร่งสร้างความเชื่อมั่นความปลอดภัยและการบริการที่เป็นมาตรฐาน ให้กับนักท่องเที่ยว

๑. เร่งยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัยสิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐานเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

๒. ยกระดับมาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามแนวทางการความปลอดภัยด้าน สุขอนามัย

๓. เร่งรัดการพัฒนาและแก้ไขปัญหาด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น การประกอบกิจการที่ไม่ เป็นไปตามกฎหมาย หรือการหลอกลวงนักท่องเที่ยว เป็นต้น

๔. เร่งจัดการบริหารระบบบริการสาธารณสุข ให้สามารถรองรับสภาวะวิกฤติใหม่ได้อย่างฉับไวและเพียงพอ เช่น การฉีดวัคซีนป้องกันโควิด-๑๙ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันหมู่

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ เร่งการจ้างงาน เพิ่มทักษะอาชีพ บุคลากรด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

๑. เร่งการจ้างงาน ผู้ว่างงาน ผู้ได้รับผลกระทบจากโควิด ๑๙

๒. ฝึกอบรมอาชีพใหม่ หรือเพิ่มทักษะใหม่ ๆ

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ ถอดบทเรียนจากโมเดลต่าง ๆ ทั้งจากในและต่างประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมและป้องกัน

๑. ศึกษาผลการดำเนินงาน จุดอ่อน จุดแข็ง (Pros & Cons) ของโมเดลการป้องกันและ แก้ปัญหาในต่างประเทศหรือเมืองที่มีความใกล้เคียงกัน เพื่อนำมาออกแบบแนวทางที่เหมาะสม เช่น Phuket Tourism Sandbox

๒. สนับสนุนให้เกิดโอกาสและแนวทางใหม่ ๆ ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในท้องถิ่น เพื่อลดการพึ่งพาเศรษฐกิจโลก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ สนับสนุนและพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม วัตถุประสงค์

ก. เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและความปลอดภัย ข. เพื่อศึกษาวิจัยและสร้างนวัตกรรมการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า

ค. เพื่อพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยวและกิจการเกี่ยวเนื่อง

ง. เพื่อพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเพิ่มมูลค่า กฎหมาย และมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

จ. เพื่อสร้างการตลาดการท่องเที่ยวในระดับโลก

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาและฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน ความปลอดภัย

๑. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐานให้มีศักยภาพรองรับการท่องเที่ยว เน้นคุณค่า

๒. พัฒนาและยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัยสิ่งแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยว และโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

๓. เพิ่มประสิทธิภาพระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและรองรับ ภัยพิบัติและสาธารณภัยด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

๔. พัฒนาระบบมาตรฐานความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

๕. ฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๖. เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างชาญฉลาด

๗. เชื่อมโยงการคมนาคมทั้งทางบก ทางอากาศและทางทะเล ที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวเมือง รองกับแหล่งท่องเที่ยวเมืองหลัก

๘. วางแผนและพัฒนาระบบสาธารณูปโภค อาทิ พลังงานไฟฟ้า น้ำอุปโภค บริโภค ให้เพียงพอกับการขยายตัวของการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจในอนาคต

๙. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการของเสียจากครัวเรือนและกิจกรรมด้านเศรษฐกิจอย่าง ครบวงจร เช่น น้ำเสีย ขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม re-use, recycle

๑๐. พัฒนาระบบผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดิน ให้สอดคล้องต่อความต้องการของ ท้องถิ่นและการพัฒนาที่สมดุล เพื่อรองรับการขยายตัวของเมือง และการเป็นบ้านหลังที่สอง (Second home) ของชาวไทยและชาวต่างชาติ

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑. ร่วมกับสถาบันการศึกษาในพื้นที่ พัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ๆ การท่องเที่ยวเน้น คุณค่า

๒. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพยากรณ์แนวโน้มทิศทางและรูปแบบการท่องเที่ยวในอนาคต
  ๓. ศึกษา วิจัย และสร้างมาตรการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานตาม ความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) ในภาพรวมของกลุ่มจังหวัดอันดามัน
  ๔. วางแผนการพัฒนายุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว
  ๕. พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและสร้างเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อสร้างการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน
  ๖. วางระบบการบริหารจัดการ สร้างความสมดุล การขยายตัวและการเติบโตของ นักท่องเที่ยวและการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว
  ๗. ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการเติบโต ทางด้านเศรษฐกิจบนฐานการรักษาสิ่งแวดล้อมที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว
  ๘. จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลสำหรับนักท่องเที่ยวที่จะลงทุนในด้านท่องเที่ยวอันดามัน
- แนวทางการพัฒนาที่ ๓** พัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ
๑. พัฒนาหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ให้ตอบโจทย์ความต้องการของอุตสาหกรรมและผู้เรียน
  ๒. พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ผู้ประกอบการให้มีทักษะการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า
  ๓. จัดตั้งศูนย์หรือสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการฝึกอบรมและพัฒนาศูนย์การเรียนรู้การท่องเที่ยว
  ๔. พัฒนาทักษะภาษา Reskill/Upskill ประชาชนในพื้นที่เพื่อเป็นฐานทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว
- แนวทางการพัฒนาที่ ๔** พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์หลากหลาย
- ตอบสนองการท่องเที่ยววิถีใหม่ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๑. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ ที่เน้นคุณภาพและเพิ่มมูลค่าจากฐานทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายและมีชื่อเสียงระดับโลก (World Class Value-Based Tourism) Satun Geo-Park Phuket Gastronomy city อ่าวเจมส์บอนด์ ฯลฯ เช่น Romantic Andaman Route Andaman Go Green
  ๒. กำหนดจุดเน้นเพื่อพัฒนาสู่การท่องเที่ยวระดับโลก โดยเชื่อมโยงจุดแข็งในพื้นที่และกิจกรรมระหว่างกลุ่ม เช่น เส้นทางท่องเที่ยวเชิงกีฬาอันดามัน การเชื่อมโยงสปากับเชิงการแพทย์ (Andaman Health Tourism)
  ๓. สร้างการมีส่วนร่วมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า
  ๔. สนับสนุนให้มีระบบติดตาม ระบบการรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย
  ๕. สร้างมาตรฐานการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งศึกษาและเสนอการปรับปรุงร่าง กฎหมายที่สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว
- แนวทางการพัฒนาที่ ๕** ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวในระดับโลก
๑. พัฒนาและยกระดับการตลาดท่องเที่ยวในทุกสาขาให้มีศักยภาพต่อการแข่งขันในตลาดโลก
  ๒. ใช้ข้อมูล Big data วิเคราะห์ในการสร้างภาพลักษณ์และจัดการข้อร้องเรียน ด้านการ ท่องเที่ยว การบริการ ให้มีความเหมาะสมและเป็นธรรม
  ๓. การเชื่อมโยงการบริการระหว่างธุรกิจการท่องเที่ยวในแต่ละรูปแบบและผู้เล่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ แพคเกจที่สร้างสรรค์และน่าสนใจ
  ๔. ขยายตลาดโดยสร้างเครือข่ายและเชื่อมโยงวิสาหกิจท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในกลุ่ม จังหวัด เช่น ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพกับท่องเที่ยวชุมชน

๕. ในการท่องเที่ยวแต่ละแบบ เชื่อมโยงธุรกิจที่เกี่ยวข้องให้เกิดประสิทธิภาพเพื่อบริการที่ดีและยุติธรรมต่อนักท่องเที่ยว เช่น ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ทำการเชื่อมโยงการบริการเชิงการแพทย์ การบริการสปา การบริการรถเช่า ของฝาก ฯลฯ

๖. พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ และส่งเสริม การนำข้อมูลสารสนเทศและงานวิจัยมาใช้ในการพัฒนา

๗. เชื่อมโยงเครือข่ายทางการท่องเที่ยว การค้าและบริการกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

๘. พัฒนาความสัมพันธ์กับต่างประเทศในรูปแบบบ้านพี่เมืองน้องหรือแลกเปลี่ยนด้าน วัฒนธรรมและพื้นฐานเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

๙. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการท่องเที่ยว เน้นการสื่อสารที่เป็นจุดแข็งและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๑๐. พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่สนับสนุนการเติบโตด้านการตลาดท่องเที่ยวในอนาคต

๖. แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ ฉบับทบทวนรอบปี พ.ศ.๒๕๖๕

ในการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ได้มีการวิเคราะห์แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ ฉบับทบทวน รอบปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นการกำหนดแนวทางหลักในการกำหนดทิศทางการพัฒนาของแต่ละภาคส่วน เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดกระบี่ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งด้านการท่องเที่ยว เกษตร อุตสาหกรรม พลังงาน สังคม และสิ่งแวดล้อม ภายใต้วิสัยทัศน์ “เมืองท่องเที่ยวคุณภาพระดับนานาชาติ เกษตรอุตสาหกรรมยั่งยืน สังคมน่าอยู่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและปรับตัวเท่าทันต่อบริบทการเปลี่ยนแปลง” โดยเป็นการปรับแผนพัฒนาจังหวัดสำหรับการดำเนินการในปีสุดท้ายของแผนนี้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ซึ่งเป็นช่วงปีที่ทุกภาคส่วนกำลังเผชิญกับผลกระทบของการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนาหรือ COVID-๑๙ ทำให้ภาคการท่องเที่ยวที่เป็นภาคส่วนหลักของจังหวัดกระบี่ต้องเผชิญกับภาวะถดถอย ขณะที่ภาคการเกษตรและภาคอื่น ๆ ได้รับผลกระทบและอยู่ในภาวะถดถอยเช่นเดียวกัน ในขณะเดียวกัน แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติได้โอกาสในการฟื้นฟูมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น

โดยสามารถวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการที่สำคัญของแต่ละพื้นที่ในจังหวัดกระบี่ ที่เกี่ยวข้องกับภาคการท่องเที่ยวได้ดังนี้

๑. ปัญหาน้ำเสียในพื้นที่อ่าวนางและพื้นที่อื่น ๆ ในจังหวัดที่ขาดการจัดการระบบการบำบัดน้ำเสีย

๒. ถนนเลียบเมืองในพื้นที่ตำบลหนองทะเล อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

๓. ท่าเทียบเรือสำราญขนาดใหญ่ (Cruise)

๔. สิ่งอำนวยความสะดวกด้านระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการในพื้นที่เกาะลันตา

๕. ปัญหาด้านความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว

๖. ปัญหาด้านการจัดการขยะ

๗. การขาดป้ายสื่อความหมายทางการท่องเที่ยวในหลายพื้นที่

๘. ชุมชนท้องถิ่นหลายพื้นที่ต้องการการส่งเสริมและสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว

๙. ขาดการวางแผนการบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะในแหล่งท่องเที่ยว

ในด้านการท่องเที่ยวมีความเกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ คือ พัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism) เพิ่มศักยภาพให้ได้มาตรฐานในระดับสากลและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคและนานาชาติ มีงบประมาณที่ได้รับจัดสรรในปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๒ จำนวน ๒๙๖.๓๘

ล้านบาท ซึ่งจากการดำเนินงานพบว่าสามารถดำเนินงานได้ตามตัวชี้วัด โดยสำนักงานจังหวัดกระบี่ (๒๕๖๔) ได้สรุปถึงแนวทางการพัฒนาจังหวัดกระบี่ในด้านการท่องเที่ยว ดังนี้

๑. การบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ชยะ น้ำเสียและมลภาวะทางอากาศ โดยเน้นที่ระบบบำบัดน้ำเสียและการกำจัดขยะ

๒. การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของการท่องเที่ยวและระบบการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยวทางน้ำ

๓. การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายตามศักยภาพของจังหวัดกระบี่ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงอาหาร การท่องเที่ยวชალาล การท่องเที่ยวโดยชุมชน

๔. การบริหารจัดการระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

๕. การสื่อสารการตลาดและการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

๖. การขับเคลื่อนธุรกิจการท่องเที่ยวสีเขียวให้เพิ่มขึ้น

จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

จากข้อมูลสถานการณ์การท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ยุทธศาสตร์การพัฒนการท่องเที่ยวไทย ระยะที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันและแผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ ฉบับทบทวน รอบปี พ.ศ. ๒๕๖๕ รวมถึงการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาและประเด็นการพัฒนการท่องเที่ยวในภาคใต้ฝั่งอันดามันและจังหวัดกระบี่ สามารถวิเคราะห์สถานการณ์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคของการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ได้ ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)

๑. ทรัพยากรธรรมชาติทางการท่องเที่ยวที่มีความสวยงาม อุดมสมบูรณ์ และมีความหลากหลายไม่ว่าจะเป็นทางทะเลและชายหาด ภูเขา ถ้ำและน้ำตก ตลอดจนป่าไม้ ที่มีชื่อเสียงในระดับประเทศและนานาชาติ

๒. การท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายของรูปแบบท่องเที่ยวทั้งทางทะเล ทางบก วิถีชุมชน เชิงสุขภาพ และศิลปวัฒนธรรมเป็นทางเลือกให้นักท่องเที่ยว

๓. กิจกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่มีศักยภาพในการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณค่าสูงที่สามารถนำเสนอประสบการณ์การท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของจังหวัดกระบี่บนฐานความเรียบง่าย ความผ่อนคลายและความโรแมนติก

๔. ท่าเลที่ตั้งของจังหวัดกระบี่ตั้งอยู่ในพื้นที่เชื่อมโยงกับหลายจังหวัดทั้งฝั่งอ่าวไทยได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสุราษฎร์ธานี และฝั่งอันดามันได้แก่ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดพังงา และจังหวัดตรังที่ก่อให้เกิดความเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยว รวมถึงการมีระบบการคมนาคมที่สะดวกทั้งทางถนน ทางน้ำ และทางอากาศที่มีความพร้อมรองรับการเดินทางสามารถเข้าถึงจากทั้งภายในและต่างประเทศ คือ ท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่

๕. ความเข้มแข็งของประชาคมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ที่ยึดมั่นปณิธานกระบี่ในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยว ทั้งด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติด้วยการท่องเที่ยวสีเขียว การสงวนพื้นที่ชายหาดและท้องทะเล มีให้ผู้ประกอบการวางสิ่งกีดขวางบนชายหาดหรือประกอบกิจกรรมและเล่นกีฬาในทะเลที่ขัดต่อทัศนียภาพและการพักผ่อนอย่างสงบของนักท่องเที่ยว

๖. ความพร้อมของคนกระบี่ต่อการรองรับการท่องเที่ยว ดังเช่นคำขวัญของจังหวัดกระบี่ที่ว่า “เมืองน่าอยู่ ผู้คนน่ารัก” โดยคนกระบี่มีวัฒนธรรมและเครือข่ายทางสังคมที่เข้มแข็งอยู่ร่วมกันอย่างเป็นสุขภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม มีวิถีชีวิตเรียบง่าย มีความสมานฉันท์ และมีความเป็นมิตร

๗. เครือข่ายการท่องเที่ยวภาคเอกชนที่มีความแข็งแกร่งและยึดมั่นในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่มีความสมัครใจ และมุ่งมั่นในการขับเคลื่อนเมืองท่องเที่ยวคุณค่าสูงที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ

จุดอ่อน (Weaknesses)

๑. ขาดระบบการบริหารจัดการและโครงสร้างพื้นฐานในการจัดการสิ่งแวดล้อมไม่เพียงพอรองรับมลภาวะที่เพิ่มสูงขึ้น เช่น ระบบบำบัดน้ำเสีย ที่กำจัดขยะ เป็นต้น ทำให้แหล่งท่องเที่ยว ขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อยก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งขยะ น้ำเสีย การบุกรุกทำลายป่า รวมถึงภัยธรรมชาติ

๒. การบูรณาการของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ กับเครือข่ายภาคเอกชน และชุมชนท่องเที่ยวในการพัฒนาการท่องเที่ยวยังไม่มีประสิทธิภาพ

๓. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหายังดูแลจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างไม่ครอบคลุมเนื่องจากความแตกต่างของหน่วยงานต้นสังกัดที่มีกระทรวง กรม กองที่แตกต่างกัน

๔. การบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ต่อผู้ฝ่าฝืนและกระทำความผิด รวมถึงการควบคุมและกับสถานประกอบการที่พักโรงแรม หรือร้านค้า ร้านอาหารในการจัดการบำบัดของเสียอย่างจริงจังและต่อเนื่องยังไม่มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดผลกระทบและมีการปล่อยมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม รวมถึงความผิดด้านอาชญากรรม

๕. โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวยังไม่ได้มาตรฐานเพียงพอต่อการรองรับปริมาณนักท่องเที่ยวที่สูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งท่องเที่ยวภายใต้ความเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณค่าสูง เช่น ถนนเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว ท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว สนามบินรองรับผู้โดยสารและเครื่องบินไม่เพียงพอจากที่มีปริมาณเพิ่มขึ้น

๖. ระบบความปลอดภัยยังไม่มาตรฐานและเป็นระบบโดยเฉพาะอย่างยิ่งความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว รวมถึงกล้องวงจรปิดที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ของจังหวัดกระบี่

โอกาส (Opportunities)

๑. กระแสการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นกระแสการท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับโลก ส่งผลให้นักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพเดินทางมาเยือนจังหวัดกระบี่มากขึ้น โดยเป็นตลาดนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มที่มีคุณภาพ และมีกำลังจ่ายในการท่องเที่ยวสูง

๒. นโยบายของรัฐบาลให้ความสำคัญต่อการพัฒนาภาคเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพของจังหวัดกระบี่ และจังหวัดในกลุ่มจังหวัดอันดามัน ซึ่งเป็นแหล่งสร้างรายได้ด้านการท่องเที่ยว จึงมีโอกาที่จะได้รับการสนับสนุนในการพัฒนาด้านต่าง ๆ มากขึ้น

๓. การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลกและกระแสโลก ส่งผลให้เกิดความนิยมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ซึ่งจังหวัดกระบี่มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพหลายแห่ง เช่น น้ำตกร้อน น้ำพุร้อนเค็มและธุรกิจบริการสุขภาพที่พร้อมให้บริการ

๔. ด้วยการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในจังหวัดกระบี่สูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวในกลุ่มอาเซียนและชาวมุสลิม ส่งผลให้เศรษฐกิจขยายตัว จากการลงทุนและการประกอบการที่เพิ่มขึ้น

๖. สื่อมวลชนในช่องทางต่างๆ เช่น โทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต รวมถึงสื่อสมัยใหม่ประเภทบล็อกเกอร์ ยูทูบเบอร์ ให้ความสนใจเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดสู่สาธารณชนผ่านช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ ทั้งสื่อเดิมและสื่อสมัยใหม่

๗. เครือข่ายสถาบันการศึกษาและแหล่งทุนวิจัยและพัฒนาหลายแห่งให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนและพัฒนาจังหวัดกระบี่ผ่านงานวิจัยและนวัตกรรมในรูปแบบทุนวิจัยและความร่วมมือทางวิชาการ

๘. ความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร และเทคโนโลยีดิจิทัลทำให้มีการสื่อสารเอกลักษณ์และความโดดเด่นของจังหวัดกระบี่ด้วยระบบเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมถึงการนำมาใช้ประโยชน์ในการสร้างประสบการณ์ให้กับนักท่องเที่ยว

อุปสรรค (Threats)

๑. แนวโน้มที่ตลาดการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่มีการเปลี่ยนแปลง โดยนักท่องเที่ยวชาวจีนมีการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่เพิ่มสูงขึ้นนับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวบางกลุ่ม เช่น ชาวรัสเซีย จีน ไม่สอดคล้องนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มลูกค้าเดิมที่รักความสงบ เช่น ชาวสแกนดิเนเวีย ทำให้กลุ่มนักท่องเที่ยวที่รักความสงบอาจจะเปลี่ยนเป้าหมายการเดินทางจากจังหวัดกระบี่เพื่อแสวงหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่

๒. การดำเนินโครงการพัฒนาของหน่วยงานต่าง ๆ ขาดการศึกษาและวิเคราะห์ผลกระทบ รวมถึงขาดการดำเนินการที่เป็นระบบก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. สถานการณ์ความผันผวนของเศรษฐกิจโลกมีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจประเทศและจังหวัดกระบี่

๔. การก่อการร้ายสากลและอาชญากรรมข้ามชาติ ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในการท่องเที่ยวของจังหวัดและประเทศ

๕. การแข่งขันทางการท่องเที่ยวสูงขึ้น มีคู่แข่งทั้งในประเทศและประเทศในภูมิภาคอาเซียนต่างให้ความสำคัญกับการกำหนดกลยุทธ์การตลาดเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวไปท่องเที่ยว

๖. การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา หรือ COVID-๑๙ ส่งผลกระทบทางลบต่อภาคธุรกิจการท่องเที่ยวที่ขาดรายได้มาเป็นระยะเวลานาน เนื่องจากต้องปิดตัวลง

๗. แผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ตามที่แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยเน้นคุณค่า (High Value) และความยั่งยืนทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม มุ่งพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีความสมดุลและกระจายรายได้อย่างทั่วถึง พร้อม รับมือกับความเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ ภายใต้วิสัยทัศน์ “การท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็น อุตสาหกรรมที่เน้นคุณค่า มีความสามารถในการปรับตัว เติบโตอย่างยั่งยืนและมีส่วนร่วม (Rebuilding High Value Tourism Industry with Resilience, Sustainability and Inclusive Growth)” และจากสถานการณ์การท่องเที่ยว ปัญหา อุปสรรค และผลกระทบ

จากการเติบโตของการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ที่ผ่านมา การกำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ครั้งนี้จึงกำหนดให้มุ่งเน้นการขับเคลื่อนจังหวัดกระบี่ให้เป็น “เมืองท่องเที่ยวคุณค่าสูงที่มีคุณภาพระดับนานาชาติบนฐานการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน” “High-value Tourism Destination with International Standard Based on Sustainable Management through the Collaboration of all Tourism Stakeholders”

เป้าหมายของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

เพื่อกำหนดเป้าหมายการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวคุณค่าสูงจังหวัดกระบี่ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ในการเป็น “เมืองท่องเที่ยวคุณค่าสูงที่มีคุณภาพระดับนานาชาติบนฐานการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน” และสอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ ที่ต้องการ พัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อสร้างเสริมความเข้มแข็ง ยึดหยุ่น ยั่งยืน และมีส่วนร่วม เพื่อมอบประสบการณ์การท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่า บนพื้นฐานของการบูรณาการเชื่อมโยงทุกภาคส่วนและสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ในประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและยั่งยืน เพิ่มศักยภาพให้ได้มาตรฐานสากลบนฐานอัตลักษณ์และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคและนานาชาติจึงได้กำหนดภายใต้เป้าหมายในการพัฒนาการท่องเที่ยวใน ๖ ด้านต่อไปนี้

(๑) เพื่อพัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่หลากหลาย มีความโดดเด่นและเติบโต อย่างยั่งยืนในระดับนานาชาติ เชื่อมโยงกับศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน มีอัตลักษณ์ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๒) เพื่อพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์ มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ อย่างมีเสถียรภาพ สร้างงาน สร้างรายได้และกระจายรายได้ถึงชุมชน

(๓) เพื่อพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีศักยภาพในการบริการระดับสากลบนฐานอัตลักษณ์ท้องถิ่น มีความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับมือการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

(๔) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบคมนาคม และสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อมรองรับคน ทั้งมวลสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว

(๕) เพื่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน สมดุลกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี เชื่อมโยงการท่องเที่ยวของจังหวัดสู่ภูมิภาคและนานาชาติ

(๖) เพื่อยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว และสุขอนามัยสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีแก่นักท่องเที่ยว

ตัวชี้วัดหลักระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

(๑) อัตราการขยายตัวรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ จากปีที่ผ่านมา

(๒) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ จากปีที่ผ่านมา

(๓) การพัฒนาทักษะของบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้มีศักยภาพสูงขึ้น โดยผ่าน การฝึกอบรมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐

(๔) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก หรือโครงสร้างพื้นฐานไม่ น้อยกว่า ๕ แห่งต่อปี

(๕) จำนวนชุมชนท่องเที่ยวและสถานประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ที่เข้าสู่ เกณฑ์มาตรฐานแต่ละประเภทสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า ๕ แห่งต่อปี

- (๖) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่เข้าสู่ Smart City ไม่น้อยกว่า ๒ แห่ง
- (๗) ร้อยละของจำนวนพื้นที่ตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพน้ำทะเลจากการ ตรวจวัดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานระดับดี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของจำนวนตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด
- (๘) จำนวนอุบัติเหตุที่เกิดกับนักท่องเที่ยวต่างชาติลดลง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี
- (๙) แหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการด้านสุขภาพ ผ่านการตรวจประเมินรับรองตาม มาตรฐาน ร้อยละ ๑๐๐
- (๑๐) จำนวนกิจกรรมหรือการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับภูมิภาคและต่างประเทศ ไม่น้อยกว่า ๕ กิจกรรม/ครั้งต่อปี

พันธกิจ

๑) พัฒนาและยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวภายใต้แนวคิดเมืองท่องเที่ยว คุณค่าสูง ที่มีความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมขนส่ง สาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกในระดับสากล ที่มุ่งเน้นความยั่งยืนบนฐานทรัพยากรทั้งทางธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วิถี ชีวิตชุมชน อัตลักษณ์วัฒนธรรม และเกื้อหนุนเศรษฐกิจฐานราก รวมถึงการสร้างสุขอนามัย ความปลอดภัยทางด้านชีวิต ทรัพย์สิน และสุขภาพของนักท่องเที่ยวในยุค New Normal ๓๕

๒) สร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวภายใต้รูปแบบเฉพาะของจังหวัดกระบี่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ภายใต้ธรรมชาติที่สวยงาม อัตลักษณ์และวิถีชีวิตของชาวกระบี่ และประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

๓) พัฒนาสินค้าและบริการ ตลอดจนมาตรฐานของสถานประกอบการทางการท่องเที่ยว ด้วยแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเศรษฐกิจหมุนเวียนภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชนและทุกภาคส่วน ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริการ

๔) สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเมืองน่าอยู่บนฐานการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพระดับ นานาชาติ ส่งเสริมให้เกิดการขับเคลื่อนเมืองท่องเที่ยวคุณภาพด้วยการพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีศักยภาพ การบริการระดับนานาชาติเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวในยุคการท่องเที่ยวแบบปกติใหม่บนความเป็นมิตร และจริงใจของคนกระบี่

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวคุณค่าสูงจังหวัดกระบี่ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) จะบรรลุวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ และพันธกิจ ได้นั้นจำเป็นต้องมีการขับเคลื่อนภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนา ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ๑. การพัฒนาและบริหารจัดการเมืองท่องเที่ยวคุณค่าสูง (High Value Destination Development)
- ๒. การพัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวคุณค่าสูง (High Value Tourism Products and Services)
- ๓. การพัฒนาทุนมนุษย์เพื่อการท่องเที่ยวคุณค่าสูง (Human Capital for High Value Tourism)
- ๔. การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวคุณค่าสูง (High Value Tourism Facilities)
- ๕. การสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวคุณค่าสูง (High Value Tourism Experience)
- ๖. การสร้างความเชื่อมั่นต่อการท่องเที่ยวคุณค่าสูง (High Value Tourism Trust)

แนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

การดำเนินงานของแต่ละยุทธศาสตร์ได้กำหนดเป้าประสงค์ตามแนวทางการพัฒนาในลักษณะของกลยุทธ์จำแนกตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนรวมทั้งสิ้น ๖ แนวทางการพัฒนา ดังต่อไปนี้

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่หลากหลาย มีความโดดเด่น และเติบโตอย่างยั่งยืนในระดับนานาชาติ เชื่อมโยงกับศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน มีอัตลักษณ์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

๑.๑ แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ วัฒนธรรม และชุมชนของประเทศไทยมีมาตรฐานความยั่งยืน ระดับสากล

๑.๒ จังหวัดกระบี่มีการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพในการลดผลกระทบที่เกิดต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ รวมถึงการกำจัดของเสียและลดมลพิษ เพื่ออนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์

๑.๓ การพัฒนาเมืองท่องเที่ยวคุณภาพสูงภายใต้แนวคิดการท่องเที่ยวสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

(๑.๑) พัฒนาโซนการท่องเที่ยวหลักของจังหวัดให้เป็นเมืองท่องเที่ยวสีเขียวระดับอาเซียนและเป็นเมืองอัจฉริยะ มีการเติบโตอย่างยั่งยืน มีความสมดุลกับสิ่งแวดล้อม และการใช้พลังงานสะอาด

(๑.๒) พัฒนาเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ได้มาตรฐานสากลบนฐานอัตลักษณ์ความเป็นไทยและเพิ่มศักยภาพการบริการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

(๑.๓) พัฒนาให้เป็นเมืองศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น วิถีชุมชน และศิลปะร่วมสมัย โดยการมีส่วนร่วม ร่วมของชุมชน

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์ หลากหลาย มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพ สร้างงาน สร้างรายได้และกระจายรายได้เชื่อมโยงกับ เศรษฐกิจท้องถิ่น

เป้าประสงค์

๒.๑ จังหวัดกระบี่มีรูปแบบการท่องเที่ยวศักยภาพสูงที่โดดเด่นมีกิจกรรมและแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย เพื่อรองรับความสนใจและพฤติกรรมที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่ม

๒.๒ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และเอกลักษณ์ของจังหวัดกระบี่ได้รับการต่อยอดในการ สร้างมูลค่า ด้วยกระบวนการคิดเชิงออกแบบอย่างสร้างสรรค์

๒.๓ จังหวัดกระบี่มีการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่มีความหลากหลายที่สามารถลดการกระจุกตัว ของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว

๒.๔ การประยุกต์ใช้องค์ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันของการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

แนวทางการพัฒนา

(๒.๑) พัฒนา และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน สร้างความตระหนักในการรักษา ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว และสิ่งแวดล้อม

(๒.๒) ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และรูปแบบใหม่ๆ ที่เน้นคุณภาพและเพิ่มมูลค่าจากฐานทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย และมีชื่อเสียงระดับโลก

(๒.๓) พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน สินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยวให้มี คุณภาพสูง มีอัตลักษณ์ประจำถิ่น

(๒.๔) พัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน รวมทั้งสินค้าและบริการในชุมชนให้ได้มาตรฐานบน ฐานอัตลักษณ์ประจำถิ่น

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีศักยภาพในการบริการระดับสากล บนฐานอัตลักษณ์ท้องถิ่น มีความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับมือการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

เป้าประสงค์

๓.๑ บุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่มีความรู้ความสามารถ ทักษะ และได้รับโอกาสในการพัฒนาต่อยอดความรู้และทักษะตามมาตรฐานสากลอย่างต่อเนื่อง

๓.๒ บุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่มีศักยภาพและมาตรฐานการบริการ ในระดับนานาชาติบนฐานอัตลักษณ์ของจังหวัดกระบี่

แนวทางการพัฒนา

(๓.๑) พัฒนาหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ให้สามารถรองรับและมีจำนวนเพียงพอกับความ ต้องการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

(๓.๒) พัฒนาบุคลากร และผู้ประกอบการให้มีทักษะ จิตบริการ และองค์ความรู้ด้านการ ท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เท้าทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบคมนาคมที่เชื่อมโยง มีความปลอดภัย และสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อมรองรับคนทั้งมวล ตามมาตรฐานสากล สอดคล้องกับขีด ความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว

เป้าประสงค์

๔.๑ จังหวัดกระบี่มีการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เชื่อมโยง มีคุณภาพ และเพียงพอ สามารถรองรับการใช้งานของนักท่องเที่ยวครอบคลุมทั้งจังหวัด

๔.๒ จังหวัดกระบี่มีเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ที่ไร้รอยต่อทำให้สามารถอำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยวในการเดินทางท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนา

(๔.๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ที่รองรับคนทั้งมวล และคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ

(๔.๒) เชื่อมโยงการคมนาคมทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล อย่างเป็นระบบ มีการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการให้บริการ รวมทั้งสร้างความปลอดภัย และการเชื่อมโยงจากแหล่ง ท่องเที่ยวรองกับแหล่งท่องเที่ยวหลัก

แนวทางการพัฒนาที่ ๕ การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน สมดุลกับทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี เชื่อมโยงการท่องเที่ยวของจังหวัดสู่ ภูมิภาคและนานาชาติ

เป้าประสงค์

๕.๑ การสื่อสารการตลาดและการสร้างแบรนด์เมืองท่องเที่ยวคุณค่าสูงจังหวัดกระบี่มี ประสิทธิภาพ และโดดเด่น ด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก และกระบวนการ คิดเชิงนวัตกรรม

๕.๒ การท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่มีระบบฐานข้อมูลเทคโนโลยีดิจิทัลและระบบแสดงผล อัจฉริยะที่สามารถนำข้อมูลไปบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๓ การท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่มีการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และชุมชน ทั้งถิ่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทั้งในด้านการบริหารจัดการจำนวนนักท่องเที่ยว ชีตความสามารถในการรองรับของนักท่องเที่ยว รวมถึงการบริหารจัดการขยะ น้ำเสียและสภาพอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนา

(๕.๑) ควบคุมและจัดระเบียบผังเมือง รวมทั้งการจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นไปตามกฎหมาย มีความสวยงาม เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมรวมทั้งตรวจสอบ เรงรัดสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวให้ดำเนินการให้ถูกต้องตามระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๕.๒) พัฒนาสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมหรือมาตรฐานแต่ละประเภทกิจการในระดับประเทศ อาเซียน และนานาชาติ

(๕.๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวและการบริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕.๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับ และผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการนำเทคโนโลยี มาช่วยในการบริหารจัดการ

(๕.๕) สร้างภาพลักษณ์การเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้เป็นที่ รู้จักด้วยการตลาดและการประชาสัมพันธ์เชิงรุก และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวสู่ภูมิภาคและนานาชาติ

แนวทางการพัฒนาที่ ๖ ยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สุขอนามัย พร้อมป้องกันและรับมือกับปัจจัยเสี่ยงทุกรูปแบบ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีแก่ นักท่องเที่ยว

เป้าประสงค์

๖.๑ จังหวัดกระบี่มีการปรับปรุงและกำกับดูแลมาตรฐานด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ทั้งด้านชีวิต ทรัพย์สิน และสุขอนามัยให้ทันสมัยที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นในการเดินทางท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้

๖.๒ จังหวัดกระบี่มีการบังคับใช้มาตรฐานความปลอดภัย และการดูแลความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวตลอดการท่องเที่ยว รวมถึงมาตรฐานความสะอาดและสุขอนามัยของ ธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่เพื่อสร้างความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

(๖.๑) พัฒนาระบบมาตรฐานความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว และสุขอนามัยสิ่งแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยว

(๖.๒) เพิ่มประสิทธิภาพระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและการป้องกัน รวมทั้งสามารถรองรับภัยพิบัติและสาธารณภัยได้รวดเร็ว ด้วยการสร้างเครือข่าย อาสาสมัคร และการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

(๖.๓) พัฒนาระบบมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

สถานการณ์ แนวโน้ม และทิศทางการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่ ซึ่งดำเนินการเก็บรวบรวมโดย สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดกระบี่ (๒๕๖๓) พบว่าด้วยศักยภาพการท่องเที่ยวในระดับประเทศ และระดับนานาชาติ การนำเสนอสินค้าและบริการในแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเล ทางธรรมชาติบนบก เชิงสุขภาพ

เชิงนิเวศและทางศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และสุขภาพ จำนวนนักท่องเที่ยวในปีที่สถานการณ์ปกติจะมีปริมาณ การเติบโตที่แนวโน้มสูงขึ้นตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๖๐ จนถึงปีพ.ศ. ๒๕๖๑ มีอัตราการเพิ่มกว่าร้อยละ ๑๑.๗ แต่ ทั่วในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ อัตราการเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจากจำนวนนักท่องเที่ยวได้ลดลงคือเพิ่มที่ร้อยละ ๑.๐๖ ก่อนที่จะหยุดชะงักเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา หรือ COVID-๑๙ ทั้งนี้จากสถิติในปีพ.ศ. ๒๕๖๒ จังหวัดกระบี่มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเยือน จำนวนรวม ๖,๘๓๘,๘๔๖ คน โดยพบว่าเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน ๒,๔๙๕,๐๒๒ คน และนักท่องเที่ยว ชาวต่างประเทศ จำนวน ๔,๓๔๓,๘๒๔ คน ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นชาวต่างประเทศ

กลุ่มนักท่องเที่ยว คุณค่าสูงในจังหวัดกระบี่ได้เป็น ๔ กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ นักท่องเที่ยวกลุ่มพักผ่อนหย่อนใจ (Leisure Tourists) ประกอบไปด้วยกลุ่ม นักเดินทาง (Traveler) กลุ่มพักผ่อนหย่อนใจ (Leisure) กลุ่มนี้เน้นกิจกรรมการผ่อนคลาย ต้องการ ความเป็นส่วนตัวในที่ พัก การอาบแดด การพักผ่อน การเล่นน้ำในสระที่บริการภายในโรงแรม การดินเนอร์รวมถึงการทำกิจกรรม ที่เน้นการดูแลสุขภาพร่างกายและจิตใจ เช่น นวดสปา นวดแผนไทย อบไอน้ำ โยคะ การเข้าฟิตเนส รวมทั้ง การเดินออกกำลังกายบริเวณชายหาดในช่วงเช้า ช่วงเย็น เป็นต้น ทั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่ให้ความสำคัญกับ สภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว ธรรมชาติที่สวยงาม มาตรฐานที่พัก การบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวก สนับสนุนต่างๆ ที่ได้มาตรฐาน ปลอดภัย ชอบ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงหรือได้รับความนิยม ซึ่งมีกลุ่มย่อยใน นี้คือกลุ่มชมวิวยามวิทัศน์ (Sightseeing) ประกอบไปด้วยการนั่งรถชมวิว ชมสถานที่ ชมวิวยามวิทัศน์ ดูสถานที่ ต่างๆไปเรื่อยๆ นักท่องเที่ยวให้ ให้ความสำคัญกับความเพลิดเพลินส่วนตัวเป็นสำคัญ และนักท่องเที่ยวมักไม่ ชอบทำอะไรซ้ำแบบเดิม มักจะแสวงหาสถานที่ใหม่ ๆ เสมอ

กลุ่มที่ ๒ กลุ่มประสบการณ์ท้องถิ่น (Local Experience) ประกอบไปด้วยการศึกษาวีถี ชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี งานเทศกาลต่างๆ ในท้องถิ่น เที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถาน แก่แก่ของท้องถิ่นนั้น เช่น พิพิธภัณฑ์ อนุสาวรีย์ อนุสรณ์สถาน ศาสนสถาน ศึกษาเที่ยว ชม ป่าชายเลน ป่า ชายหาด ป่าพรุ อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนเกษตร พื้นที่เกษตรกรรม ฟาร์ม ต่างๆ ล่องเรือ ล่องแพ และ การท่องเที่ยวตามจุดชมวิวยามวิทัศน์ ป้าย หรือสัญลักษณ์ที่แสดงถึง เอกลักษณ์ของแหล่งเที่ยวนั้นๆ เพื่อ ถ่ายภาพเก็บไว้เป็นที่ระลึก

กลุ่มที่ ๓ กลุ่มนักผจญภัย (Adventure Tourists) ประกอบไปด้วยกิจกรรมปีนเขา ปีนผา ส่องสัตว์ ดูนก ล่องแก่ง เดินป่า ซี่จักรยานเสือภูเขา ศึกษาธรรมชาติซี่จักรยาน บันจี้จัมพ์ เพนทบอล โกคาร์ท ขับรถ ATV ยิงปืน และการท่องเที่ยวแบบผจญภัย ตื่นเต้นท้าทาย ใช้กำลังและความพยายาม เสี่ยงแค่ไหนก็ทำ การ ท่องเที่ยวเชิงกีฬา กลุ่มนี้ของจังหวัดกระบี่ส่วนใหญ่นอกจากปีนเขาแล้วเป็นการท่องเที่ยวทางน้ำ (Water Activity Tourism) ซึ่งได้แก่กิจกรรมนั่งเรือสปีดโบ๊ท บานานาโบ๊ท ดำน้ำตื้น แบบสน็อกเกิ้ลระดับผิวน้ำ ดำน้ำ ลึกแบบสคูบ้า กลุ่มที่ชอบเล่นน้ำทะเลตามชายหาด เล่นน้ำตก และ พายเรือแคนู คายัค รวมทั้งเป็นยังมีกลุ่ม ย่อยคือเป็นพวกกลุ่มนักเดินทาง (Traveler) ประกอบ ไปด้วยนักท่องเที่ยวที่ท่องเที่ยวเพื่อประสบการณ์แปลก ใหม่ เปลี่ยนบรรยากาศที่จำเริญในชีวิตประจำวัน ท่องเที่ยวเพื่อปลดปล่อยตัวเองให้มีอิสระ ค้นหาความต้องการ ที่แท้จริง และกลุ่มที่มักจะไปพักผ่อนวันหยุดในต่างประเทศ

กลุ่มที่ ๔ กลุ่มความสนใจเฉพาะ (Special Interest Tourist) ประกอบไปด้วย เยี่ยมญาติ เพื่อน ทำกิจกรรมทำบุญ ไหว้พระ สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทัศนศึกษา เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ประชุม สัมมนา ดูงาน ชอบความ เป็นส่วนตัว และความเงียบสงบ และพุดคุย คลุกคลีกับชาวบ้านในพื้นที่ ซึ่งรวมไปถึง ๗ กลุ่มที่ชื่นชอบการ ท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ โดยรวมไปถึงกลุ่มเฉพาะที่มีการขยายตัวมากขึ้นคือ กลุ่ม นักท่องเที่ยวในเมือง (City Tour) ประกอบไปด้วยช้อปปิ้ง ชื้อของกิน ของที่ระลึก ของฝาก ชื้อปิ้ง ท่องเที่ยวตลาดนัด ถนนคนเดิน ทัวร์

ในตัวเมือง กินกาแฟ เล่นอินเทอร์เน็ต และชิมอาหารอร่อยตามร้านที่มีชื่อเสียงของเมือง เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีกลุ่มท่องเที่ยวเพื่ออายุวัฒนะ (Wellness Tourism) ประกอบไปด้วยการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ และการดูแลตนเอง เช่น สปา การท่องเที่ยว ภายในประเทศที่ตนเองอาศัยอยู่ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หรือเชิงอนุรักษ์ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เที่ยวตามภูเขา หินผา โฟรง ถ้ำ บ่อน้ำพุร้อน และการท่องเที่ยวต่างประเทศ

ผลการระดมความคิดเห็นและการรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ทั้งหน่วยงานภาครัฐ และ ภาคเอกชน รวมถึงชุมชนท้องถิ่นได้มีการนำเสนอประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมืองท่องเที่ยว คุณค่าสูง สามารถสรุปภายใต้ประเด็นดังต่อไปนี้

๑) ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรการท่องเที่ยว

มิติการบริหารจัดการ	ประเด็นปัญหาจากที่ประชุม	แนวทางในอนาคต
ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรการท่องเที่ยว	- ปัญหาน้ำเสีย - ปัญหาขยะ (ทั้งบนบก ชายหาด และในทะเล) - ปัญหาความแออัดบริเวณเกาะ และความขัดแย้งของกิจกรรมการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวกลุ่ม oneday trip กับกลุ่ม long-stay ที่ต้องการความสงบปัญหาผลกระทบต่อสัตว์พวกค้างคาว ระบบนิเวศใต้ทะเลและพรรณไม้ ความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศ - ปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ที่ดิน - ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติจากการใช้ประโยชน์ที่ดินไม่เหมาะสม เช่น ซากตึกดาบรพรพ์ ภาพเขียนในถ้ำ ถูกทำลายจากการขุดเจาะ ปัญหาการขุดเจาะน้ำแร่ร้อน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ น้ำพุร้อน	- การพัฒนาระบบสนับสนุนจากภาครัฐให้มีการบำบัดน้ำเสียในคลองสาธารณะ - การพัฒนาโครงการ CSR ร่วมกับภาคเอกชนในการส่งเสริมในการดำเนินการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม เช่น บำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ การคัดแยกกำจัดขยะถูกวิธี - การที่รัฐสนับสนุนเทคโนโลยีในการบำบัดน้ำเสียและกำจัดขยะอย่างมีประสิทธิภาพ - ขับเคลื่อนโมเดลการปฏิบัติที่ดี เช่น อ่าวไร่เลย์โมเดลและดำเนินการขยายผลไปยังพื้นที่อื่น - การกำกับดูแลและการตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ - การวางแผนฟื้นฟูระบบนิเวศ - การสร้างความตระหนักให้กับนักท่องเที่ยวและชุมชนท้องถิ่นต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

๒) ด้านการยกระดับสินค้าและบริการ

มิติการบริหารจัดการ	ประเด็นปัญหาจากที่ประชุม	แนวทางในอนาคต
ด้านการยกระดับคุณภาพสินค้าและบริการ	- เส้นทางท่องเที่ยวไม่หลากหลาย เข้ากับพื้นที่อื่น ไม่มีอัตลักษณ์ ไม่ก่อให้เกิดการใช้จ่ายในชุมชน - ขาดการเชื่อมโยงตลาดการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีฐานประวัติศาสตร์วัฒนธรรมคล้ายกัน ขาด story telling - ขาดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่หลากหลาย - มาตรฐานการบริการในระดับสากล - การท่องเที่ยวเชิงชุมชนยังขาดการ ขับเคลื่อนและระบบสนับสนุนให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยว การสร้าง มูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตจากภาค เกษตรและการประมงพื้นบ้านใน ชุมชน - แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งเสื่อมโทรม แออัด สื่อภาพลักษณ์ด้านลบ ลดคุณค่าของการท่องเที่ยว - ทรัพยากรน้ำพุเย็น- พุร้อน ที่โดดเด่น ยังไม่ได้นำมาพัฒนาสร้างคุณค่า เช่น การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ	- พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ใหม่ๆ เช่น เส้นทางอารยธรรมโบราณ สร้างคุณค่า เน้นเรื่องราวประวัติศาสตร์ ภาพเขียนสี - พัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านดึงดูดตลาดใหม่ๆ เช่น เส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยง อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) - การพัฒนาและยกระดับมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์สินค้า ของฝากของที่ระลึก บนฐานภูมิปัญญา - การส่งเสริมและยกระดับมาตรฐานการบริการท่องเที่ยว สากล - การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามมาตรฐานการท่องเที่ยวสากล จัดทำแผนปฏิบัติการจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยวที่เข้าข่ายต้องฟื้นฟู และดูแลที่เกาะพีพี อ่าวนางและเกาะลันตา พัฒนาชายหาดต้นแบบที่ประสบความสำเร็จในการจัดการ

๓) ด้านระบบความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว

มิติการบริหารจัดการ	ประเด็นปัญหาจากที่ประชุม	แนวทางในอนาคต
ระบบความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว	- ปัญหาภาพลักษณ์ในการจัดการความปลอดภัยทางทะเลและทางบก - มาตรฐานการท่องเที่ยวทางทะเล - ปัญหาปัจจัยเสี่ยง เช่น โรคระบาดโควิด การเกิดอุบัติเหตุในแหล่งท่องเที่ยว - ระบบคัดกรองโรค สุขอนามัย และสุขภาพของนักท่องเที่ยว	- พัฒนาระบบมาตรฐานความปลอดภัยในการท่องเที่ยวทางทะเล การติด GPS เรือ การมี lifeguard - การพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว, การพัฒนาระบบการจัดการความปลอดภัยจากโรคระบาด การคัดกรอง การรับมือ และบริหารบนความเปลี่ยนแปลง - การพัฒนาระบบการจัดการความเสี่ยง การบริหารจัดการกับปัญหากรณี การเกิดอุบัติเหตุ แนวปฏิบัติที่ดี ฯลฯ

๔) ด้านการตลาดการท่องเที่ยวและประชาสัมพันธ์

มิติการบริหารจัดการ	ประเด็นปัญหาจากที่ประชุม	แนวทางในอนาคต
การตลาดการท่องเที่ยวและประชาสัมพันธ์	- ขาดการพัฒนาแบรนด์ทางการท่องเที่ยวและยังไม่มีกลไกในการสื่อสารอัตลักษณ์แบรนด์ ในลักษณะของ one single message - การสร้างภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวและสื่อสารไปยังตลาดเป้าหมาย - การนำเสนอขายยังเน้นขายทะเล ซึ่งมีตลาดหลักอยู่แล้ว สินค้าท่องเที่ยวไม่หลากหลาย	- การกำหนดตำแหน่งทางการตลาด - การสร้างแบรนด์และการขับเคลื่อนเชิงบูรณาการ - การนำเสนอสินค้าใหม่ๆเข้าสู่ตลาดการท่องเที่ยวโลก - ออกแบบประสบการณ์เฉพาะของกระบี่ เน้น Customer Journey แบบ Executive บนฐานอัตลักษณ์ชุมชน

๕) ด้านการยกระดับร้านอาหารและบริการนักท่องเที่ยว

มิติการบริหารจัดการ	ประเด็นปัญหาจากที่ประชุม	แนวทางในอนาคต
ด้านการยกระดับร้านอาหารและบริการนักท่องเที่ยว	- ผู้ประกอบการองค์ความรู้ด้าน Food Security ในการขับเคลื่อน Krabi Gastronomy - มีเกษตรกรทำการประมงในกระชัง และเน้นการประมงแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมแต่ยังขาดการใช้ประโยชน์ในด้านการท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ - มีการทำเกษตรกรรมแพะเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ อาทิ เช่น แพะ แต่ยังขาดการเชื่อมโยงสู่การท่องเที่ยวและการพัฒนาเชิงพาณิชย์ - การเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว แหล่งอาหารทะเลและการท่องเที่ยว เช่น ธนาคารปูม้าในป่าโกงกาง	- การพัฒนาระบบและแนวทางการปฏิบัติที่ดีในด้าน Food Security - เชื่อมโยงการบริโภคอาหารทะเลของจังหวัดกระบี่และเชื่อมโยงสู่การท่องเที่ยวเชิงอาหาร - การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงอาหารทะเลในพื้นที่จังหวัดกระบี่เพื่อรองรับการท่องเที่ยว - การพัฒนาระดับนวัตกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ต่างๆ เช่น จากนมแพะ - ส่งเสริมอาหารสมุนไพร การยกระดับอาหารท้องถิ่นสู่การเป็นอาหารภัตตาคาร สร้างมูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยีการแปรรูป

๖) ด้านการท่องเที่ยวชุมชน

มิติการบริหารจัดการ	ประเด็นปัญหาจากที่ประชุม	แนวทางในอนาคต
ด้านการท่องเที่ยวชุมชน	- ชุมชนท้องถิ่นขาดการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยว - ชุมชนท่องเที่ยวขาดองค์ความรู้ในการจัดการและรับมือกับภาวะวิกฤต	- การสำรวจและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว - การพัฒนาแผนแม่บทการท่องเที่ยวโดยชุมชน - การจัดการความรู้และการขับเคลื่อนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของชุมชนท่องเที่ยว

โดยมีผลสรุปในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑. **ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน** นอกเหนือจากแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามอุดมสมบูรณ์ไปด้วยธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี สิ่งที่ต้องมีการให้ความสำคัญอย่างมากคือ เรื่องของความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพราะความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินจะเป็นตัวบ่งชี้และเพิ่มความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่

๒. **การรักษาสิ่งแวดล้อมและความสะอาด** ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและความสะอาดถือเป็นเรื่องสำคัญและเป็นเรื่องพื้นฐานที่แหล่งท่องเที่ยวจำเป็นต้องมี เช่น ความสะอาดของห้องน้ำ สุขาถังขยะและพื้นที่ลานจอดรถต่าง ๆ ในแหล่งท่องเที่ยวควรจะมีการรักษาความสะอาด มีการจัดถังขยะหรือที่ทิ้งขยะไว้เป็นจุดเพื่อรองรับขยะที่นักท่องเที่ยวนำมาหรืออาจมีมาตรการอื่น ๆ ที่เป็นการควบคุมในเรื่องของขยะและด้านความสะอาด

๓. **ป้ายสื่อความหมายทางการท่องเที่ยว** เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องในการอำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยป้ายสื่อความหมายทางการท่องเที่ยวเกี่ยวข้องกับเรื่องของป้ายบอกทางหรือป้ายประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยว โดยมีรูปแบบการนำเสนอที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของจังหวัดกระบี่

๔. **เส้นทางจักรยาน** เส้นทางจักรยานเป็นหนึ่งในอัตลักษณ์ที่พื้นที่ต่างๆ ได้กล่าวถึงและได้มีการกล่าวถึงในเรื่องของการพัฒนาเส้นทางจักรยานเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ของการเป็นเมือง ท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยเหตุนี้แนวทางการพัฒนาเส้นทางจักรยานควรจะมีการเชื่อมต่อและกระจายอยู่รอบเมืองจังหวัดกระบี่ โดยควรคำนึงถึงความปลอดภัยในการใช้เส้นทางและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว

๕. **การพัฒนาสินค้าที่ระลึกและสินค้าชุมชน** สินค้าที่ระลึกหรือของฝากในจังหวัดกระบี่ยังขาดสินค้าที่มีการวางแผนการพัฒนาและออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่สวยงามและมีเอกลักษณ์ รวมถึงไม่ได้มีการนำเสนออัตลักษณ์ของจังหวัดกระบี่ และควรมีการออกแบบสินค้าโดยดึงอัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ออกมาผนวกกับความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่

๖. **การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ** จังหวัดกระบี่มีศักยภาพสำหรับรองรับการบริการ นักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ แพทย์แผนไทย และภูมิปัญญาสมุนไพร เนื่องจากมีแหล่งท่องเที่ยวประเภท น้ำพุร้อนใต้ดิน น้ำร้อนเค็มคลองท่อม ซึ่งมีศักยภาพในการบำบัดรักษาเพื่อสุขภาพ และสอดคล้องกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ควรมีการวางแผนถึงรูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยว สำหรับรวมถึงการพัฒนาในส่วนของสิ่งอำนวยความสะดวก การวางแผนด้านที่พัก การจัดการด้านอาหาร และด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

๗. **ประเด็นด้านวิถีชีวิต วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์** ที่เกี่ยวข้องกับแต่ละพื้นที่ ด้วยจังหวัดกระบี่มีความโดดเด่นด้านการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม การขับเคลื่อนการท่องเที่ยวคุณค่าสูง ควรมีการนำวิถีชีวิต วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์เป็นส่วนประกอบในการขับเคลื่อนการสร้าง ประสบการณ์กับนักท่องเที่ยวผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑. รักษามาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและสวยงามให้อยู่ในสภาพที่สวยงามและอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น

๒. กำหนดมาตรฐานการคมนาคมขนส่ง เช่น บริการรถโดยสารสาธารณะที่มีจำนวนที่เพียงพอและราคาที่เป็นธรรม

๓. กำหนดสินค้า/ของที่ระลึก ที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัด ราคาที่เป็นธรรมและเพียงพอกับความ ต้องการของนักท่องเที่ยว

๔. รักษามาตรฐานด้านความปลอดภัยทั้งจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ความปลอดภัยทาง ทะเล ตลอดจนสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกระบี่

(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์

เมืองท่องเที่ยวคุณภาพ เกษตรอุตสาหกรรมยั่งยืน สังคมน่าอยู่

พันธกิจ

๑. เสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจจังหวัด (ด้านการท่องเที่ยวด้านการเกษตร ด้านโครงสร้างพื้นฐาน) ให้ มีคุณภาพ แข่งขันได้ มีคุณธรรม รับผิดชอบต่อสังคมและเป็นเศรษฐกิจบนฐานความรู้ ตามแนวปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง

๒. พัฒนาคนให้มีความรู้ มีคุณธรรม และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ ได้อย่างเต็มศักยภาพ

๓. ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและ คุณภาพ สิ่งแวดล้อม

๔. พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ คุณภาพ รวมถึงสร้างความพึงพอใจให้กับ ผู้รับบริการ (ประชาชน) สูงสุด

๕. อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน อัตลักษณ์ ประเพณีท้องถิ่น เชื่อมโยงกับการสร้างอาชีพ และ รายได้ของท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism)

กลยุทธ์

๑. อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการดำเนินกิจกรรมท่องเที่ยวที่เอื้อต่อ การเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ

๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับบริบทที่เกี่ยวข้อง เพื่อรองรับ การเป็นเมืองท่องเที่ยว

๓. ให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ทั้งการให้ข้อมูลให้ความช่วยเหลือ นักท่องเที่ยวต่าง ๆ

๔. สร้างค่านิยมให้ทุกภาคส่วนตระหนักในความเป็นเจ้าของบ้านที่ดีมีจิตบริการ รวมทั้งให้ ความสำคัญกับการผลิตและยกระดับคุณภาพของบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

๕. พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยว

๖. พัฒนาระบบและมาตรการรักษาความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวและ ประชาชน

๗. สร้างภาพลักษณ์การจัดการท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักของนานาชาติโดยการรักษาจุดยืนของการเป็น เมืองท่องเที่ยวคุณภาพ

๘. ควบคุมและจัดระเบียบผังเมืองให้เป็นไปตามกฎหมาย โดยคำนึงถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อย

การจัดแบ่งเขตพื้นที่ (Zoning) ความสวยงาม รวมทั้งคำนึงถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๙. พัฒนาระบบบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในพื้นที่เพื่อเป็นกติกากำหนดการพัฒนา
การจัดระเบียบและการแก้ไขปัญหาพร้อมกัน

๑๐. ส่งเสริมการสืบสานศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เกื้อหนุนต่อการท่องเที่ยว
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและเพิ่มศักยภาพให้กับเกษตรกร

กลยุทธ์

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับภาคเกษตร

๒. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้มีความสามารถในการผลิตและการบริหารจัดการสินค้า
เกษตรที่มีคุณภาพ

๓. สนับสนุนการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคให้เพียงพอต่อความต้องการของ
ประชาชนเพื่อแก้ไขภาวะภัยแล้ง การเกิดอุทกภัย และเพื่อใช้ในภาคเกษตรกรรม

๔. ส่งเสริมการสร้างอาชีพเสริมแก่เกษตรกรเพื่อสร้างความมั่นคงด้านรายได้

๕. ส่งเสริมการขยายฐานการผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลาย ทั้งพืช ปศุสัตว์ ประมง ใน
รูปแบบการผลิตที่เหมาะสม เพื่อสร้างรายได้และสร้างความมั่นคงด้านอาหารของจังหวัด

๖. ส่งเสริมการทำเกษตรชีวภาพ วนเกษตร เกษตรผสมผสาน ตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียง

๗. สนับสนุนให้มีการใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชนภายในจังหวัด

๘. สนับสนุนการลดต้นทุนการผลิตทางด้านเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่

กลยุทธ์

๑. ป้องกันและแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด

๒. สร้างความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่ประชาชน

๓. พัฒนาศักยภาพการศึกษาให้มีความสามารถในการแข่งขันระดับประเทศและรองรับการ
เข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๔. เสริมสร้างสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็งพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพ
เศรษฐกิจและสังคม

๕. ส่งเสริมการนำค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ มาปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรม

๖. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

๗. ส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดี

๘. ส่งเสริมการสร้างคุณธรรม จริยธรรม ให้เกิดขึ้นในสังคม

๙. ส่งเสริมและสนับสนุนการเป็นเมืองกีฬา (Sports City)

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ

กลยุทธ์

๑. สนับสนุนการแก้ไขปัญหาขยะน้ำเสีย ปัญหามลพิษจากโรงงาน น้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่ง
และทรัพยากรธรรมชาติถูกบุกรุกทำลาย

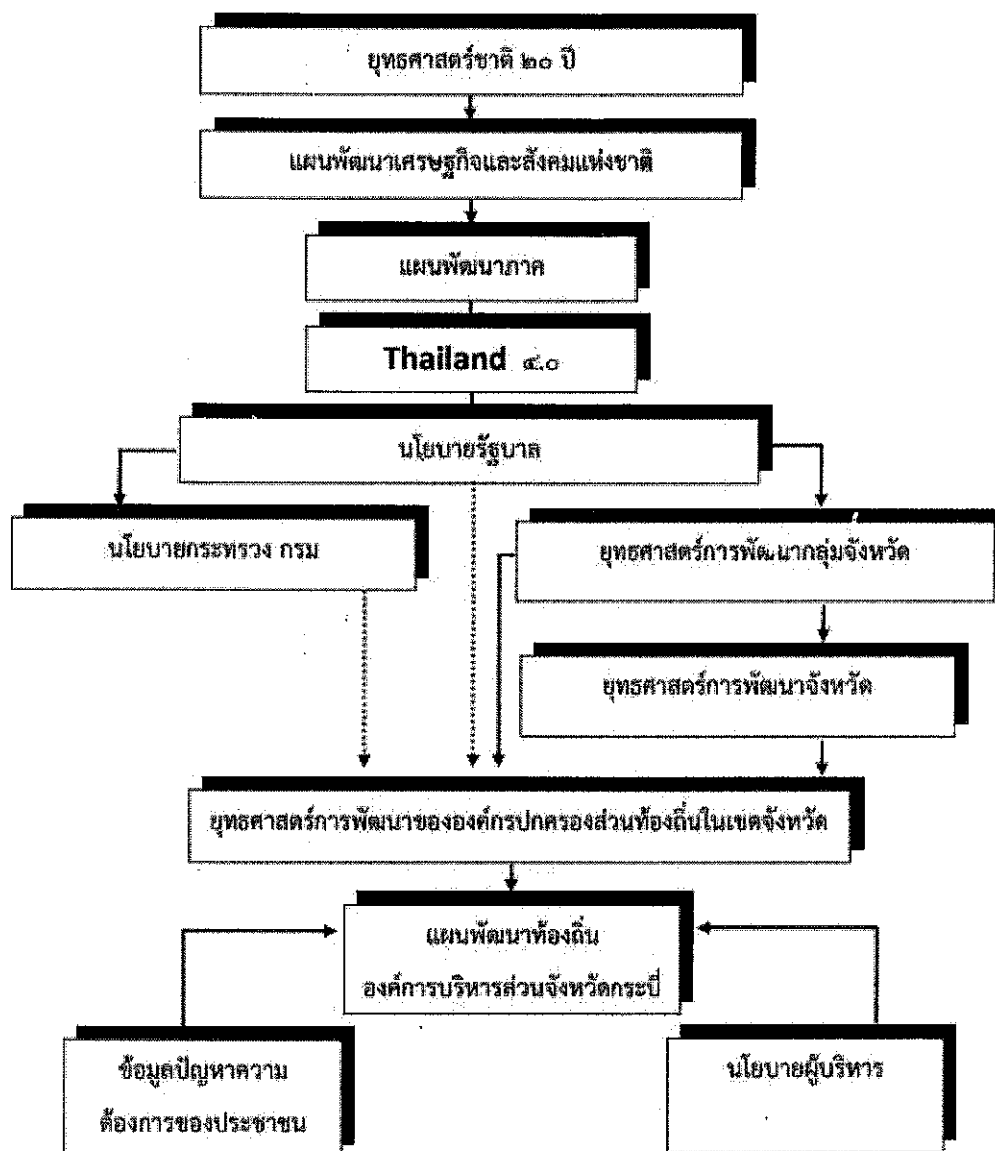
๒. สร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนในการรักษา อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ให้เอื้อต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ

๓. อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เอื้อต่อการดำรงชีวิตของประชาชน

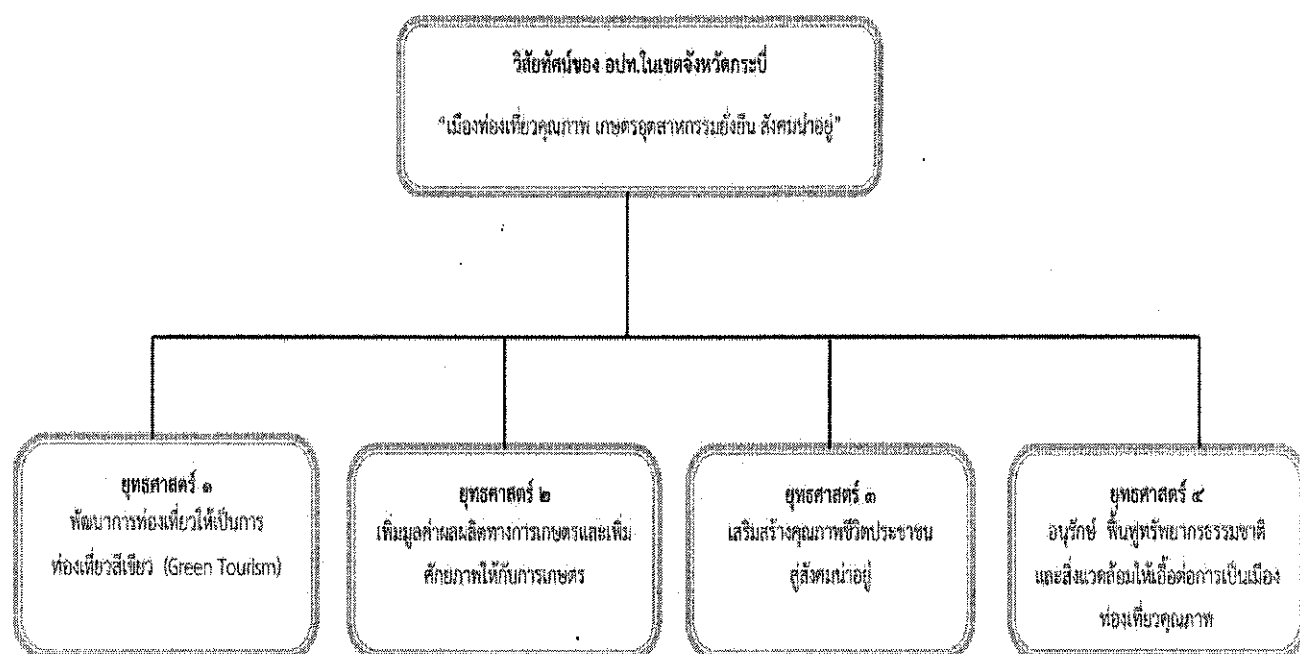
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานหมุนเวียนเพื่อเป็นแหล่งพลังงานที่สำคัญของจังหวัด

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาท้องถิ่นกับแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ

แผนผังยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกระบี่ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกระบี่ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์ ๑

พัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism)

ยุทธศาสตร์ ๒

เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและเพิ่มศักยภาพให้กับเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ ๓

เสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่

ยุทธศาสตร์ ๔

อนุรักษ์ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ

๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลถึงชั้น

วิสัยทัศน์ (Vission) “เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ด้านแหล่งท่องเที่ยว การคมนาคมสะดวกและปลอดภัย ประชาชนใส่ใจสุขภาพ อาชีพและรายได้มั่นคง,ร่วมดำรงสืบสานวัฒนธรรม น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง”

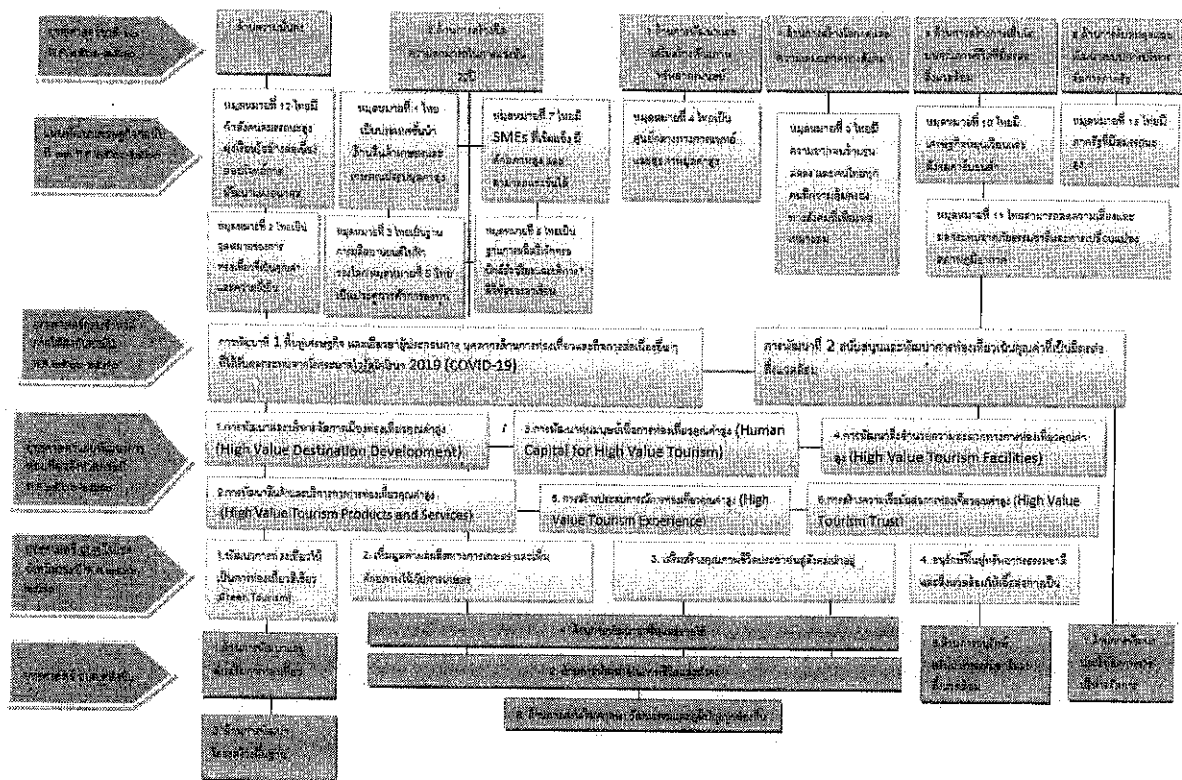
พันธกิจ (Mission)

๑. ส่งเสริมและร่วมกับภาคประชาชนผลักดันให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยอันดามันและเป็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้ ศึกษาวิจัยที่สำคัญในกลุ่มอันดามัน
๒. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน หลากหลายและสร้างความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
๓. พัฒนาระบบคมนาคม ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ รวมทั้งระบบผังเมืองทั้งตำบล
๔. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน ให้มีการรวมกลุ่มมีอาชีพและรายได้ที่มั่นคงและยั่งยืนโดยประยุกต์ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

๕. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน
๖. พัฒนาระบบสาธารณสุข สวัสดิการ กีฬาและการศึกษาตลอดชีวิตอย่างต่อเนื่องทุกระดับ
๗. ส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนร่วมสืบสานประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่ระบบการเรียนรู้ การสอน
๘. พัฒนาศักยภาพการให้บริการและการมีส่วนร่วมของประชาชนและการปฏิบัติงานขององค์กร

องค์การบริหารส่วนตำบลลี้ชั้น มีสภาพพื้นที่ติดกับทะเลและชายหาด การพัฒนาส่วนใหญ่ของ องค์การบริหารส่วนตำบลลี้ชั้นจะเน้นในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว จะมีการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ มีการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ด้านคุณภาพชีวิต มีการส่งเสริมให้เยาวชนประชาชนทุกระดับได้รับการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ มีการสนับสนุนจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ส่งเสริมให้ประชาชนดูแลสุขภาพและมีการป้องกันโรคต่าง ๆ เพื่อให้มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง มีการส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนมีคุณธรรมและจริยธรรม ด้านโครงสร้างพื้นฐานมีการก่อสร้าง ซ่อมแซมปรับปรุงถนนให้ได้มาตรฐาน เพื่อเป็นการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไปขับขี่ที่สะดวกปลอดภัย ด้านอาชีพและเพิ่มรายได้ สนับสนุนกลุ่มอาชีพให้มีความเข้มแข็ง ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติส่งเสริมให้ผู้ที่มีอาชีพทางด้านประมง ใช้เครื่องมือการทำประมงที่ถูกต้องตามกฎหมาย มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านศาสนา มีการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักในการสืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้านการบริหารจัดการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นทุกด้านให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

- ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลลี้ซำหมื่น มุ่งพัฒนา ๗ ด้าน ได้แก่
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
  ๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม
  ๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
  ๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพและเพิ่มรายได้
  ๕. ยุทธศาสตร์ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
  ๖. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
  ๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

การบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน ตามภารกิจหน้าที่ที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้และอำนาจหน้าที่ที่อาจทำได้ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องมีการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นกรอบนโยบาย ซึ่งเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล และเพื่อเป็นการควบคุมการบริหาร การปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารให้เป็นไปตามนโยบายและแผนงานที่กำหนดไว้ ดังนั้น แผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันนี้ ได้ยึดแนวทางประชาชนเป็นจุดศูนย์กลาง โดยให้ประชาชนเป็นผู้ร่วมคิด ร่วมทำร่วมรับผิดชอบ ร่วมแก้ไขปัญหา ร่วมกำหนดวิสัยทัศน์ เพื่อให้แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน สนองตอบต่อความต้องการของประชาชนโดยส่วนร่วม ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงาน เพื่อให้เกิดความโปร่งใส ทั้งในปัจจุบันและอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพ โดยประชาชนและท้องถิ่นจะเป็นผู้ได้รับประโยชน์สูงสุดจากแผนพัฒนา

การพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ นโยบายรัฐบาล ถือเป็นทิศทางการพัฒนาประเทศโดยภาพรวมทั้งหมด เป็นกรอบที่รัฐบาลกำหนดในการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย รัฐบาลจำเป็นต้องมีหน่วยงานราชการที่ปฏิบัติงานในระดับต่าง ๆ ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุผล องค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชันได้ปฏิบัติการกิจและ

สนองต่อนโยบายรัฐบาล จังหวัด อำเภอมาโดยตลอดและมีแผนพัฒนาตำบลที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ องค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการบริหาร จัดการบริการ สาธารณะแก่ประชาชนในท้องถิ่นและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลในการปฏิบัติการกิจต่าง ๆ โดยมีหน่วยงานระดับภูมิภาค คือ จังหวัดและอำเภอเป็นผู้สนับสนุนการดำเนินงาน จึงจะต้องมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ โดยดำเนินการไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ให้บรรลุ วัตถุประสงค์ตามความต้องการของประชาชนและประเทศโดยรวม ตามที่รัฐบาลให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาความยากจน การส่งเสริมการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชน ตลอดจนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สร้างอาชีพ สร้างรายได้ ให้แก่ประชาชนและเศรษฐกิจโดยรวมของท้องถิ่น

การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

ในการกำหนดนโยบายการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน ได้ยึดหลักสำคัญ ดังนี้

๑. ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม เสนอความคิดเห็นการสะท้อนปัญหาความต้องการและมีข้อสรุปร่วมกันว่าจะกำหนดนโยบายของท้องถิ่นในทิศทางใดตามนโยบายของคณะผู้บริหาร

๒. ศักยภาพของพื้นที่ที่สามารถดำเนินการได้ องค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชันมีพื้นที่ซึ่งเหมาะสมสำหรับเป็นแหล่งท่องเที่ยว มีหาดทรายยาวติดทะเลฝั่งอันดามัน มีพื้นที่ป่าโกงกางเหมาะสำหรับการศึกษาและท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ดังนั้นความคิดริเริ่มของท้องถิ่นจึงเน้นทิศทางการพัฒนาในเรื่องการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่

๓. ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน ยังมีข้อจำกัดด้านงบประมาณบุคลากร ตลอดจนเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ ยังไม่เพียงพอแก่ความต้องการจึงเป็นผลให้โครงการต่างๆ ไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และสำเร็จได้ในเวลาที่จำกัดและอันสั้น

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

ปัญหา ความต้องการ ศักยภาพ ประเด็นหลักในการพัฒนา

ด้านการท่องเที่ยว

ปัญหา	ความต้องการ	ศักยภาพ
๑. การรักษาความสะอาดแหล่งท่องเที่ยว	การรักษาความสะอาดแหล่งท่องเที่ยว	มีงบประมาณ, องค์กรประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรม
๒. การฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติแหล่งท่องเที่ยว	ฟื้นฟูและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	พื้นที่มีความเหมาะสม
๔. การคมนาคมทางบก,ทางน้ำ	ก่อสร้างถนนเชื่อมโยงสู่แหล่งท่องเที่ยว,ก่อสร้างท่าเทียบเรือ/แพขนานยนต์	ประสานขอรับการสนับสนุนงบประมาณ
๕. การรักษาความปลอดภัย	ประชาชนและนักท่องเที่ยวมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	อาสาสมัครดูแลความปลอดภัยนักท่องเที่ยว,หอเตือนภัย “สีนามิ” บ้ายหนีภัยสีนามิ

การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT ANALYSIS (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค)

ประเด็นการพัฒนา ด้านการท่องเที่ยว	
จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. มีทำเลที่ตั้งมีความเหมาะสมทางด้านการท่องเที่ยว/แหล่งท่องเที่ยวมีความหลากหลาย ๒. มีวัฒนธรรม/ประเพณี/ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ ๓. ประชาชนเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยว ๔. ทรัพยากรธรรมชาติมีสภาพที่สมบูรณ์ ๕. เป็นแหล่งผลิต/จำหน่ายผลิตภัณฑ์แปรรูปจากทะเล ๖. มีแหล่งท่องเที่ยวเป็นเอกลักษณ์	๑. โครงสร้างพื้นฐานยังมีไม่เพียงพอ ๒. ผู้ประกอบการในพื้นที่ยังไม่ตื่นตัว ๓. บุคลากรในพื้นที่ ที่จะรองรับการท่องเที่ยวยังมีน้อย ๔. นักลงทุนยังมีน้อย ๕. แหล่งท่องเที่ยวยังไม่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว และยังไม่ได้มาตรฐานรองรับด้านการท่องเที่ยว ๖. ไม่มีแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเฉพาะ ๗. รายได้ที่จัดเก็บเองไม่เพียงพอต่อการบริการจัดการ ๘. ไม่มีบุคลากรด้านการท่องเที่ยวโดยตรง

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
๑. การเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ ๒. นโยบายรัฐบาล ๓. ความนิยมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ๔. เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของอำเภอ/เป็นพื้นที่ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย	๑. ภาวะเศรษฐกิจ/ราคาน้ำมัน ๒. ยังไม่ค่อยเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว
ประเด็นการพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ	
จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. มีทรัพยากรอาหารทะเลที่หลากหลาย ๒. มีกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ๓. มีพื้นที่ในการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ	๑. กลุ่มอาชีพยังขาดเงินทุน/ทักษะ/การพัฒนาฝีมือ ๒. สินค้า/ผลผลิตยังมีราคาต่ำ ๓. ภาวะภัยตามธรรมชาติ ๔. ไม่มีตลาดกลางที่จะรองรับสินค้าจากชุมชน
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
๑. นโยบายของรัฐบาลให้ความสำคัญต่อการพัฒนาภาคเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ๒. นโยบายของภาครัฐเน้นการกระตุ้นการซื้อ-การขายให้กับเศรษฐกิจฐานราก	๑. ภาวะเศรษฐกิจ ๒. ภาวะโรคระบาด/โรคติดต่อ

ประเด็นการพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	
จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. เป็นพื้นที่ที่มีแหล่งท่องเที่ยว ๒. พื้นที่ที่สามารถพัฒนาเป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางทะเล	๑. รายได้ที่จัดเก็บเองไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการ ๒. การขาดของถนนหนทาง สะพานเพื่อเป็นเส้นทางสู่แหล่งท่องเที่ยว ๓. ขาดเครื่องมือเครื่องจักรกล ๔. ระบบประปาไม่เพียงพอและไม่ได้มาตรฐาน ไฟฟ้าสาธารณะไม่ครอบคลุม ทั้งถึง

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
๑. รัฐบาลสนับสนุนงบประมาณ ๒. ท้องถิ่นได้รับการจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้น	๑. ภาวะภัยพิบัติตามธรรมชาติ ๒. ไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเพียงพอ

ประเด็นการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. มีทรัพยากรตามธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ๒. อยู่ในพื้นที่เขตชุ่มน้ำ ๓. ไม่มีมลพิษทางน้ำทางอากาศ	๑. ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ๒. การเติบโตด้านการท่องเที่ยวในอนาคต ๓. การบริหารจัดการด้านขยะมูลฝอย ๔. ปัญหาที่เป็นผลกระทบจากประชากรแฝงและนักท่องเที่ยวที่เพิ่มจำนวนขึ้น เช่น ความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน ความสะอาด เป็นต้น
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
๑. มีกฎหมายควบคุมด้านสิ่งแวดล้อม ๒. ทุกภาคส่วนของสังคม ๓. เป็นเขตศึกษาระบบนิเวศน์ของโลก	๑. ประชาชนยังขาดการตื่นตัว ๒. องค์กรประชาชนที่ทำงานอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ๓. มีการฝ่าฝืนกฎระเบียบ

๑๐. การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนตำบลลิ่งชัน

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวถือเป็นอุตสาหกรรมหลักสำคัญ ที่สร้างรายได้ให้กับประเทศมากเป็นอันดับต้นๆ และมีความสำคัญโดยตรงต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อันส่งผลให้ความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศดีขึ้น การเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแม้ว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น มีการลงทุนและสร้างรายได้เข้าประเทศ แต่ก็ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม วิถีชีวิตของสถานที่นั้นๆ หากไม่มีการจัดการที่ดีพอ ดังนั้นเพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการพัฒนาจึงต้องมีการวางแผน นโยบาย เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน พื้นที่ตำบลลิ่งชันมีทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงาม ทิวเขา ป่าชายเลน ระบบนิเวศ พื้นที่ที่ติดต่อกับตำบลหนองขนาน ตำบลเกาะศรีบอยา และมีแนวโน้มที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวเพิ่มมากยิ่งขึ้น โดยมีจุดประสงค์ สร้างความประทับใจ และความพึงพอใจในการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลลิ่งชันจึงกำหนดนโยบายดังนี้

๑. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

๒. ส่งเสริมเศรษฐกิจ การส่งเสริมอาชีพ และการเพิ่มรายได้ของประชาชน โดยจัดฝึกอบรมกลุ่มอาชีพต่างๆ พัฒนาฝีมือให้ดียิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มมูลค่าและรายได้

๓. สนับสนุนส่งเสริม พัฒนาผลิตภัณฑ์ (สินค้าโอท็อป)

การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

๑. ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยวและเร่งรัดการปรับปรุงมาตรฐานในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกความปลอดภัยและสุขอนามัย

๒. พัฒนา บุธนะ และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ศาสนาและวัฒนธรรมเดิมที่มีอยู่แล้ว ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีศักยภาพสามารถเชื่อมโยงธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชน

๓. ส่งเสริม สนับสนุนตลาดนักท่องเที่ยวภายในพื้นที่และภายในจังหวัด

๔. ส่งเสริมกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว

๕. ผลักดันความร่วมมือของหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ

๖. พัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์เพื่อยกระดับแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จัก

เป้าหมายการท่องเที่ยวตำบลลิ่งชัน

๑. นักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลิ่งชัน

๒. ประชาชนในพื้นที่ มีแหล่งรายได้เสริมจากการท่องเที่ยว

๓. นักท่องเที่ยวประทับใจในสินค้าและบริการของคนในชุมชน

๔. คนในชุมชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว ช่วยกันดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ

๕. แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลิ่งชันเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย

๖. อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง

๗. รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายและการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลักของตำบลลี้ซัง

- ชี้ถ้าค้างคาว
- หาดยาว
- สะพานเดินเท้า (Walk Way) ภูเขาชวน
- ศูนย์ประชาสัมพันธ์และบริการนักท่องเที่ยว

มิติด้านสิ่งแวดล้อม

- ประชาชนในชุมชนช่วยกันรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชน
- เพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่ตำบลลี้ซัง

มิติในด้านเศรษฐกิจ

- ประชาชนในท้องถิ่นมีงานทำ มีรายได้จากการท่องเที่ยว สามารถยกระดับเศรษฐกิจในชุมชนให้ดีขึ้นอย่างยั่งยืน
- ชุมชนมีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น จากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลลี้ซัง

นโยบายการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. พัฒนาแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว เช่น ปรับปรุงภูมิทัศน์และเส้นทางในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับอาชีพการเกษตรในพื้นที่ให้มีศักยภาพตามวิถีชีวิตชุมชน

๒. ส่งเสริมการปลูกต้นไม้ทั้งไม้ยืนต้น ไม้ดอก ไม้ประดับ ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลี้ซัง

๓. สร้างจิตสำนึกของประชาชนให้รักและช่วยกันรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการเข้ามามีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ

ยุทธศาสตร์ในการพัฒนา

ด้านการบริหารจัดการ ในด้านผู้นำและโครงสร้างองค์กรเพื่อให้การนำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่การปฏิบัติ ชุมชนควรจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาหนึ่งชุด ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของคนในชุมชนในการขับเคลื่อนโครงการ เพื่อวางแผนและประสานงานติดต่อระหว่างชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ เพื่อให้ทุกกลุ่มได้เข้ามามีบทบาทและทำงานร่วมกันในการพัฒนาชุมชนของตนเอง คณะกรรมการชุดดังกล่าว ควรจัดตั้งด้วยระบบโควตา กล่าวคือ ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนที่มีความเหมาะสมเข้ามาทำงาน คณะกรรมการหมู่บ้าน ประกอบด้วยฝ่ายต่าง ๆ ดังนี้

ฝ่าย	หน้าที่และความรับผิดชอบ
๑. ฝ่ายประชาสัมพันธ์	- เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของประชาชนในชุมชน - สื่อสารภายในชุมชน ดูแลด้านสื่อมวลชนสร้างกิจกรรม - การตลาดเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งรัฐและเอกชน

๒. ฝ่ายการเงินและบัญชี	- จัดทำระบบการเงิน บัญชีรายรับ/รายจ่าย ดูแลทรัพย์สินของคณะกรรมการ
๓. ฝ่ายพัฒนาและควบคุมมาตรฐานสินค้า	- ออกแบบเส้นทางการท่องเที่ยวให้ครบวงจร นำเสนอเป็น Packages Tour ควบคุมรูปแบบการท่องเที่ยวและให้บริการนักท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน และคงความเป็นอัตลักษณ์ของชุมชนเอาไว้
๔. ฝ่ายวิชาการ	- ศึกษา ค้นคว้า และรวบรวมเรื่องราวต่าง ๆ ของชุมชน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลด้านการท่องเที่ยว เก็บรวบรวมไว้อย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดการศึกษาและเผยแพร่ต่อไป
๕. ฝ่ายดูแลสถานที่ บำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมและปรับปรุงภูมิทัศน์	- บำรุงรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชนเอาไว้ ปรับปรุงภูมิทัศน์ สร้าง ซ่อมแซม ปรับปรุงอาคารสถานที่ ห้องน้ำ ถนน ระบบการบำบัดน้ำเสีย และประสานขอรับการช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอก
๖. ฝ่ายสาธารณสุข	- ให้ความรู้ด้านสุขศึกษา การปฐมพยาบาลเบื้องต้น ด้านการประกอบอาหาร การสาธารณสุขทั่วไป ปรับปรุงहाงถึงใส่ขยะ รณรงค์ให้คนในชุมชนใส่ใจเรื่องความสะอาดและอาหารที่บริการนักท่องเที่ยว
๗. ฝ่ายข้อมูลทะเบียนท่องเที่ยวตำบล	- พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและการให้บริการในด้านต่างๆ ในชุมชน เช่น แหล่งท่องเที่ยวสถานประกอบการและผู้ประกอบการฯ
๘. ฝ่ายรักษาความปลอดภัย	- ดูแลความปลอดภัยภายในชุมชน เช่น การจัดเวรยาม - การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รวบรวมข้อมูลและพัฒนาฐานข้อมูลอย่างเป็นระบบ
๙. ฝ่ายพัฒนาสังคม	- สร้างทัศนคติที่ดีของชุมชนและภาคีต่อการจัดการท่องเที่ยวระดับชุมชน ประสานความเข้าใจ การวางแผนและจัดทำโครงการพัฒนาชุมชน และขอความช่วยเหลือจากหน่วยราชการ

นอกจากคณะกรรมการชุดดังกล่าว ซึ่งมีหน้าที่ในการบริหารจัดการโครงการด้านการท่องเที่ยวโดยตรง แล้ว ยังมีกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการท่องเที่ยวโดยอ้อม ซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้ชุมชนมีความเข้มแข็งยิ่งขึ้นในการดำเนินงานการท่องเที่ยว ประกอบด้วยกลุ่มบุคคล ดังนี้

องค์กร	หน้าที่ความรับผิดชอบ
องค์การบริหารส่วนตำบลดงลิง	- สนับสนุนงบประมาณและการบูรณาการทำงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตำบลดงลิงร่วมกับการจัดทำความร่วมมือ (MOU) คณะกรรมการหมู่บ้านทุกฝ่าย
โรงเรียน/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	- สนับสนุนให้มีการสอนศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านในโรงเรียน การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวชุมชน
มัสยิด	- เปิดบริการเป็นศูนย์ประสานงานความร่วมมือระหว่างในชุมชนและเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางศาสนาและสถาปัตยกรรมโดยกำหนดเป็นเส้นทางท่องเที่ยว
อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน,ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน	- ดูแลรักษาความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยวและคนในชุมชนโดยเฉพาะช่วงเทศกาลและช่วงวันหยุดยาว และสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว
ภาคเอกชน เช่น ผู้ประกอบการ ร้านค้า ที่พัก ร้านอาหาร และธุรกิจอื่น ๆ	- ลงทุนธุรกิจท่องเที่ยวและการให้บริการ ที่ได้มาตรฐานไม่เอาเปรียบผู้บริโภค

ส่วนที่ ๕

แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

องค์การบริหารส่วนตำบลลี้ซำ

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- ค. Sustainable Development GoalsSDGs เป้าหมายที่ ๘ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม
- ง.ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาและบริหารจัดการเมืองท่องเที่ยวคุณค่าสูง (High Value Destination Development)
- จ.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท.ในเขตจังหวัดกระบี่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Green Tourism)
- ๑ ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ บาท	๒๕๖๗ บาท	๒๕๖๘ บาท	๒๕๖๙ บาท	๒๕๗๐ บาท			
๑	โครงการก่อสร้างสะพานเดินเท้าสำรวจเรียนรู้ป่าชายเลน (walk way)	เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลลี้ซำให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	ก่อสร้างสะพานกว้าง ๒ เมตร ยาว ๑,๐๐๐ เมตร	๓,๐๐๐,๐๐๐					สะพานตามแบบแปลนที่ อบต.กำหนด	การท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลลี้ซำเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวและเกิดรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่	กองช่าง
๒	โครงการก่อสร้างป้ายย่นใต้ต้นรับและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	เพื่อประชาสัมพันธ์และสร้างจุดเด่นด้านการท่องเที่ยว	ก่อสร้างป้ายผู้มประตูอินทิดอนรับ หมู่ที่ ๓ บ้านคลองยวน ขนาดกว้าง ๖.๖๐ ม. สูง ๒.๕๐ ม. พร้อมเรือไม้จำนวน ๑ ลำ(ตามแปลน อบต.)	๓๐๐,๐๐๐			๓๐๐,๐๐๐		ป้ายตามแบบที่ อบต.กำหนด	นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นและเกิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวสถานที่ท่องเที่ยวเป็นที่รู้จัก	กองช่าง

ส่วนที่ ๕

แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

องค์การบริหารส่วนตำบลลี้

- ก ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
- ข แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและความยั่งยืน
- ค Sustainable Development GoalsSDGs เป้าหมายที่ ๘ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม
- ง ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาและบริหารจัดการเมืองท่องเที่ยวคุณค่าสูง (High Value Destination Development)
- จ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดกระบี่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism)
- ๑ ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

๑.๑ แผนงานส่วนวัฒนธรรม และนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ บาท	๒๕๖๗ บาท	๒๕๖๘ บาท	๒๕๖๙ บาท	๒๕๗๐ บาท			
๑	โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	เพื่อให้ชุมชนเกษตรใช้ประโยชน์จากการนำทรัพยากรทางการเกษตรในพื้นที่มาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ	ประชาชนที่สนใจ ๓๐ คน ในพื้นที่ตำบลลี้	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ของกลุ่มเป้าหมาย เข้าร่วมโครงการ	ประชาชนได้เรียนรู้วิถีเกษตรชุมชนในท้องถิ่น	สำนักงานส่งเสริมการค้า

ส่วนที่ ๕

แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

องค์การบริหารส่วนตำบลลี้ช้าง

ก ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ข แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

ค Sustainable Development Goals-SDGs เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

ง ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทุนมนุษย์เพื่อการท่องเที่ยวคุณค่าสูง (Human Capital for Hight Value Tourism)

จ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัดกระบี่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism)

๑ ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

๑.๑ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรม และันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ บาท	๒๕๖๗ บาท	๒๕๖๘ บาท	๒๕๖๙ บาท	๒๕๗๐ บาท			
๑	โครงการอบรมภาษาต่างประเทศเพื่อให้อาสาสมัครและอาสาสมัครบริการนักท่องเที่ยวต่างประเทศ	เพื่อให้สามารถสื่อสารและรองรับบริการนักท่องเที่ยวต่างประเทศ	จัดฝึกอบรมเยาวชนและประชาชน จำนวน ๕๐ คน	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้าร่วมโครงการทำแบบประเมินผ่าน	ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถสื่อสารและให้บริการนักท่องเที่ยวต่างประเทศได้	กองการศึกษา
๒	โครงการอนุรักษ์สืบสานวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น (ของดีตำบลลี้ช้าง)	เพื่อให้เด็กและเยาวชนและประชาชนเกิดการเรียนรู้และมีส่วนร่วมอนุรักษ์สืบสานวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตำบลลี้ช้างให้คงอยู่สืบไป	จัดกิจกรรมให้เด็กเยาวชนและประชาชนได้มีส่วนร่วมอนุรักษ์สืบสานวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตำบลลี้ช้าง	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตำบลลี้ช้าง	เด็กเยาวชนและประชาชนได้มีส่วนร่วมอนุรักษ์สืบสานวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตำบลลี้ช้าง	กองการศึกษาฯ

๑.๑ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ

แผนส่งเสริมการท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ๙๘

ส่วนที่ ๕

แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

องค์การบริหารส่วนตำบลลี้สูง

- ก ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
- ข แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- ค Sustainable Development GoalsSDGs เป้าหมายที่ ๘ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม
- งยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวคุณค่าสูง (Human Capital for Hight Value Tourism)
- จยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดกระบี่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านการการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism)
- ๑ ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

๑.๑ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ บาท	๒๕๖๗ บาท	๒๕๖๘ บาท	๒๕๖๙ บาท	๒๕๗๐ บาท			
๔	โครงการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้เรือหัวโทง	เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้การต่อเรือหัวโทง ภูมิปัญญาท้องถิ่น	จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้การต่อเรือหัวโทง	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ศูนย์เรียนรู้เรือหัวโทงประจำตำบล	ภูมิปัญญาท้องถิ่น การต่อเรือหัวโทง	กองการศึกษา
๕	โครงการจัดกิจกรรมส่งเสริมอนุรักษ์ เผยแพร่ กิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	เพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมอนุรักษ์ เผยแพร่ กิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	จัดกิจกรรมส่งเสริมอนุรักษ์ ด้านศาสนาและวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ของความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ประชาชนมีส่วนร่วม ในการทำกิจกรรม	กองการศึกษา

ส่วนที่ ๕

แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

องค์การบริหารส่วนตำบลลี้ช้าง

- ก ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
- ข แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- ค Sustainable Development GoalsSDGs เป้าหมายที่ ๘ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม
- งยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวคุณภาพสูง (High Value Tourism Facilities)
- จยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท.ในเขตจังหวัดกระบี่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism)
- ด ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ บาท	๒๕๖๗ บาท	๒๕๖๘ บาท	๒๕๖๙ บาท	๒๕๗๐ บาท			
๑	โครงการก่อสร้างศาลาที่พัก ภูเขาชวน	เพื่อเป็นที่พักให้กับ นักท่องเที่ยวเพื่อชม ธรรมชาติริมภูเขา	ก่อสร้างศาลากว้าง ๕ เมตร ยาว ๑๕ เมตร	๒๐๐,๐๐๐					ศาลาตาม แบบแปลนที่ อบต.กำหนด	มีศาลาที่พักให้แก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลลี้ช้าง	กองช่าง
๒	โครงการก่อสร้างศาลาที่พัก นักท่องเที่ยว (หมู่ที่ ๔)	เพื่อใช้เป็นสถานที่ พักผ่อนและจุด รับส่งผู้โดยสารและ นักท่องเที่ยว	กว้าง ๔ ม. ยาว ๔๕ ม. จำนวน ๒ หลัง(ตามแบบ แปลน อบต.)	๓๐๐,๐๐๐					ศาลาที่พัก นักท่องเที่ยว ๑ ศาลา ตามแบบที่ อบต.กำหนด	ประชาชนและ นักท่องเที่ยวมีศาลาที่ พักและสะดวกในการ เดินทาง	กองช่าง

ส่วนที่ ๕

แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

องค์การบริหารส่วนตำบลลี้ช้าง

- ก ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
- ข แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- ค Sustainable Development Goals เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม
- งยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาสิ่งแวดล้อมการท่องเที่ยวคุณค่าสูง (High Value Tourism Facilities)
- จยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท.ในเขตจังหวัดกระบี่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism)
- ด ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ บาท	๒๕๖๗ บาท	๒๕๖๘ บาท	๒๕๖๙ บาท	๒๕๗๐ บาท			
๓	โครงการก่อสร้างสะพานทำ เทียบเรือท่าบ้าน หมู่ที่ ๕ บ้านปากทรา	เพื่อใช้ในการขนส่ง สินค้าประมงและ ขนส่งนักท่องเที่ยว	ความยาว ๒๐ เมตร กว้าง ๕ เมตร	๑,๕๐๐,๐๐๐					สะพาน ๑ สะพานตาม แบบ อบต. กำหนด	การขนส่งสินค้า ประมงและการขนส่ง นักท่องเที่ยวมี ประสิทธิภาพ	กองช่าง
๔	โครงการก่อสร้างสะพานทำ เทียบเรือคิเกพอร์ หมู่ที่ ๓ บ้านคลองยวน	เพื่อใช้ในการขนส่ง สินค้าประมงและ ขนส่งนักท่องเที่ยว	ความยาว ๒๐ เมตร กว้าง ๕ เมตร	๑,๕๐๐,๐๐๐					สะพาน ๑ สะพานตาม แบบ อบต. กำหนด	การขนส่งสินค้า ประมงและการขนส่ง นักท่องเที่ยวมี ประสิทธิภาพ	กองช่าง

ส่วนที่ ๕

แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

องค์การบริหารส่วนตำบลลี้ช้าง

- ก ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
- ข แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- ค Sustainable Development GoalsSDGs เป้าหมายที่ ๘ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม
- งยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างประสบการณ์ทางการท่องเที่ยวคุณค่าสูง (High Valua Tourism Experience)
- จ.ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดกระบี่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism)
- ๑ ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

๑.๑ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ บาท	๒๕๖๗ บาท	๒๕๖๘ บาท	๒๕๖๙ บาท	๒๕๗๐ บาท			
๑	โครงการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวและข้อมูลข่าวสาร	เพื่อประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวและข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยวและประชาชน	จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น แผ่นพับ วารสาร ป้ายประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว ป้ายบอกเส้นทางบิถี (ตามแบบแปลน อบต.)	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ของแบบประเมินความพึงพอใจ	สามารถประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้แพร่หลายและนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	สำนักปลัด กองช่าง / กองการศึกษา

ส่วนที่ ๕

แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

องค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์

- ก ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
- ข แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของนักท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- ค Sustainable Development GoalsSDGs เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม
- งยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การสร้างความเชื่อมั่นต่อการท่องเที่ยวคุณค่าสูง (High Valua Tourism Trust)
- จยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท.ในเขตจังหวัดกระบี่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism)
- ๑ ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

๑.๑ แผนงานการอุตสาหกรรมและโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ บาท	๒๕๖๗ บาท	๒๕๖๘ บาท	๒๕๖๙ บาท	๒๕๗๐ บาท			
๑	โครงการก่อสร้างศูนย์ประชาชา สัมพันธ์และบริการชุมชน	เพื่อให้มีศูนย์บริ การแก่นักท่อง เที่ยวประชาชนใน การประชา สัมพันธ์ และมีองค์กรภาค ประชาชน ดูแล บริหารจัดการ การ แหล่งท่องเที่ยว	ก่อสร้างศูนย์ ประชาสัมพันธ์ ยาว ๑๒ ม. กว้าง ๖ ม. พร้อม ห้องน้ำ จำนวน ๑ หลัง (ตามแบบแปลน อบต.)	๕๐๐,๐๐๐					ศูนย์ ประชาสัมพันธ์ จัดทำแบบที่ อบต. กำหนด ๑ ศูนย์	สามารถให้บริการแก่นักท่องเที่ยวในการ ประชาสัมพันธ์ ติดต่อ สอบถามข้อมูล	กองช่าง